

ओलीलाई धक्कै धक्का...

राण्डकीका मुख्यमन्त्री पृथ्वी सुब्बा गुरुङले बिहीवार विश्वासको प्रस्ताव राख्दा उनी तटस्थ बसे । ओली समूहका मुख्यमन्त्री गुरुङले विश्वासको मत पाउन सकेनन् ।

एमाले उपमहासचिव घनश्याम भुसालले राजनीतिक प्रक्रिया वचाउन नसक्दा संकट दललाई नै आइपर्ने र ओलीले गत पुस ५ मा गुमाएको शक्तिको परकम्प अहिलेसम्म आइरहेको प्रतिक्रिया दिए । ‘राजनीतिक प्रक्रिया वचाउने काम राजनीतिक नेता र राजनीतिक पार्टीहरूको हो, राजनीतिक पार्टीले आफ्नो कोर्स र प्रक्रिया नवचाएपछि अदालतले वचाइदिँदैन, सके भत्काउँछ,’ भुसालले भने, ‘गत फागुन २३ गतेको फैसला र लुम्बिनीका सांसदलाई पुनर्बहाली गर्ने आदेशले नै धेरै बिगारेको थियो ।’

प्रधानमन्त्री ओली केन्द्रमा मात्रै होइन, प्रदेशमा समेत कमजोर बनेका छन् । आफ्नो समूहको अनुपस्थितिमा पनि सुदूरपश्चिम र कर्णालीका सरकार बलियो हुन् र राण्डकीमा आफ्नो पक्षको सरकारले विश्वासको मत पाउन नसक्नुले प्रदेशमा पनि ओलीलाई अप्ठ्यारो परेको प्रस्ट्याउँछ । सबैतिरको शक्तिमा धक्का लागेर कमजोर बनिरहेका ओलीले आफूलाई सत्तामा टिकाइरहने प्रयत्न भने जारी राखेका छन् । कामचलाउ प्रधानमन्त्रीले मन्त्रिपरिषद् विस्तार गरेको भन्दै सर्वोच्च अदालतमा परेको उजुरी विचाराधीन रहेकै बेला फेरि ओलीले बिहीबार संवैधानिक व्यवस्था र सर्वोच्च अदालतलाई नै चुनौती दिँदै मन्त्री थपेका छन् । यही संविधान जारी भएपछि नै कामचलाउ सरकारले अत्यावश्यकवाहेकको काम गर्न नपाउने भन्दै ०७४ मा प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउबालाई मन्त्रिपरिषद् विस्तार गर्न नदिइफी राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले ओली सरकारका नवनिर्भक्त मन्त्रीलाई शपथ गराएकी छन् । राष्ट्रपति भण्डारी र प्रधानमन्त्री ओलीले संविधानको सामान्य मान्यता र अदालतको गरिमा ख्याल नगरी बिहीबार सात मन्त्री र एक राज्यमन्त्री गरी ८ जना नियुक्त गरेका हुन् । योसँगै ओलीको मन्त्रिपरिषद्ले पूर्णता पाएको छ ।

गृहमन्त्रीमा खगराज अधिकारी, उद्योग वाणिज्य तथा

आपूर्तिमन्त्रीमा राजकिशोर यादव, सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्रीमा नैनकला थापा, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रीमा ज्वालाकुमारी साह, वन तथा वातावरणमन्त्रीमा नारदमुनि राना, संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासनमन्त्रीमा गणेश पहाडी, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयमा मोहन बानियाँ र वन तथा वातावरण राज्यमन्त्रीमा आशाकुमारी विकले बिहीबार नियुक्ति पाएका हुन् । उनीहरूमध्ये गृहमन्त्री अधिकारी मात्रै ओलीलाई विगतदेखि नै प्रतिबद्ध भएर सघाउँदै आएका हुन् । अरू मन्त्रीलाई शक्ति सन्तुलन र सत्ता जोगाउन मात्रै नियुक्ति दिन प्रधानमन्त्री बाध्य हुनुपरेको ओलीनिकट स्रोतको भनाइ छ । ‘हामीलाई पनि यसरी मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन हुन्छ भन्ने लागेको थिएन । यो पुनर्गठनले प्रधानमन्त्रीज्यू दबावमा हुनुहुन्छ भन्ने देखिन्छ,’ ओली सचिवालयका एक सदस्यले कान्तिपुरसित भने, ‘प्रतिनिधिसभा पुन:स्थापना भयो भने सांसद जोगाउन र चुनावमा जानुपर्ने स्थिति आयो भने प्रदेश २ मा आफ्नो पकड बलियो राख्न उहाँले यसरी मन्त्रिपरिषद् हेरफेर गर्नुभएको हुन सक्छ ।’

ती सदस्यका अनुसार प्रतिनिधिसभा पुन:स्थापना हुन सक्छ र अदालतले धारा ७६ (५) को व्याख्या गर्दै प्रधानमन्त्री हुने आधार छ्छैन भनेर परीक्षण गर्न संसदमा जाने आदेश दिन सक्छ भन्ने हिसाब-किताब ओलीले गरेका छन् । ‘हामीले धारा ७६ (५) अनुसार सरकार बनाउने अधिकार राष्ट्रपतिको हो भनेका छौ, अर्को पक्षले संसदको अधिकार हो भनेको छ । त्यसलाई अदालतले व्याख्या गरेर सरकार बनाउन संसदमै जाऊ भन्छ कि भन्ने प्रधानमन्त्रीज्यूलाई लागेको छ,’ ती सदस्यले कान्तिपुरसित भने, ‘हुन त अर्को पक्ष देउबालाई नै प्रधानमन्त्री बनाइघाउँ भन्दै अदालत गएको हो । सर्वोच्चले त्यतिसम्मको फैसला त नगर्ला कि भन्ने हो, त्यसैले पनि पाई-पाई हिसाब गर्नपरेको छ ।’

प्रधानमन्त्री ओलीले यसअघि गत जेठ २१ गते जसपाका १० मन्त्रीसहित मन्त्रिपरिषद् हेरफेर गरेका थिए । उनलाई साथ दिन जसपाको ठाकुर-महतो खेमाबाहेक अर्को समूह नरहेकाले चिढ्याउन

नवनियुक्त मन्त्रीहरू
 ● खगराज अधिकारी (गृह)
 ● राजकिशोर यादव (उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति)
 ● नैनकला थापा (सञ्चार तथा सूचना प्रविधि)
 ● ज्वालाकुमारी साह (कृषि तथा पशुपन्छी विकास)
 ● नारदमुनि राना (वन तथा वातावरण)
 ● गणेश पहाडी (संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन)
 ● मोहन बानियाँ (प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय)
 ● आशाकुमारी विक (वन तथा वातावरण राज्यमन्त्री)

नचाहँदा एमाले र जसपाका मन्त्रीको संख्या सरोवरी छन् । जबकि विघटित प्रतिनिधिसभामा एमालेका सांसद सय हाराहारी र जसपा ठाकुर-महतो पक्षमा २० जना थिए । जसपामा मन्त्री बन्न चाहनेको संख्या धेरै भएको र मन्त्री बन्न नपाए अर्को खेमामा लागिहाल्ने भएकाले धेरैलाई मन्त्री बनाउनुपरेको ओलीले आफ्ना निकटस्थलाई बताएका छन् । जसपा अध्यक्ष ठाकुरले आफ्नो समूहमा कसलाई मन्त्री बनाउने र कसलाई नबनाउने भन्ने टुंगो लगाउन नसकेपछि ओलीले नै सहयोग गरेको स्रोतको

भनाइ छ । एक साताअघि मन्त्रिपरिषद् विस्तार गर्दा जसपाबाट छुटेका राजकिशोर यादव यसपालि परेका हुन् ।

एमाले केन्द्रीय सदस्य महेश बस्नेतले राजनीतिमा हराउने र जिताउने खेल चलेपछि त्यसको नतिजा यस्तै खालको देखिने बताए । ‘अहिले आक्रमण गर्ने र क्षतिरक्षा गर्ने खेल चलिरहेका छन् । यो राजनीतिक कोर्स ठीक ठाउँबाट नराएको लक्षण हो । त्यसैले चुनाव गरेर कोर्स करेस्पन गरौं भन्ने हाम्रो चाहना हो,’ उनले भने, ‘त्यसका लागि रिसाएकालाई फकाउने र टाढिएकालाई नजिक ल्याउने गर्ने पत्र्यो, माधव नेपाल समूहलाई पार्टी एकताको र विद्रोह गरेर आएका माओवादीलाई पार्टीमा अन्याय हुँदैन भन्ने सन्देश दिन र जसपालाई हामी अलिकति तल परेर भए पनि गठबन्धनमा प्रतिबद्ध छौं भन्ने अनुभूति दिन यसो गरिएको हो ।’

संविधानको धारा ७७ (१) ले राजीनामा दिए, विश्वासको मत प्राप्त गर्न नसके वा अविश्वासको प्रस्ताव पारित वा प्रतिनिधिसभा सदस्य नरहे प्रधानमन्त्री पद रिक्त रहने व्यवस्था गरेको छ । प्रतिनिधिसभा सदस्य नरहेकाले ओली स्वतः कामचलाउ प्रधानमन्त्री हुन् । धारा ७७ (३) ले अर्को मन्त्रिपरिषद् गठन नभएसम्म सोही मन्त्रिपरिषद्ले कार्यसञ्चालन गर्ने प्रावधान राखेको छ । तर ओलीले कामचलाउ प्रधानमन्त्री भएपछि नै मन्त्रिपरिषद् व्यापक हेरफेर गरेका छन् र दोस्रोपटकको हेरफेरमा उनको मन्त्रिपरिषद्ले पूर्णता पनि पाएको छ । संविधानविद् चन्द्रकान्त ङ्गवाली कामचलाउ सरकार कार्यकारिणी अधिकार प्रयोग गरेर स्वेच्छाचारी शासनतर्फ उन्मुख भएको बताउँछन् । ‘स्वतः परमुक्त भएका प्रधानमन्त्रीले छुटेर पनि निवाचनको प्रयोजन र दैनिक कामचलाउने मात्रै ल्याउनुपर्नेमा मन्त्रिपरिषद् नै हेरफेर गरेर संविधान र अदालतलाई ठाडै चुनौती दिएको देखिएको छ,’ उनले भने, ‘अस्तिको मन्त्रिपरिषद् गठनसम्बन्धी मुद्दा अदालतमा छ, त्यसको कुनै वास्ता छैन । यसले त विधिको शासनमाथि नै ठूलो प्रश्नचिह्न खडा गर्ने भयो ।’

यसअघि कामचलाउ सरकारले मन्त्रिपरिषद् विस्तार गर्दा राष्ट्रपतिले रोकेका उदाहरण छन् । ०७४ मा शेरबहादुर देउवा र ०६९ मा बाबुराम भट्टलाई सरकारले मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन गर्न खोज्दा राष्ट्रपतिबाट रोकिएको थियो । माओवादी केन्द्रका स्थायी कमिटी सदस्य वर्षमान पुनले ओलीको अलोकतान्त्रिक कदमले हद नाघेको अफा् पतन नहुँदासम्म उसले संविधान मिचि्रहने बताए । ‘यही संविधान जारी भएपछि शेरबहादुर देउवाले

मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन गर्न खोज्दा राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले दिनुभएन, ०६८ मा बाबुरामले मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन गर्दा रामवरण यादव मान्नुभएन, ०५१ सालमा मनमोहन अधिकारीले मन्त्रिपरिषद् विस्तार गर्न खोज्दा दरबारले रोक्यो । त्यतिखेर गृहमन्त्री केपी ओली नै हुनुहुन्थ्यो,’ पुनले कान्तिपुरसित भने, ‘अहिले प्रधानमन्त्रीले संविधान मिच्नुन्थ्यो, अलोकतान्त्रिकताको हद पार गर्नुभयो र उहाँ पतन नहुँदासम्म यो नौटंकी गरिरहनुहुन्छ ।’

विस्तारित मन्त्रिपरिषदमा काम गर्न सके, ओलीकै टिममा लागेका र राजनीतिप्रति प्रतिबद्धभन्दा पनि गूट व्यवस्थापनका लागि ल्याइएका अनुहार धेरै छन् । सञ्चारमन्त्री बनेकी नैनकला थापाको माओवादीको सशस्त्र युद्ध र १४ वर्षअघि महिला आयोगको अध्यक्ष बन्दा केही भूमिका देखिए पनि अहिले उनी राजनीतिभन्दा निकै टाढा थिइन् । गृहमन्त्रीबाट बाहिरिएका र राष्ट्रिय सभा चुनावमा पराजित भएका रामबहादुर थापालाई आफूसँग ‘इन्जेज’ राखिराख्न ओलीले उनकी श्रीमती नैनकलालाई मन्त्री बनाएका हुन् । प्रदेश २ को सांसद पदबाट बर्खास्तीमा परेकी ज्वालाकुमारी साहलाई मन्त्री बनाएर ओलीले प्रदेश २ मा जसपा, पूर्वमाओवादीवाट आएको समूह र एमालेको सन्तुलन मिलाउन खोजेका छन् । यसअघि नै ओलीले रघुवीर महासेठलाई अस्वाभाविक रूपमा एउटा प्रधान तथा परराष्ट्रमन्त्री दिएका छन् । माधव नेपाल समूहका नेताहरू मन्त्री पदसहित सामूहिक रूपमा ओली खेमामा लाग्छन् भनेर बालुवाटारले नै हल्ला चलाएको थियो तर बिहीबार त्यो समूहका गणेश पहाडी मात्रै मन्त्री भएक छन्, अब मन्त्रीको कोटा पनि सकिएको छ । पहाडी एमाले सचिव योगेश भट्टराईनिकट मानिन्छन् ।

राजनीतिशास्त्री प्राध्यापक लोकराज बरालले ओलीको यो हतारो र मन्त्रिपरिषद्का अनुहार हेर्दा उनी निकै दबावमा आएको र सत्ता जोगाउन जे-जे आइलाग्छ त्यही-त्यही अन्धाधुन गर्दै गएको टिप्पणी गरे । ‘उहाँ धेरै नै कमजोर भइसक्नुभएको छ र कमजोर भइसकेको कुसीका लागि जे पनि गर्ने भन्ने तरिकाले अघि बढेको जस्तो देखिन्छ, त्यसैले प्रदेश २ मा अत्यन्तुलित रूपमा मन्त्रिपरिषदमा सदस्य थपिएको छ,’ उनले भने, ‘नदी हुन्न लागेका बेला एउटा तैरैको लट्ठी पनि समाउन पाए बाँचन्थ्यो कि भन्ने हुन्छ । ओलीजीलाई त्यस्तै लगेको छ, त्यत्नान्त्यान्त्री बटुलेर शक्ति केन्द्रीकरण गर्न खोजे पनि अब उहाँको तुरुप सकिन लागेको लागेको जस्तो देखिन्छ ।’

Notice for Time Extension for Submission of Sealed Bids

Sanima Bank Ltd. has extended time for the procurement and submission of sealed bids for interior and allied works at its Kanchanbari-Biratnagar, Hetauda-Makwanpur and Bhandara-Chitwan branches as per the published notice dated June 1, 2021 on Kantipur Daily.

Bidders can procure the bids till 12 noon on June 17, 2021 and need to submit the bids till 10 AM on June 18, 2021. Bid documents procured and summitted earlier as per the notice dated June 1, 2021 shall be considered. Rest of the terms and conditions of the interior works will be the same as per the previous notice.

The bank reserves the right to accept or reject any or all bids without assigning any reason whatsoever.

SanimaBank	www.sanimabank.com
Atakapuri, Naxal, Kathmandu Tel No: 01-5970033 Email: sanima@sanimabank.com	

वर्गीकृत विज्ञापन

सवारी साधन

सस्त्वोमा १०सिटे सुमो रिजर्भ गर्न ९८५११७३४३१

निर्माण सफाई

मेसिनबाट सेफ्टीट्यांकी ढलमंगाल जामखोले 9849442728

सेफ्टीटैकी सफाई ठुलोगाडीमा मेशिनबाट 01-5251092, 9851024364

वाहियो

बालाजु कपन र किर्तिपुर एरियामा सेल्व् अफिसरहरू १५४,०००/- र १८५११३६५२१, ९८४९९८५७९

KG/One Grade Teacher Baluwatar 9851187127

मर्मत

मेसिनबाट सेफ्टीट्यांकी ढलमंगाल जामखोले 9849442728

उपचार

यौनशक्ति, बढाउने HerbalSupplement ९८५११४७८१०

मेरीगंगा नगरपालिका
नगरकार्यपालिकाको कार्यालय
छिन्चु, सुर्खेत
कर्णाली प्रदेश नेपाल

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना

प्रकाशित मिति : २०७८ जेष्ठ २८

यस कार्यालयबाट विधुतीय बोलपत्र मिति २०७८/०१/२६ मा प्रथम पटक प्रकाशित सूचना अनुसार मिति २०७८/०२/२५ मा दर्ता भएका विधुतीय बोलपत्रहरु मुल्यांकन समितिले मिति २०७८/०२/२६ गते मुल्यांकन गर्दा तपशिलमा उल्लेखित बोलपत्र न्युनतम मुल्यांकित र सारभूत रुपमा प्रभावग्राही देखिएकोले स्वीकृतको लागि छनौट भएको हुदा सार्वजनिक खरिद (पहिलो शंसोधन) ऐन २०६३ को दफा २७ को उपदफा २ को प्रयोजनार्थ सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

क्र.स.	ठेक्का नं.	योजनाको नाम	स्वीकृत हुने फर्म र ठेगाना	कबोल अंक (मु.अ.कर सहित)
१.	BGM/NC B/2077/07 8-16	ईलाका प्रहरी कार्यालय देखि छिन्चु खोला सडक निर्माण कार्य	श्री साहारा निर्माण सेवा बिरेन्द्रनगर ९ सुर्खेत	रु. ४५२६५८८.७६

जगत बहादुर बस्नेत
प्रमुख प्रशासकिय अधिकृत

Government of Nepal
Ministry of Physical Infrastructure and Transport
Department of Roads,
Road Division Mahendranagar, Kanchanpur

Notice of Intention to Award Contract

Date of Publication: - 2078/02/28

Government of Nepal, Ministry of Physical Infrastructure & Transport, Department of Roads, Road Division Mahendranagar hereby notifies and intends to award the following listed contract and publish this notice to all concerned bidders regarding our Bid Notice No 06-RDMNR/077/78(published on Karobar Dainik dated 2078/01/12)in accordance with ITB Clause 37 and Public Procurement Act 2063 Clause 27.2, 27.3 and for the purpose of clause 47 of PPA, 2063.

S.N	Contract No.& Name of Project	Name and Address of Bidder	Total Bid Amount excluding VAT (NRs)
1	RDMNR/337011434/077/78-028; Improvement of Bedkot-Audhyogig Chhetra-Chadaniphant-Jadepani-Vamka-Dharampur-Putalibazar-Suda-Lalpur-Sundarpur-Nayagaun-Chatahari-Champapur-Pipalthala Road, Kanchanpur	Amrit Construction, Kanchanpur	3931125.00
2	RDMNR/337011434/077/78-029;Improvement of Bedkot Na Pa 07 Kanchanpur to Dadeldhura Parsuram Dham Chunepani Road, Kanchanpur	Bhauneli Nirman Sewa, Kanchanpur	4258606.50
3	RDMNR/337011434/077/78-030;Upgrading of Krishnapur Municipality ward No-04, Khalladaida-PabitraBasti 2 no Chauraha Ward no 7,8,9 Ratasi-Gaudi-Simalkot-Singhapur-Bandevi Mandir to North Road, Kanchanpur	Udayadev Nirman Sewa, Kanchanpur	4419555.20
4	RDMNR/337011434/077/78-031;Improvement of Tallo Garjamuni-Asaijana-Sikalpatti-Thada-Jonapur-Dhakaniya-Ranipur-Basantapur-Bansaha-Ganeshpur-Deepnagar-Amarpur-Naukhuri-Marikdham Road, Kanchanpur	Balichandra Nirman Sewa, Kanchanpur	4505972.50

Division Chief

मूल सुधार सम्बन्धी सूचना

यस सर्वोत्तम सिमेन्ट लिमिटेडद्वारा मिति २०७८/०२/०६ गतेका दिन काठ्तिपुर दैनिकमा प्रकाशित “**सर्वोत्तम सिमेन्ट लिमिटेडको विशेष साधारण सभा बस्ने**” सम्बन्धी सूचनाको विशेष प्रस्ताव अन्तर्गतको बुँदा नं. १ मा “**आ.व. २०७६/७७”** हनुपर्नेमा अन्यथा गएकोले यसै सूचनाद्वारा सच्याइएको छ ।

अध्यादेश जारी गर्ने कुराका सीमा

बन्देज हुने भन्दै सर्वोच्चले संसद् नभएका बेला अत्यावश्यक भए अध्यादेश जारी हुन सक्ने र्विकारेको छ । तर प्रतिनिधिसभा विघटन गरेको भोलिपल्ट अध्यादेश ल्याएकामा सर्वोच्च अदालतले ‘संविधानद्वारा निर्धारित

वर्गीकृत डिसप्ले

खाने-पानी योजना लाई चाहिने सम्पूर्ण माल-सामान जस्तै
 विभिन्न किसिमका पाईप, फिटिङ्स, भल्व, सवर्मसिस्क्वल पम्प, वाटर मिटर, मेनहोल, एड्जलोप्ट, गेट, ड्रक्स तथा हाईवेयर सामग्री
टेकदारज्यूहरूलाई : सेलसेल मूल्यामा बैक ग्यारन्टी मार्फत उधारोमा अधिराज्य भरी उपलब्ध गराइन्छ ।
 MARUTI टेक मिलन मार्ग, काठमाडौँ 01-4242045, 4230364 9802021056 Maruti Tradings TRADINGS

Teachers Wanted

A secondary Level school is seeking for

1. Maths Teacher (primary Level) -1

2. Art teacher -1

The teacher should have Fluency in English , currently Teaching will be on online basis

Dhaphasi, Kathmandu

Cont : 9851074944

After 11 am

JOB ANNOUNCEMENT					
First date of publication: 11 June 2021					
United Nations Development Programme (UNDP) Nepal works with the people and Government of Nepal, and other development partners to pursue equitable and sustainable human development goals through eradication of poverty, increase in livelihood opportunities, improvement in community resilience against conflict, disasters and impact of climate change, while laying down strong foundations for a society based on rule of law with an inclusive and participatory democracy.					
UNDP Nepal is seeking applications from qualified and result oriented Nepalese citizens for following assignment:					
S.No.	Position Title	Level	Number of positions	Duty Station	Application Deadline
1.	Procurement Associate	G7 (FTA)	1 (one)	Kathmandu	25 June 2021
Weblink for application: https://www.np.undp.org/content/nepal/en/home/jobs.html Only short-listed candidates will be contacted. UNDP retains the right to contact referees directly.					
UNDP is committed to achieve work force diversity and has a policy to have gender balance among staffs at all levels. Work experience and/or academic knowledge in relation to gender and social inclusion will be an added advantage. Qualified Women, Dalits, Janjatis, Madhesis, Persons with Disabilities, gender and sexual minorities and other minorities are specially encouraged to apply.					
All applications will be treated with highest confidentiality					

निषेधाज्ञा खुकुलो पार्ने खाका पेस गर्न गृहको परिपत्र

काठमाडौं (कास)- गृह मन्त्रालयले कानूनविपरीतका गतिविधिमा कुनै पनि किसिमको सम्झौता नगर्ने देशभरका जिल्ला प्रशासन कार्यालय र सुरक्षा निकायहरूलाई निर्देशन दिएको छ। नवनिर्वाचित गृहमन्त्री खगराज अधिकारीले पदभार सम्हालेलगत्तै बिहीबार साँझ मन्त्रालयले ७७ वटै जिल्ला प्रशासन कार्यालय, नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरी प्रधान कार्यालयलाई १२ बुँदे परिपत्र गर्दै उक्त निर्देशन दिएको हो।

परिपत्रमा अपराधमा कुनै पनि सम्झौता नगर्न, चुनावी रणनीति तयार पार्न र सरकारबाट सञ्चालित विकास आयोजना समथ्रमै सम्पन्न हुने गरी तदारुकताका साथ जिम्मेवारी निर्वाह गर्न प्रशासन र सुरक्षा निकायलाई निर्देशन दिइएको छ। गृह मन्त्रालयका प्रवक्ता जनकराज दाहालले मन्त्रीबाट प्राप्त निर्देशन र निर्णयलाई कार्यान्वयनका लागि सबै जिल्ला प्रशासन कार्यालय र मातहत सुरक्षा निकायलाई परिपत्र गरिएको बताए। राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीबाट बिहीबार पद तथा गोपनीयताको शपथ लिएर कार्यभार सम्हाल मन्त्रालय पुगेका अधिकारीलाई गृहसचिव महेश्वर व्योपानेले मन्त्रालय र सुरक्षा निकायबाट भइरहेका कार्यसम्पादनको अवस्थाबारे ब्रिफिङ गरेका थिए। त्यसपछि मन्त्रीले आगामी निर्वाचन, कोभिड-संकट व्यवस्थापन, जारी निषेधाज्ञा र सुशासनका विषयमा निर्देशन दिएका थिए। मन्त्रालयले निषेधाज्ञाका कारण बन्द व्यापार,व्यवसाय स्वास्थ्य मापदण्ड पालना गरेर सञ्चालन गर्नेसम्बन्धी कार्ययोजना पेस गर्न भनेको छ।

मन्त्री अधिकारीले चुस्त सेवा, मानव अधिकारको पालना, चुनाव लक्षित सुरक्षा रणनीति तर्जुमालगायतमा केन्द्रित हुन निर्देशन दिएका थिए। गृहले अपराधमा सलग जोसुकै भए पनि कारवाहीको दापसमा ल्याउन भनेको छ। कानूनको कार्यान्वयन, शून्य सहनशीलतामा आधारित कार्यसम्पादन र मानव अधिकारको पालनालाई समेत ख्याल गरेर काम गर्न अधिकारीले निर्देशन दिएका थिए। गृहको परिपत्रमा जनस्वास्थ्यका मापदण्ड पालना गर्दै निषेधाज्ञामा बन्द रहेका आर्थिक गतिविधि सुचारु गर्ने खाका पेस गर्न भनिएको छ।

निषेधाज्ञालाई समीक्षा गर्दै आर्थिक कारोवार क्रमशः खुलाउँदै लैजाने गरी अवधारणा ल्याउन भनिएको छ। चुस्त सेवा प्रवाह, सीमा नाकाबाट स्वास्थ्य परीक्षण नगरी विदेशीलाई प्रवेश निषेध, विकास निर्माणका काममा हुने ढिलासुस्तीविरुद्ध प्रमुख जिल्ला अधिकारीमाफत अनुगमन/नियमनलाई पनि कडाइका साथ लागू गर्ने परिपत्रमा उल्लेख छ। कोरोना महामारी रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि भन्दै वैशाख १३ यता मनाइ र खोटाइबाहेकका सबै (७५) जिल्लामा निषेधाज्ञा छ। निषेधाज्ञा जारी नभएका दुई जिल्लामा पनि प्रशासनको नियन्त्रणमा मात्रै आवागमनदेखि अन्य गतिविधि सञ्चालन गर्न दिइएको छ। गृह प्रवक्ता दाहालका अनुसार मन्त्री अधिकारीले निजामती तथा प्रहरी कर्मचारीलाई उच्च मनोबलका साथ जनगुनासो नखाउने गरी कानूनको पूर्ण पालना, मानव अधिकारको प्रत्याभूति हुने गरी झट्टाचारमा शून्य सहनशीलताको मर्मअनुरूप पारदर्शी रूपमा कार्य सम्पादन निर्देशन दिएका छन्। अधिकारीले प्रतिनिधिसभा निर्वाचन भयरहित, निष्पक्ष र विश्वासिलो बनाउन सम्वद्ध पक्षहरूसँग आवश्यक समन्वय गरी तत्काल निर्वाचन कार्ययोजना पेस गर्न पनि निर्देशन दिएका छन्।

गण्डकीमा गुरुङले पाएनन् विश्वासको मत

नयाँ सरकार बन्नेमा विपक्षी विश्वस्त, मनाडेलार्ई समेटेर बहुमत पुऱ्याउने कसरत

■ दीपक परियार र प्रतीक्षा काफ्ले (पोखरा)

गण्डकी प्रदेशका मुख्यमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरुङले विश्वासको मत पाउन असफल भएका छन्। प्रदेशसभा बैठकमा बिहीबार विश्वासको मत लिने क्रममा ६० सदस्यमध्ये उनले २७ मत पाए। ५७ मत खसेकामा ३० मत विपक्षमा पऱ्यो। विश्वासको मत प्राप्त गर्न नसकेपछि उनी पदमुक्त भएका छन्। उनको पक्षमा खसेको मत एमाले सांसद मात्रैको हो। खनाल-नेपाल पक्षका इन्द्रलाल सापकोटाले पनि गुरुङको पक्षमा मतदान गरे। युवा तथा खेलकुदमन्त्री राजीव गुरुङ (दीपक मनाडे) भने प्रदेशसभा बैठकमा उपस्थित भएनन्। प्रस्तावको विपक्षमा कांग्रेसका १५, माओवादी केन्द्रका ११, जनता समाजवादी पार्टीका २ र राष्ट्रिय जनमोर्चाका २ सांसदले मतदान गरे। जनमोर्चाका पिपयारी थापा र खिमविक्रम शाहीले विपक्षमा मतदान गरे पनि अर्का सांसद कृष्ण थापा पार्टी हवीप उल्लंघन गर्दै तटस्थ बसे। उनलाई यसअघि पार्टीको निर्देशन नमानेको भन्दै सांसदबाट हटाइएको थियो तर सर्वोच्च अदालतले अइतवार सांसदमा पुनर्बहाली गरिदिएको थियो।

प्रदेशसभामा ठूलो दलको नेताको हैसियतमा गत वैशाख २९ मा गुरुङ दोस्रो पटक मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त भएका थिए। संविधानको धारा १६८ को उपधारा ३ बमोजिम मुख्यमन्त्री नियुक्त गुरुङले ३० दिनभित्र विश्वासको मत लिनुपर्ने संविधानको धारा १६८ को उपधारा ४ बमोजिम प्रदेशसभामा विश्वासको मत पाउँ नभन्दै बिहीबार प्रस्ताव पेस गरेका थिए। उनले विश्वासको मत प्राप्त गर्न नसकेपछि नयाँ सरकार गठनको बाटो खुलेको छ। अब प्रदेश प्रमुख सीताकुमारी पौडेलले संविधानको धारा १६८ (५) बमोजिम सरकार गठनका लागि आह्वान गर्नुछन्। आफूसँग बहुमत भएको आधार प्रस्तुत गर्न सक्ने कुनै एक प्रदेशसभा सदस्यको नेतृत्वमा नयाँ सरकार गठन हुने संवैधानिक व्यवस्था छ। ६० सदस्यीय प्रदेशसभामा सरकार बनाउन ३१ मत आवश्यक पर्छ। त्यसरी वल्ने सरकारले पनि ३० दिनभित्र विश्वासको मत लिनुपर्छ।

चार दलको गठबन्धनले यसअघि नै कृष्णचन्द्र नेपालीलाई मुख्यमन्त्रीमा प्रस्ताव गरेकाले पनि उनकै नेतृत्वमा बहुमत सांसदको हस्ताक्षर प्रदेश प्रमुखलाई बुझाउने तयारी छ। बिहीबार ३० सांसदको मात्रै मत खसे पनि नयाँ सरकार बनाउन बहुमत पुऱ्याउने गठबन्धनको दावी छ। नेपालीले बहुमत पुऱ्याएर अगाडि बढ्ने प्रयत्न रहेको बताए पनि स्पस्ट आधार खुलाएनन्। ‘आधार अहिले खुलाउन जरुरत छैन,’ उनले भने, ‘प्रदेश प्रमुखले बोलाएको बेलामा बहुमतसहित उपस्थित हुन्छौं। बहुमत भइसकेपछि स्वतः मुख्यमन्त्री हुने कुरा स्वाभाविक हो।’ युवा तथा खेलकुदमन्त्री मनाडे बिहीबार बिहानैदेखि सम्पर्कबहीन भएका थिए। उनैलाई

साथ लिएर सरकार बनाउने गठबन्धनको तयारी छ।

विश्वासको मत प्राप्त गर्न नसकेपछि मुख्यमन्त्री गुरुङले संवैधानिक प्रक्रियालाई स्विकार्ने प्रतिक्रिया दिए। ‘थो एउटा प्रक्रिया हो,’ उनले भने, ‘संवैधानिक प्रक्रियाअनुसार जहाँजहाँ हुन्छ त्यहीं त्यहीं जाने हो।’ यसअघि कांग्रेस नेतृत्वको ४ दलको गठनबन्धनले वैशाख २ मा गुरुङविरुद्ध अविश्वास प्रस्ताव पेस गरेको थियो। गठबन्धनले कांग्रेस संसदीय दलका नेता कृष्णचन्द्र नेपाली पोखरेललाई मुख्यमन्त्री प्रस्ताव गरेको थियो। वैशाख १५ मा मतदान हुने कार्यसूची भए पनि जनमोर्चाका सांसद खिमविक्रम शाही अनुपस्थित भएपछि सभामुख नेत्रनाथ अधिकारीले अनिश्चितकालका लागि बैठक स्थगित गरेका थिए।

कार्यव्यवस्था बैठकको निर्णयबमोजिम वैशाख २७ मा अविश्वास प्रस्तावमाथि मतदान हुने निर्णय भएकामा एक दिनअगावै मुख्यमन्त्री गुरुङले राजीनामा बुझाएका थिए। प्रदेश प्रमुख पौडेलले ३ दिनभित्र बहुमत दावी गरेर आउन समय दिइन्। विपक्षीले बहुमत पुऱ्याउन नसकेपछि ठूलो दलको नेताको हैसियतमा पुनः पृथ्वीसुब्बा मुख्यमन्त्रीमा दोहोरिएका थिए। मुख्यमन्त्री गुरुङले विश्वासको मत लिने क्रममा प्रदेशसभामा अनुपस्थित भएका युवा तथा खेलकुदमन्त्री मनाडेलार्ई बिहीबार साँझ पदमुक्त गरेका छन्। लगत्तै मनाडेल राजीनामापत्र सार्वजनिक गरेका छन्। स्वतन्त्र सांसद मनाडेल सरकार अत्यमतरमा रहेको र यस्तो परिस्थितिमा मन्त्री पदमा रहिरहनुभन्दा प्रदेशसभालार्ई बचाउन उपयुक्त हुने राजीनामा पत्रमा उल्लेख गरेका छन्। नयाँ सरकार गठन गर्न मनाडेको मतलार्ई निर्णायक मानिंदै आएको छ।

प्रदेशमा मिलेर जाने गठबन्धनको रणनीति

काठमाडौं (कास)- पाँच राजनीतिक दल आबद्ध विपक्षी गठबन्धनले प्रदेशमा संयुक्त सरकार बनाउने रणनीति बनाएका छन्। गण्डकी प्रदेशमा विश्वासको मत पाउन नसकेर मुख्यमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरुङ पदमुक्त भएपछि कांग्रेस सभापति शेरबहादुर देउवाको निवास बुढानीलकण्ठमा बसेको गठबन्धन बैठकले सबै प्रदेशमा मिलेर अघि बढ्ने निर्णय लिएको हो।

गण्डकी प्रदेशमा गुरुङको अत्यमतको सरकार ढलेपछि नयाँ सरकार निर्माणको अन्तिम विकल्प मात्र बाँकी छ। संविधानको धारा १६८ (५) मा प्रतिनिधिसभाको कुनै पनि सदस्यले विश्वासको मत प्राप्त गर्न सक्ने अवस्थामा प्रदेश प्रमुखले त्यस्तो सदस्यलाई मुख्यमन्त्री नियुक्ति गर्न सक्ने व्यवस्था छ। सरकार बन्न नसके प्रदेशसभा विघटन हुने जोखिम भएकाले विपक्षी गठबन्धनले बहुमत जुटाएर सरकार निर्माणका लागि दावी प्रस्तुत गर्ने भएको छ।

विश्वासको प्रस्तावमा बिहीबार भएको मतदानमा भाग नलिएका युवा तथा खेलकुदमन्त्री दीपक मनाडे र तटस्थ रहेका जनमोर्चाका सांसद कृष्ण थापालार्ई मनाउने विपक्षी मोर्चाको तयारी छ। ‘दुईमध्ये एक जनालार्ई मात्रै ल्याउन सकिँए पनि सरकार बल्ने स्थिति रहन्छ,’ गठबन्धनको बैठकपछि कांग्रेसका एक नेताले भने, ‘भएन भने अरू विकल्प पनि खोज्न सकिन्छ।’

उनले वाममती, लुम्बिनी र प्रदेश १ मा समेत मिलेर अघि बढ्ने कुराकानी भएको बताए। वाममती र प्रदेश १ मा सरकारको नीति तथा कार्यक्रम प्रस्तुत भएका छन्। नीति तथा कार्यक्रम असफल बनाएर सरकार ढाल्ने रणनीतिमा विपक्षी गठबन्धन पुगेका छन्। प्रदेश २ मा कांग्रेस सरकारमा सहभागी भइसकेको छ। माओवादी केन्द्र पनि सरकारमा जाने तयारीमा छ। नागरिकतासम्बन्धी अध्यादेश कार्यान्वयन नगर्न र ‘फुलोर क्रस’ गरेका कर्णालीका एमाले खनाल-नेपाल पक्षका चार सांसद पुनर्बहाली हुने सर्वोच्च अदालतको अन्तरिम आदेशप्राति गठबन्धनका नेताहरूले सन्तोष प्रकट गरेका छन्।

कर्णालीका चार सांसदलार्ई नहटाउन सर्वोच्चको आदेश

काठमाडौं (कास)- सर्वोच्च अदालतले पार्टीको केन्द्रीय कमिटीले गर्नुपर्ने कारवाही महाधिवेशन आयोजक कमिटीबाट हुन नसक्ने प्रारम्भिक दृष्टिकोण राख्दै कर्णाली प्रदेशका एमालेका चार सांसदलार्ई पदबाट नहटाउन अन्तरिम आदेश जारी गरेको छ। न्यायाधीश प्रकाशमानसिंह राउतको एकल इजलासले कर्णाली प्रदेशका सांसद महेन्द्रबहादुर शाहीलार्ई समर्थन गरेवापत सांसद पदबाट निष्कासनमा परेका प्रकाश ज्वाला, कुमरराज शाही, अम्मरबहादुर थापा र नन्दसिंह बुढालार्ई कारवाही नगर्न र कारवाहीका लागि भएका पत्राचारलगायत कामकावाही यथास्थितिमा राख्न भनी आदेश गरेको हो।

सर्वोच्च अदालतले एमालेको केन्द्रीय कमिटीको निर्णयको हवाला दिएर स्पष्टीकरण नमागेको र केन्द्रीय कमिटीबाट निर्णय भएको नदेखिएको भन्दै चार जनाको पद अन्तरिम आदेशमाफत थमोती गरिदिएको हो। ‘प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त र दलसम्बन्धी ऐनको भावनाको प्रतिकूल देखिएको सन्दर्भमा रिटको अन्तिम टुंगो नलागेसम्म दसौँ राष्ट्रिय महाधिवेशन आयोजक कमिटीको निर्णयअनुसार सांसद पदबाट निष्कासन र त्यसपछिका पत्राचार कार्यान्वयन नगर्नु भनी अन्तरिम आदेश जारी गरिदिएको छ,’ आदेशमा भनिएको छ।

सर्वोच्च अदालतले हवीप उल्लंघन गर्ने सांसदलार्ई राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐनको दफा ३२ अनुसार कारवाही हुने औल्याएको छ। त्यसरी कारवाही गर्दा हवीप उल्लंघन गरेको भए दलको केन्द्रीय समितिले निर्णय गर्नुपर्छ। कर्णालीका सांसदहरूको हकमा दसौँ राष्ट्रिय महाधिवेशन आयोजक कमिटीले नै स्पष्टीकरण सोधेको देखिन्छ भने त्यही कमिटीले सांसद पदबाट निष्कासन गर्ने निर्णय गरेको थियो। सर्वोच्च अदालतले आफ्नो प्रारम्भिक आदेशमाफत एमालेको महाधिवेशन आयोजक कमिटीलार्ई केन्द्रीय कमिटीका रूपमा मान्यता दिन इन्कार गरेको देखिन्छ।

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) को विघटन भएर एमाले र माओवादी केन्द्र व्यूँतिएपछि कर्णाली प्रदेशमा एमालेभित्रको फलनाथ खनाल-माधव नेपाल समूहका सांसदले पार्टी संस्थापनको हिव्व उल्लंघन गरेर माओवादी केन्द्रका मुख्यमन्त्री महेन्द्रबहादुर शाहीलार्ई विश्वासको मत दिएका थिए। त्यसपछि एमालेको संस्थापन पक्षले उनीहरूलार्ई स्पष्टीकरण सोधेको थियो। पार्टीले औपचारिक रूपमा सरकारलार्ई दिएको विश्वासको मत फिर्ता नलिएकाले सरकार जीवितै राख्नुपर्ने भन्ने सोचका साथ शाहीको पक्षमा मतदान गरेको भनी चार जनाले स्पष्टीकरण बुझाएका थिए। त्यसपछि गत वैशाख १० गते एमाले राष्ट्रिय महाधिवेशन आयोजक कमिटीले उनीहरूलार्ई प्रदेशसभा सदस्य र पार्टीको साधारण सदस्यबाट हटाउने निर्णय गरेको थियो। त्यसकै आधारमा प्रदेशसभा सचिवालयले गत वैशाख १४ गते निर्वाचन आयोगलार्ई पद रिक्त रहेको जानकारी गराएको थियो।

FIFA WORLD CUP Qatar2022

ASIAN QUALIFIERS

TONIGHT'S MATCH

NEPAL VS AUSTRALIA

June 11, 9:45 PM

LIVE AND EXCLUSIVE

प्रदेशहरू, सत्ता जोगाउन गरिबको गाँस नकाट

पचासको दशकमा मुलुकमा संसदीय राजनीतिमा जुन विकृति मौलाएको थियो, अहिलेको लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा समेत कतिपय सन्दर्भमा अझ कुरूप स्वरूपमा त्यसैको पुनरावृत्ति भैरहेको छ। आफ्नो सत्ता-कुरी जोगाउन जस्तोसुकै हकत गर्न पनि पछाडि नपर्ने गम्भीर रोगको संक्रमण सघमा मात्र होइन, प्रदेश सरकारहरूमा पनि उसैगरी फैलि रहेको छ। अधिकांश प्रदेशमा अनावश्यक र अन्धधुन्द मन्त्रालयहरू थपिनु यही रोगको एउटा प्रमुख लक्षण हो। र, यो (अ)राजनीतिक व्याधिको मारमा आफूले खाने गाँस काटेर कर तिर्ने नागरिकहरू परि रहेका छन्। जसका लागि संधीयता ल्याइएको हो, उनीहरूले तिरैको करमै मनोमानी गर्ने गरी यसरी औचित्यहीन मन्त्रालयहरू थपिनु विडम्बनापूर्ण छ। मुलुकले अपनाएको नव व्यवस्थाको वृक्षमा सत्ता स्वार्थको यस्तो एजेरु पलाउनु संधीयताकै निम्ति घातक छ।

सत्ताकै खेलमा सातवटा मन्त्रालयलाई बहाएर प्रदेशहरूमा ११ वटासम्म बनाइएको छ। कर्णालीमा ८ र लुम्बिनीमा ९ वटा पुर्‍याइएको छ भने गण्डकी र प्रदेश २ मा ११-११ वटा। दुर्भाग्यपूर्ण भन्नुपर्छ, संधीयताका निम्ति आवाज उठाएको दलले सत्ता हाँकेको प्रदेश २ पनि नराम्ररी यो रोगको शिकार भएको छ। त्यहाँ सत्ता भागबन्डाकै निमित्त मंगलवार माथै मन्त्रालय फुट्टाएर ११ वटा पुर्‍याइएको हो। संधीयताको औचित्यमाथि उठेका प्रश्नहरू सेलाउन नपाउँदै प्रदेश सरकारहरूले लिएको यस्तो बाटोले अवश्य पनि यो व्यवस्थाको जग कमजोर बनाउनेछ। यसबाट सुशासनको आम आकांक्षामाथि तुषारापात हुनेछ। त्यसैले संधीयताप्रति चिन्ता भएकाहरूले यो पाटोलाई गम्भीरतापूर्वक लिनुपर्छ।

निश्चय पनि प्रदेशको बृहत्तर हितका निम्ति र कुनै मन्त्रालयमा कामको बोझ बढी भएमा त्यसलाई टुक्र्याउन सकिन्छ। तर, मन्त्रालयको एउटा शाखाले नै गर्न सक्ने कामका निम्ति अर्को मन्त्रालय थप्नुको औचित्य पुष्टि हुँदैन। राजनीतिक कारणले सत्ता सहकार्य गर्नुपर्ने हुन सक्छ, तर त्यस्तो अवस्थामा पनि विद्यमान मन्त्रालय नै बाँडफाँट गर्ने विवेक नेतृत्व तथा सम्बन्धित दलहरूले प्रदर्शन गर्नुपर्छ। एउटा विपन्न देशका दीनहीन जनताले तिरैको हरेक मुका करको अर्थ हुन्छ, त्यसै कोही व्यक्ति तथा गुटलाई रिभ्हाउनकै लागि मन्त्रालय थपेर देशको खर्चभार बढाउन पाइँदैन। संधीयता खर्चिलो प्रणाली हो भन्नेहरूलाई थप अर्को तर्क उपलब्ध गराइदिएर कसको भलो हुन्छ, प्रदेश सरकारहरूले बुझ्न सक्नुपर्छ। र, यो यथार्थ महसुस गरेर आफ्नो सोच र चरित्र सुधार्न चाहनुपर्छ। अहिले नै अति सीमित सोतसाधनका भरमा काम गर्नुपरिरहेको तथ्य मनन गर्दै आफ्नो आचरण बदल्नुको विकल्प प्रदेश सरकारहरूलाई छैन।

संविधानवमोजिम प्रदेशसभाको कुल सदस्य संख्याको २० प्रतिशतभन्दा बढी नहुने गरी मन्त्रिपरिषद् गठन गर्न सकिन्छ। यसअनुसार प्रदेश १ मा १९, प्रदेश २ मा २१, वारमलीमा २२, गण्डकीमा १२, लुम्बिनीमा १७, कर्णालीमा ८ र सुदूरपश्चिममा ११ जनाको मन्त्रिपरिषद् बन्न सक्छ। तर संविधानको यो व्यवस्था नै अनुचित र संशोधनीय देखिन्छ। पाँच सासद बराबर एक मन्त्रीसम्म हुनु सक्ने व्यवस्थालाई स्वाभाविक मान्न सकिँदैन। फेरि, संविधानले दिएको छ, भन्दैमा प्रदेशहरू राज्यस्रोत र औचित्यको ख्याल नगरी चल्नुलाई उचित ठहर्‍याउन सकिँदैन। हाम्रा प्रदेशहरूको विद्यमान कार्यबोझअनुसार सातवटा मन्त्रालय नै काफी छन्। प्रदेशहरूले प्रशासनिक खर्च बढाउनेमा भन्दा विकास र सार्वजनिक सेवा प्रवाहका विषयमा बढी सोच्नुपर्छ। कसैलाई भन्दा हल्लाउने जागिर दिनकै निम्ति मन्त्रालय बनाउँ हुँदैन, वरु प्रशासनिक खर्च कटौतीका लागि भएकै मन्त्रालय पनि घटाउनुपर्ने विज्ञहरूको सुझावको पालना गर्नुपर्छ।

देश-प्रदेशका राजनीतिक हताकर्ताहरूले के भुल्नु हुँदैन भने, संविधानले चिरायु बनाइदिए पनि जनताको नजरमा अहिले संधीयता परीक्षणकै अवधिमा छ। हाम्रा लागि यो नयाँ व्यवस्था भएकाले अवश्य पनि अभ्यास दिनु सक्दै जाने हो। तर सिकाइ अवधि भन्दैमा सत्ता राजनीतिका विकृतिहरू भने स्वीकार्य हुन सक्दैनन्। र, संघर्देखि प्रदेशसम्मका शासकहरूमा देखिएको स्वेच्छाचारिताले यो संविधान स्वयं नै पनि परीक्षाकै घडीमा छ। उसै त देशमा कुनै पनि संविधानले लामो समय काम नगरेको इतिहास छ। त्यसैले यो संविधान र संधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक व्यवस्थालाई चिरन्तीबी बनाउन पनि हिजो यसका लागि लडेका तथा आज यसका निम्ति चिन्ता गर्ने सबै शक्ति तथा पक्षहरू गम्भीर हुनुपर्छ। र, उनै विकृतिहरू घरीघरी दोहोरिन दिनु हुन्न।

प्रदेश सरकारहरू यो निषेधाज्ञामा विपन्नलाई राहत दिनका लागि अक्षम देखिन्छन्, सम्भवतः स्रोत नभएकाले पनि होला। मन्त्रालय बहाएर मन्त्री थप्न भने उनीहरूले स्रोतको सीमा महसुस गरेको देखिँदैन। एउटा मात्रै मन्त्रालय थप्नेवित्तिकै मन्त्री र सचिवालय समूह, कर्मचारी र दैनिक मसलन्द खर्चको भार स्वतः थपिन्छ, देशलाई यस्तो दीर्घकालीन बोझ जिम्मेवार सरकारले सिर्तिर्माित बोकाउनु हुँदैन। राज्यबाट उल्काको धन होइन, गरिब देशका नागरिकले तिरैको कर हो- प्रदेश सरकारहरूले जे मन लाग्यो त्यो गरेर यसलाई उडाउन पाइँदैन। संघीय प्रणाली आर्थिक दृष्टिकोणले बोझिलो संरचना रहेको भन्ने प्रश्नलाई नै थप तीव्रता बनाउने गरी एकपछि अर्को मन्त्रालय थप्ने होडबाजी प्रदेशहरूले बन्द गर्नुपर्छ।

लागूऔषध कारोबारीको जालो

कोरोना कहर र निषेधाज्ञाका कारण प्रायः व्यापार-व्यवसाय ठप्प हुनुका साथै कमाइ खान कठिन भैरहेको छ। तर, खाद्यान्न, औषधिलगायतका अति आवश्यक वस्तुहरूमा कालाबजारी गर्न पल्केका र लागऔषध कारोबारीहरूका लागि भने यो संकटको घडीमा पनि कमाउने सुवर्ण अवसर मिलेको छ। केही दिनअघि नक्कली स्यानिटाइजर बनाउनेदेखि अत्यधिक औषधि र खाद्यान्न महँगोमा विक्री गर्नेहरू पक्राउ परेको समाचारले आमनागरिकलाई चिन्तित बनाएको छ। नक्कली स्यानिटाइजर बनाएर मानव स्वास्थ्यसँग खेलवाड गर्न पछि नपर्ने अपराधीबाट जोगिन गाह्रो भएको छ।

साथै लागूऔषध नियन्त्रण ब्युरोले लागुपदार्थ विक्री वितरण गर्ने एउटा समूहलाई खैरो हिराइन, विदेशी मुद्रा र डिजिटल तराजुसहित काठमाडौँबाट पक्राउ गरेको छ। सम्पूर्ण व्यवसाय सुस्त र स्थिर भएको बेला लागूऔषध कारोबारीहरू भने बजार बिचारमा मग्न छन्। निषेधाज्ञाका बेला फुर्सद हुने भएकाले पनि दुर्व्यसनीहरू भनै कुलतको सिकार भैरहेका छन्। नेपालमा फसिले उपलब्ध हुने गाँजा, चरेजस्त्या लागुपदार्थ सामान्य अम्मलीहरूले प्रयोग गरे पनि खैरो हिराइन विदेशबाट आयात हुने भएकाले ग्रामकै ३००० देखि १०००० रथैयासम्म पर्ने हुँदा धनाढ्य परिवारका व्यक्तिहरू यसको लतमा फसेको अनुमान छ। नेपालमा यसको ठूलो कारोबार रहेको र धनाढ्य साथै पहुँचवाला व्यक्तिहरू सलन रहेको आशंका गरिएको छ। विगतदेखि नै लागूऔषध, खरखजाना र चेलीवेटी बेचबिखनजस्ता अपराध सबै सरकार र समाजको टाउकोदुखाइ बनिरहेका छन्। लागूऔषधको विषय अझ जटिल र गम्भीर छ। यसको कुलतमा फसेर कैयौँ व्यक्तिले आफ्नो साथै परिवारको जीवन नर्क बनाएका छन्। यसको लतमा फसिसकेपछि निस्कन असाध्य गाह्रो हुन्छ। धेरैजसो युवा यसको अम्मलमा फस्ने हुनाले पढ्ने र भविष्यको उज्ज्वल योजना बनाउनुपर्ने सम्भामा जीवन अन्धकारतिर धकेलिरहेका छन्। यस्तो कठिन परिस्थिति र निषेधाज्ञाको समयमा पनि लागुपदार्थ बजारमा निबोध पाइनुले पनि यसको जालो ठूलो रहेको

कोरोना महामारीको विषम परिस्थितिलाई बेवास्ता गर्दै प्रदेश-२ मा जम्जो मन्त्रिपरिषद् गठन गरिएको छ। जसपाको राजपा समूहका मन्त्रीहरूलाई हटाएपछि मुख्यमन्त्री लालबाबु राउतले नेपाली कांग्रेसलाई सरकारमा ल्याए। आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए।

आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए। आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए। आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए।

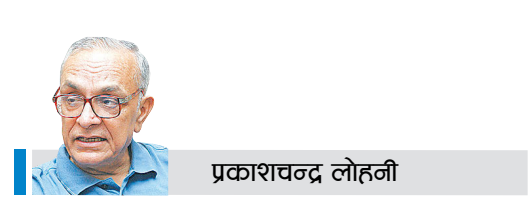
आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए। आफ्नो सत्ता जोगाउन मन्त्रालय टुक्राटुक्रा पारी उनले कांग्रेसको पोल्तामा हालिदिएका छन्। साढे ३ वर्षसम्म ७ वटा मन्त्रालय रहेकोमा अहिले ११ सन्ध्या योजन काँग्रेसलाई सरकारमा ल्याए।

सुदूरपश्चिमको सन्देश

नैतिकबान नेता समस्याबाट भाग्दैन बरु डटेर सामना गर्छ, भन्ने सन्देश सुदूरपश्चिमका मुख्यमन्त्री त्रिलोचन

दृष्टिकोण

चुरे बेच्ने निर्णय फिर्ता गर

नेपालको आर्थिक नीति चुरेको गिट्टी-ढुंगा सीमापारि सुक्खा जमिन नेपालवार्ि !

नेपालको चुरे क्षेत्र पर्यावरणका दृष्टिले यसै पनि ठूलो संकटमा छ। तर वर्तमान सरकारको अहिलेको निर्णयले गर्दा यो संकट भविष्यमा बढेर जाने अनि लाखौं नेपालीको जीविकोपार्जन र बाँच्ने अधिकार धरापमा पर्ने चिन्ता बढेको छ।

पर्यावरणमा सन्तुलन
चुरे पहाड र त्यसपछि तल भावर र तराई एकअर्कासँग अन्योन्याश्रित छन्। चुरे पहाडलाई हिमालय पर्वतको संरचनामा 'कान्ड्यो पहाड' भनिन्छ। पहाडको आयुको हिसाबले यो भर्खरकै छ र बलियो भइसकेको छैन। यसमा रहेका चट्टान कमजोर छन् भने माटो पनि त्यहीअनुरूप छ। यस क्षेत्रबाट १६० वटामभ्दा बढी साना-ठूला नदी उत्तरबाट दक्षिणमा बग्छन्। पहाड कमजोर भएका कारण वर्षामा यहाँ माटो बग्ने मात्र नभई पहिरो जाने र भूक्षय हुने समस्या निरन्तर छन्। चुरेमा वनजंगल पर्याप्त रहून्जेल यो समस्या चर्को थिएन। सन् १९७१ सम्म चुरेमा ७६ प्रतिशत वनजंगल थियो तर यो घट्दै गएको छ। अनि बाढी, पहिरो र भूक्षय बढ्दै गएको छ।

चुरेमा पर्यावरण विपर्यै गएपछि यसको प्रत्यक्ष असर तल भावर क्षेत्रमा पछ्य जहाँ गेगर बढी थुप्रेने, बाढीको प्रकोप बढ्ने र जमिनको उत्पादकत्व घट्दै जाने हुन्छ। माथिको विपर्यदो पर्यावरणका कारण तराई क्षेत्रमा बाढीको समस्या चर्कनु, माटोको उत्पादकत्व घट्नु र जमिनमुनिको पानीको तह घट्दै जानु स्वाभाविक हुन आउँछ। यसको अर्थ बीस वर्षअगाडि पानी २० मिटर खन्दैमा आउँथ्यो भने अब १०० मिटर खन्दा पनि आउँदैन। चुरे-भावर-तराई एकअर्कासित जोडिएका छन् र यो शृंखलाबारे संवेदनशील नभई नीति बनाउने हो भने लाखौं मानिसको बाँच्ने अधिकारमा प्रहार गरेको ठहरिन आउँछ। देशको आधाभन्दा बढी जनसंख्याको जीविकोपार्जन र आर्थिक उत्पादकत्वको स्थिति सल्यानाश हुन सक्छ।

चुरे-भावर-तराई र विकास
हामी केटाकेटी हुँदा 'चारकोसे फाडी' शब्दावली वारम्बार सुन्ने गर्थौँ। यो चारकोसे फाडी चुरे-भावर क्षेत्रको यथार्थ थियो। त्यसपछि आर्थिक विकासका नीतिहरू सुरु भए, मलेरिया नियन्त्रण कार्यक्रम लागू भयो, पूर्व-पश्चिम राजमार्ग बन्न थाल्यो। नयाँ विभिन्न तहका साना-ठूला सहरहरू बन्ने प्रक्रिया सुरु भयो। यस्ता कतिपय कार्यक्रमका सकारात्मक र नकारात्मक पक्ष थिए। हामीले विकास माथै देख्यौँ, विकासको प्रयास गर्दा मानिस र प्रकृतिको सम्बन्धबारे सोच्ने चासो कसैलाई भएन। त्यसैले चुरे क्षेत्रमा बढ्दो मानवीय दबाव, चुरेमा माथिदै गएको वनजंगल्, बढ्दै गएको भूक्षय र यसबाट तल भावर-तराईमा पर्ने समस्या ओर्नेलमा पग्यो। आज हुने तुरुन्त लाभका अगाडि वर्षौपछि पर्न सक्ने पर्यावरण संकट र त्यसले हाम्रो जमिनमा पार्न सक्ने प्रभावबारे वास्ता भएन। त्यसैले वन फाँडिएकामा वास्ता भएन, २० डिग्रीभन्दा बढीको भिरालो जमिनमा पनि खेती गरियो र यस्ता क्रियाकलापका कारण मानिसको जीविकोपार्जन कसरी जोखिममा पाछ्य भन्ने विषय गौण भयो।

चुरे समस्याबारे चासो
चुरे-भावर-तराईबीचको पर्यावरण सन्तुलनबारे सन् १९७० सम्म सरकारी तहमा कुनै चासो थिएन, यद्यपि चुरेको विशेषताबारे डा. टोनी हागनले आफ्नो अनुसन्धानमा लेखेका थिए। सायद पहिलो पटक नेपालको चौथो योजनाकाल (सन् १९७०-७५) मा चुरे संरक्षणको आवश्यकताबारे उल्लेख भयो तर कुनै काम भएन। त्यसपछि सन् १९८६ को वनजंगल गुरूयोजना तयार गर्दा चुरे क्षेत्रलाई प्राकृतिक सोतसाधनको महत्त्वपूर्ण अंगका रूपमा औल्याइयो। त्यसपछि आठौँ योजना (सन् १९९२-९७) सम्म आइपुग्दा चुरेलाई संरक्षित क्षेत्रका रूपमा राज्यले कार्यक्रम तय गर्नुपर्ने भनियो र यो क्षेत्रको पर्यावरण बचाउनुपर्ने वृद्धा उठाइयो। तर पर्यावरण सन्तुलनलाई मुख्य केन्द्रविन्दुमा राखेर ठाउँ सरकार पन्यो। त्यसपछि नेपालको १५ वर्षे सर्वदलीय सहभाविबाट लागू भएको कृषि योजना (सन् १९९९-२०१६) मा तराईमा जलाधार योजनालाई महत्त्वका साथ कृषि उत्पादन वृद्धिको अंगका रूपमा पेस गरियो र जलाधारसम्बन्धी केही कार्यक्रम सलाई, रौतहट, वारा, नवलपरासी र रूपन्देहीमा लागू गरिए। दसौँ

सम्पादकलाई चिठी

प्रदेशहरूको उल्टो यात्रा

विकासलाई टेवा दिन्छ, हरेक समुदायलाई समान रूपमा स्रोतको बाँडफाँट हुन्छ र आफ्नो आवश्यकता सुन्ने सरकार नजिकै आइपुग्छ भनेर नागरिक आन्दोलनमा होमिएका थिए। तर, यसको अभ्यासमा राजनीतिक दलहरू संवेदनशील भएनन्। प्रदेश-२ मा मात्र होइन गण्डकी, लुम्बिनी र कर्णालीमा पनि मन्त्रालय टुक्राइएको छ। यस्ता कामले 'संधीयता नेपालमा काम छैन' भन्नेहरूको मनोबल बढाएको छ। यी प्रदेशको नीतिले नागरिक निराश छन्। यसले सोभै खर्च त बढायो नै, साथै आममानिसले जे सोचेर, संधीयताको आवश्यकता महसुस गरेका थिए, त्यस भावनामा पनि चोट पुर्‍याएको छ। नेताहरूको भने संधीयताको परिभाषा आफू नै। जसरी पनि सरकारमा टिकिराख्ने र सत्ताको उपभोग गरेर आफ्नो राजनीतिलाई बलियो बनाउने। संधीयताले समानुपातिक

भटुले दिएका छन्। लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री शंकर पोखरेलले आफूविरुद्ध अविश्वास प्रस्ताव दर्ता भएपछि त्यसको सामना गर्नुको सट्टा संसद् बैठकको अधिल्लो दिन नै राजीनामको नाटक गरी सोही दिन राति आफू नै निवासमा प्रदेश प्रमुखलाई बोलाएर शपथ लिए। उता गण्डकी प्रदेशका मुख्यमन्त्री पुष्प्री सुब्बाले अविश्वास प्रस्ताव आउँछ भन्ने डरले संसद् बैठक नै स्थगित गरी अराजनीतिक चरित्र देखाएका थिए। यता प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले पहिलो पटक विश्वासको मत नपाउँदा पनि राजीनामा दिने नैतिकता देखाएनन् भने दोश्रोपालि विश्वासको मत लिनुको साटो संविधानविपरीत प्रतिनिधिसभा नै विघटन गरिदिए। यस्ता काम-कुराले नेपालमा नैतिक राजनीतिको पाटो कुन हदसम्म गिरेको छ

स्वार्थ पूरा गर्न, जसरी पनि सरकारमै टाँसरहनुपर्ने रोग देशलाई लागेको छ। संधीयताको परिभाषालाई लत्याउँदै भागबन्डा मिलाउन मन्त्रालय टुक्रा पारेर आफूलाई राजनीतिको चतुर खेलाडी ठान्ने चलन मौलाइरहेको छ। मन्त्रालय थप्दा यसको भार सोभै जनतालाई पछ्य भन्ने हेक्का प्रदेश सरकार हाँकेनहरूले राख्नुपर्छ। चुरे दोहनले तराईको जनजीवन संकटमा परेको छ। पहाड कोपर, नदी खोतलेर व्यापार घाटालाई पूर्ति गर्ने सरकारको सोचले दीर्घकालीन असर तराईलाई नै पर्ने भएकाले यसको विरोध गर्नुको सट्टा मन्त्रालयको भागबन्डामै प्रदेश सरकारहरूले समय खर्च गरिरहेका छन्। मन्त्रालय टुक्र्याउने खेलमा प्रदेश-२ अरू प्रदेशको तुलनामा निकै अगाडि बढ्यो, यसले मधेसकेन्द्रित दलको औचित्यमाथि प्रश्न खडा भएको छ।

- **प्रमोद पौडेल, पेपसीकोला, काठमाडौँ**

भन्ने पुष्टि गरेको छ। के राजनीतिको आधार यस्तै अनैतिक कार्य हो ? संसद् छल्लेर सरकार चलाइरहन पाउने हो ? विधि, विधान र नीतिशास्त्रले यही भन्छ ? नैतिक राजनीति गर्न चाहनेहरूले छलफल चलाउने बेला भएको छ।

हालै भएको राष्ट्रिय सभाको दुई निर्वाचनलाई मिनी चुनावको रूपमा लिनुपर्ने हुन्छ। लामो समयपछि भएको उक्त निर्वाचन एक प्रकारको ताजा जनादेशजस्तै पनि हो। यदि पार्टीहरू लोकतन्त्रका लागि एकबद्ध भए निरंकुशतन्त्र फाल्न सकिँदो रहेछ, भन्ने पुष्टि भएको छ, जुन जनताका लागि शुभसंकेत हो। तानाशाहहरू आफै ढल्दैनन्, सबै मिलेर चलाउनुपर्छ। त्यसका लागि कहिलेकाहीँ पार्टीभन्दा माथि उठेर सोच्नुपर्छ। बलबलत प्राप्त

लोकतन्त्रलाई बचाउनु सबै दलको कर्तव्य पनि हो। ओलीले जनप्रतिनिधिको सर्वोच्च संस्थाको दुई पटक हत्या गरे। संसदीय सुनुवाइबिने संवैधानिक पदहरूमा आसपासेहरू भर्ना गरे, लोकतन्त्रमा अघादेशबाट मात्र शासन चलाउन चाहे, पटक-पटक संविधान र कानुनको धज्जी उडाउने काम गरी तानाशाही चरित्र देखाइसकेका छन्। अब पनि उनको सत्तालाई र उनको प्रदेश सरकारहरूलाई जीवित राख्न भनेको लोकतन्त्रलाई सदाका लागि मृत्युशय्यामा पुर्‍याउनु हो। नैतिक राजनीतिको उत्थानका लागि लोकतान्त्रिक शक्तिहरू एक हुनुपर्छ भन्ने सन्देश सुदूरपश्चिमले दिएको छ।

- **गोपाल देवकोटा, गोकर्णेश्वर-८, काठमाडौँ**

चुरे संरक्षणका चुनौती

यसपालिको बजेटमा व्यापार घाटा कम गर्ने उद्देश्यले 'ढुंगा, बालुवा, गिट्टी निकासी गर्ने' भनी उल्लेख भएको योजनाबाट विपक्षी दलका अधिकांश नेता रुष्ट छन्, नागरिक समाजले पनि यसको विरोध गरेको छ। उक्त कार्यक्रम लागू भएमा भू-क्षय, भौगर्भिक असन्तुलन, वातावरणीय विनाश, मरुभूमीकरणको नांगो रूपले मुलुकमा विध्वंस मच्चिन्छ भन्ने थाहा पाएर पनि सत्तारूढ दलका नेताहरूले केही बोलेका छैनन्। चुरे विनाशको सन्दर्भ उठाउँदा तराईमा १५-२० वर्षअघिसम्म ७० फिट तल 'वाटर टेबुल' भेटिन्थ्यो भने त्यो अहिले ४०० फिट अर्थात् पाताल पुगेको अवस्था छ। हुन त, खानी विभागले १४ वटा हिमाली/पहाडी जिल्लामा निश्चित मापदण्ड पालना गरेर खानी सञ्चालन गर्न सकिने प्रावधान राखेको पनि छ, तर यो विषय पहाड, नदी किनार भासेर व्यापार घाटा कम गर्ने सन्दर्भसँग मेल खाँदैन। हामीले देख्छे, सुन्दै र बोल्दै आएका छौँ, स्थानी सरकार स्वायत्त भएसँगै नदीजन्य पदार्थको दोहन आम्दानीको प्रमुख स्रोत बनेको छ, यसको विरोध गर्ने धनुषाका दिलीप महतोको निमम् हत्या भएको यथार्थसमेत हामीले भुलेका छैनौँ। उता 'वैज्ञानिक वन व्यवस्थापन कार्यक्रम' लाई मीठो नाम दिएर मिलीजुली भुँडी भनेर गरेका खबरहरू उतिकै चर्चित छन्। यता साना-ठूला सबै दलका नेताहरूले राष्ट्रिय

सवालका यस्ता प्रश्नमा औपचारिकता निर्वाह गर्नेबाहेक उपलब्धिमूलक काम गरेको पाइँदैन।

चुरे विनाशबाट तराई क्षेत्र महासंकटले घेरिँदा पनि त्यहाँको नेतृत्वको अकर्मण्यताले फन्न निराशा थपेको छ। माफियाहरूसँगको साँठगाँठले महामारीको रूप लिँदा सबैले त्यसको प्रतिकार गरिरहनुपर्छ।

- **भुवनेश्वर शर्मा, चन्द्रागिरि-२, काठमाडौँ**

अघ्यादेशमार्फत आफ्नो यसपालिको बजेटले ढुंगा, गिट्टी, बालुवा निर्यातका लागि बाटो खोलिदिएको छ। यस्तो नीति निर्देशना भएकोले जनता घरमै थुनिन थाले भन्ने सबैलाई थाहा छ। नागरिक समाज, मिडिया, विपक्षी दलहरूले यो निर्णयको व्यापक विरोध गरे पनि सरकारले अझै निर्णय फिर्ता लिएको छैन। २०७१ सालबाट बन्द गरिएको प्राकृतिक पदार्थको निर्यातलाई अहिले प्रतिनिधिसभा नभएको मौका छापि सरकारले खुसुक्क किन ल्यायो ? अझ अचम्मलागदीचाहिँ यत्रो व्यापक विरोध भइरहदा पनि सरकारले यो निर्णय फिर्ता लिएको छैन, वरु अर्थमन्त्री यस निर्णयको बचाउमै उत्रेका छन्। सरकारलाई लाग्दो हो, 'काग कराउँदै गर्छु, पिना सुक्दै', तर यो फगत भ्रम हो। अहिले निषेधाज्ञा भएकोले जनता घरमै थुनिन थाल्य छन्, विरोध गर्ने माध्यम सामाजिक सञ्जाल मात्र हुन पुगेको छ, भोलि संक्रमणको जोखिम कम हुनेवित्तिकै थुनिएका जनता सडकमा आइपुग्नेछन्। वातावरण विनाश गरेर फाइदा होइन, चोर्तफाँ घाटे हुन्छ। यति बुझ्न कुनै विज्ञ भइरहनु पर्दैन। यो बजेटले सोधै चुरे दोहनको बाटो खोलेको छ। चुरे तराईको प्राइफलाइन हो, यसले त्यहाँको जनजीवनमा ठूलो प्रभाव पर्थ्यो, पारिरहेको छ। पानीको मुख्य स्रोत चुरे नै हो, साथै यसले बाढीलाई पनि नियन्त्रण गर्छ। यसको उपयोगिताका बारेमा हरेक तराईवासीलाई जानकारी छ, तर सरकार चलाउनेहरू यसबारे अनविज्ञ हुनु, अनौठो छैन त ? किन बुझेर पनि बुझ्न पचाउँछन्, उनीहरू ? तिनले राजनीति व्यापारीका लागि गरेका हुन् कि जनताका लागि ? सरकारले व्यापार घाटा कम गर्न यसो गरेको भनिरहेको छ, के व्यापार घाटा कम गर्न प्राकृतिक पदार्थ निर्यातकै नीति लिनुपर्ने हो ? अरू उपाय छैन ?

- **विश्वप्रसाद भण्डारी, नक्साल, काठमाडौँ**

चुनौतीको कठघरामा बजेट

विनयकुमार कुसियैत

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आर्थिक वर्ष २०७८-७९ को बजेट पढिसकेपछि मलाई एक मित्रले आशामिश्रित स्वरमा सोधे, ‘बजेट कस्तो लाग्यो ?’ मर्सन तयारी उत्तर थिएन । भाषण र रकम विनियोजनकै आधारमा म उपलाई उत्तर दिने पक्षमा पनि थिइनँ । सामान्य टीकाटिप्पणीपछि बजेटका केही पक्ष, खासगरी शिक्षाबारे के छ नयाँ व्यवस्था भनेर खोतलन मन लाग्यो । शिक्षा-अर्थशास्त्र मेरो अध्ययनको विषय पनि हो ।

बजेटलाई देशको आर्थिक-सामाजिक दर्पण पनि भनिन्छ । यसले वर्षभरि गरिने आर्थिक क्रियाकलापको अंकगणितको विवरण मात्र दिने होइन, हाम्राजस्तो देशलाई आर्थिक र सामाजिक रूपान्तरणको बाटोसमेत देखाएको हुन्छ । त्यसैले यसलाई आर्थिक-सामाजिक नीतिको एउटा महत्त्वपूर्ण दस्तावेज भनेर लिइन्छ । तर नेपालको कुरा गर्दा हाम्रा बजेटहरू प्रायः पुरानैको जोडघटाउपाहेक मुलुकलाई स्पष्ट आर्थिक-सामाजिक दिशानिर्देश गर्ने खालको भएको उदाउँदैन । यो वर्ष त जुन राजनीतिक माहोल छ, यसमा त्यस्तो अपेक्षा नै मूर्खतापूर्ण ठहर्छ ।

समग्र अर्थतन्त्रको सन्दर्भमा बजेट

यसपालिको बजेट फरून्डे साढे १६ खर्बको छ, गत वर्षका तुलनामा १० प्रतिशतभन्दा बढी । भाषा र कार्यक्रमसमेत हेर्दा यो बजेटबाट नयाँ कुराको अपेक्षा गर्नु ठूलो भूल हुनेछ । कोभिड-१९ नियन्त्रणका लागि सरकारले तत्काल लिने कदम र आर्थिक-सामाजिक क्षेत्रमा परेका असरको न्यूनीकरण बजेटको एकीकृत प्राथमिकता वन्नुपर्छ, त्यो खासै हुन सकेन । यसका लागि ३७ अर्ब ५३ करोड रकम छुट्याइएको छ जुन कोभिड महामारीको भयावहताका तुलनामा निकै न्यून हो । यतिखेर धेरैतिर झर्नेएका विनियोजनभन्दा कोभिड नियन्त्रण गर्न एकीकृत बजेट अपेक्षित थियो ।

वर्तमान परिस्थिति र आकार हेर्दा यो बजेट हाम्रो आर्थिक अवस्थाले धान्न नसक्ने खालको छ । स्रोत व्यवस्थापनका दृष्टिले पनि कोभिड महामारी नियन्त्रण भन्थो भनेसमेत कर राजस्वबाट ७-८ खर्बभन्दा बढी उठ्ने सम्भावना देखिँदैन । विदेशी सहयोगबाट २ खर्ब २ अर्ब रूपैयाँ आउने अनुमान गरिएको छ, जबकि विगतको अवस्था हेर्दा शिक्षी सहयोग निरन्तर घट्दै गइरहेको छ र भविष्यमा बृद्धि हुने भरपर्दो सम्भावना पनि देखिँदैन । देशको आर्थिक अवस्था, सुशासन र सरकारको अस्थिरताका कारण आन्तरिक ऋणबाट उठाउने भनिएको २ खर्ब २३ अर्ब रकम पनि भरलाग्दो देखिन्न । आर्थिक सर्वेक्षण २०७७-७८ अनुसार कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा आन्तरिक ऋण परिचालन गत वर्षका तुलनामा ५ प्रतिशतबाट २.६ प्रतिशतमा झरेको छ । यी सबै कुरा ध्यानमा राख्ने हो भने फरून्डे ४० प्रतिशत बजेटको अभावमा यसको कार्यान्वयन पक्ष फितलो हुने सहजै अनुमान लगाउन सकिन्छ । विश्वसनीय आधारविना स्रोतमा बृद्धिको अनुमान गर्नु भनेको निरीह जनतालाई दिउँसै सपना बाँड्नुसिवाय के होला र ?

गत वर्ष कोभिडको असरलाई ध्यानमा राखेर २.३ प्रतिशतले आर्थिक बृद्धि हासिल गर्ने लक्ष्य राखिएको थियो जुन अस्वाभाविक थिएन । तर यसको ठीक उल्टो आर्थिक बृद्धिदर २.१ प्रतिशतले ऋणान्मक रह्यो, जसबाट हाम्रो अर्थतन्त्र कोभिडको असरबाट कति प्रभावित रहेछ भन्ने स्पष्ट हुन्छ । यसपालि बजेटले आर्थिक २०७८-७९ मा ४ प्रतिशत हाराहारी आर्थिक बृद्धिदर हासिल गर्ने आकलन गरेको छ । यसका आधारहरू स्पष्ट छैनन्, विश्वसनीय छैनन् । ‘फोकरस्ट’ बजेटको अभाव र कोभिडको मारका कारण यो बृद्धिदर हासिल हुने सक्छ । मनसुनी वर्षा र मौसम अनकूल भई कृषि उत्पादनमा हुने बृद्धिलाई देखाएर आर्थिक बृद्धिदर मापन गर्ने र त्यसैलाई उपलब्धि मान्नुपर्ने हो भने बजेट र विकास प्रक्षेपणको के औचित्य रहन्छ ?

यो बजेटमा चलाखीपूर्वक चालु आर्थिक वर्षका पछिल्ला ९ महिनामा देशको शोधनान्तर स्थितिमा ४२.५ अर्ब वचत रहेको, निर्यातमा २०.२ प्रतिशत र आयातमा १३.१ प्रतिशतले बृद्धि भएको तथ्यांक उल्लेख गरेर आर्थिक रूपले देश सही बाटामा हिँडिरहेको छ भनेर देखाउन खोजिएको छ । यसको वास्तविकता हामीले बुझ्नु जरुरी छ । देशको भुक्तान सन्तुलन वा शोधनान्तर स्थितिमा दुई थरी खाता, चालु र पुँजी, हुन्छन् । चालु खातामा देशको निर्यात र आयातका अतिरिक्त बाहिरबाट विप्रेषण पनि समावेश गरिएको हुन्छ । यसले गर्दा चालु खातामा वचत भई समग्र शोधनान्तर स्थितिमा वचत भएको हो ।

आर्थिक सर्वेक्षण २०७७-७८ अनुसार यसपालि कोभिड प्रभावको बावजुद विप्रेषण आप्रवाहमा ८.६ प्रतिशतले बृद्धि भएको छ । यहाँनेर ठूलो प्रश्न उठ्छ, के विप्रेषण बढेर देशको आर्थिक गतिविधिमार्ग सुधार भएकोमा ढुक्क हुने अवस्था छ ? सरकारले यसलाई ठूलो उपलब्धि मान्नु भनेको आत्मरतिमा रमाउनु हो । फेरि निर्यातमा बृद्धिदर बढी र आयातको बृद्धिदर तुलनात्मक रूपमा कम हुने तथ्यांकको प्रस्तुतिले हाम्रो व्यापार घाटामा ह्रास आयो भन्ने कुरा प्रमाणित गर्न सकिन्न । किनभने हाम्रो निर्यात व्यापार केही अर्बमा हुने गरेको छ भने आयातमा खर्चो जान्छ । आर्थिक सर्वेक्षण २०७७-७८ ले यो वर्ष आयातका तुलनामा निर्यातको दरमा केही बृद्धि देखाएको छ तर यसको कुनै स्थिर आधार देखिन्न । त्यसमाथि आयातको आकार अत्यधिक ठूलो भएकाले व्यापार घाटाको अवस्था सधैं अतुलनीय रहँदै आएको छ । यसैले हाम्रो अर्थतन्त्रको दिशा र अवस्था दयनीय रहेको सत्य हामी सबैले स्वीकार गर्नुपर्छ ।

शिक्षा सुधारको सन्दर्भमा बजेट

शिक्षालाई सामाजिक परिवर्तन र सशक्तीकरणको उत्प्रेरकका रूपमा लिने गरिन्छ । नेपाल सरकारले केही बढी रकम शिक्षा क्षेत्रमा विनियोजन गरे पनि यो अन्तर्ग्राह्य मान्यता र प्रतिबद्धताको हिसावले न्यून रहँदै आएको छ । यसपालि

त शिक्षा क्षेत्रमा गत वर्षको (१९.६४ प्रतिशत) तुलनामा न्यून बजेट (१०.९२ प्रतिशत) विनियोजन गरिएको छ । विडम्बना नै भन्नुपर्छ, दिगो विकास लक्ष्य हासिल गर्न कुल बजेटको २० प्रतिशत र कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४ देखि ६ प्रतिशतसम्म रकम शिक्षामा लगानी गर्ने भनेर आफैले गरेको प्रतिबद्धताबाट सरकार पछि हटेको छ । शिक्षा क्षेत्रमा क्रमशः बजेट बृद्धि गर्दै जानुपर्ने ठाउँमा उल्टो घटाइएको छ । शिक्षक कर्मचारीको तलबभत्ता बृद्धि भएको छ, जसको अर्थ हो— शैक्षिक गतिविधिमार्ग अझ बढी कटौती भएको छ । तर प्रचारात्मक अर्थ राख्ने ‘राष्ट्रपति शैक्षिक सुधार कार्यक्रम’ मा भने बजेट गत वर्षको ६ अर्बबाट १० अर्ब पुर्‍याइएको छ ।

कोभिडको सर्वाधिक मारमा परेका क्षेत्रहरूमध्ये शिक्षा पनि एउटा हो । यसले मुलुकको समग्र विकासमा दीर्घकालसम्म प्रतिकूल प्रभाव पार्ने सक्ने कुरालाई कम आकलन गर्न भिन्नैन । शिक्षामा कोभिड प्रभावको न्यूनीकरण, वैकल्पिक शिक्षा, त्यससम्बन्धी अध्ययन-अनुसन्धानलाई अघि बढाएर नेपालको आवश्यकता र अनुकूलतामा आधारित प्रविधि, पठनपाठन सामग्रीको उत्पादनतर्फ सरकारको ध्यान र प्राथमिकता जानुपर्ने थियो । नचाहिँदा कुरामा बजेट विनियोजन तथा रकम बढिले शिक्षा क्षेत्रको लगानीलाई फिर्ता बुझ्नुपर्ने देखिन्छ ।

विशेष अवस्थामा राष्ट्रको सर्वोच्च संस्थासँग शिक्षालाई जोड्ने हुँदैन भन्ने होइन, सकिन्छ, तर त्यसलाई गरिव, निम्खा, पछाडि पारिएका तथा विभेदमा परेका ब्याक्ति तथा समुदायका बालबालिका, कोभिडजस्ता महामारीबाट प्रभावित बालबालिका इत्यादिबिर लक्षित गर्न सकिन्छ । शिक्षाका निर्यात कार्यक्रमका लागि राष्ट्रपतिको नाम जोड्नु आवश्यक पर्दैन । तर बजेटले यो कार्यक्रमअन्तर्गत ‘सामुदायिक विद्यालय र क्याम्पसका कक्षाकोठा, प्रयोगशाला, पुस्तकालय, खानेपानी, शौचालयलगायत वैकल्पिक सिकाइ प्रविधिअनुकूलका भवन तथा पूर्वाधार निर्माण गरिने’ भनेको छ । यी विषय शिक्षा क्षेत्रका निर्यात कार्यक्रमभित्रै पर्छन् । राष्ट्रपति शैक्षिक सुधार कार्यक्रमको नाममा भएको बजेट राजनीतिक प्रचारवाजीको औजार मात्र बन्न सक्छ । यसले अन्तर्गतगत्वा ती संस्थाहरूकै विश्वसनीयतामा ह्रास ल्याउँछ । राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्रीका नाम जोडेर कार्यक्रमको महिमा गाउँदमा मुलुकको न शैक्षिक रूपान्तरण हुन्छ, न आर्थिक-सामाजिक प्रगति नै ।

राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्रीका नाम जोडेर कार्यक्रमको महिमा गाउँदमा मुलुकको न शैक्षिक रूपान्तरण हुन्छ, न आर्थिक-सामाजिक प्रगति नै ।

नेपालमा शिक्षा क्षेत्रको अर्को वास्तविकता भनेको दक्षता र गुणस्तर हिसावले शिक्षा प्रणाली असमान रहिरहनु हो । कुल विद्यार्थीमध्ये फरून्डे ८० प्रतिशत सार्वजनिक विद्यालयमा पढ्छन् । तीमध्ये गरिव र पिछडिएका घरपरिवारका बालबालिका अहिले पनि बच्चिचतीकरणको जोखिममा हुन्छन् र त्यसैले तिनको शैक्षिक उपलब्धि कमजोर भई सार्वजनिक र निजी विद्यालय/क्याम्पसबीच ठूलो खाडल रहेको सर्वविदितै छ । बजेटमा सरकारले सिकाइमा सुधार ल्याउने, शिक्षकको सक्षमता अभिवृद्धि गर्ने, शिक्षण विधि र प्रविधि बालमैत्री बनाउनेजस्ता कार्यक्रम पार्नुपर्छ ।

बजेटमा विश्वविद्यालय शिक्षालाई अनुसन्धानमा आधारित बनाउने भनिएको छ । वास्तवमा अनुसन्धानविना उच्च शिक्षाको पहिचानै बन्न सक्दैन । नेपालको उच्च शिक्षामा अनुसन्धानको खडेरि नै छ । एकातिर हाम्रो शिक्षण सिकाइ अनुसन्धानमुखी हुन सकेको छैन भने, अर्कातिर अनुसन्धानसम्बन्धी सरकारी नीति पनि दोषपूर्ण छ । अनुसन्धानमा आधारित शैक्षिक क्रियाकलाप र पठनपाठन त विद्यालयमा अझ बढी आवश्यकता पर्छ । विषयमा तीव्र गतिले विद्यालय शिक्षण प्रविधिको विकास भइरहेको छ, हाम्रो भने अझै शताब्दी पुरानो छ ।

कोभिडबाट नेपालमा फरून्डे ५० लाख विद्यार्थी प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष रूपमा प्रभावित छन् । त्यसैले कोभिडबाट बच्न र शिक्षालाई निरन्तरता दिन पहिलो आवश्यकता भनेको सबै बालबालिका र शिक्षक कर्मचारीलाई कोभिडविरूद्धको खोप लगाउने वातावरण बनाउनु हो । अहिले युरोप, अमेरिकामा १८ वर्षमाथि उमेर समूहका लागि खोपको काम भइरहेछ । हाम्रो ध्यान त्यता पनि जानुपर्ने हो । त्यसपछि शिक्षण सिकाइलाई निरन्तरता दिन वैकल्पिक विधि तथा प्रविधिहरूको प्रयोग पनि जरुरी हुन्छ ।

वैकल्पिक शिक्षण विधिको प्रयोग गर्दा अनलाइन कक्षा र ल्यापटप वा मोबाइल फोनको मात्र कुरा आउँदैन, तिनमा विद्यार्थी, अभिभावक र शिक्षकलाई कसरी प्रभावकारी रूपमा जोड्ने भन्ने पनि महत्त्वपूर्ण हुन्छ । अहिले सहरका विद्यालयहरूमा सञ्चालन भइरहेका अनलाइन कक्षालाई हेर्दा शिक्षकको भूमिका कम अभिभावकको ज्यादा देखिन्छ । विद्यार्थीको ध्यान र सहभागितामा पनि ह्रास आएको छ । यसका अतिरिक्त होम स्कुलिङ, रेडियो/टेलिभिजन र प्रिन्ट मिडियाजस्ता विधिहरूको प्रयोगतर्फ पनि ध्यान जानु जरुरी छ ।

वैकल्पिक प्रविधिको प्रयोग गर्दा धनी र गरिव परिवार, गाउँ र सहरका बालबालिका तथा सार्वजनिक तथा निजी विद्यालयका विद्यार्थीहरूबीच विभेद सृजना हुने सम्भावना बढी हुन्छ । सहरबजार र धनी वर्गका विद्यार्थी पढ्ने निजी विद्यालयले आफ्नै पनि ती पक्षमा पहुँच पाउन सक्छन् । गरिव एवं ग्रामीण भेगका र सार्वजनिक विद्यालयका बालबालिकालाई सरकारले पहिलो प्राथमिकतामा राख्नुपर्ने हो । यसका लागि सरकारले विनियोजन गरेको १ अर्ब २० करोड निकै कम रकम हो । राष्ट्रपति शैक्षिक सुधार कार्यक्रमलगायत विविध क्षेत्रमा छरिएका विनियोजनलाई एकीकृत गरेर कोभिडसृजित शिक्षण संकटलाई केही राहत र गति दिन सकिन्छ । र, यो अहिलेको समयमा बढी अपेक्षित पनि हो ।

अन्तमा, बजेटलाई परिणाममुखी बनाउने हो भने त्यो यथार्थमा आधारित र कार्यक्रममा तालमेल हुनु जरुरी छ । समावेशी विशेषतायुक्त र पुरानो ढर्रामा चल्नेभन्दा पनि ‘फोकरस्ट’ बजेटको तर्जुमा आवश्यक छ, जसले सामाजिक-आर्थिक क्षेत्रमा सन्तुलन ल्याई समतामूलक समाजको निर्माण गर्न र समृद्ध नेपालको सपना साकार पार्न सक्छ ।

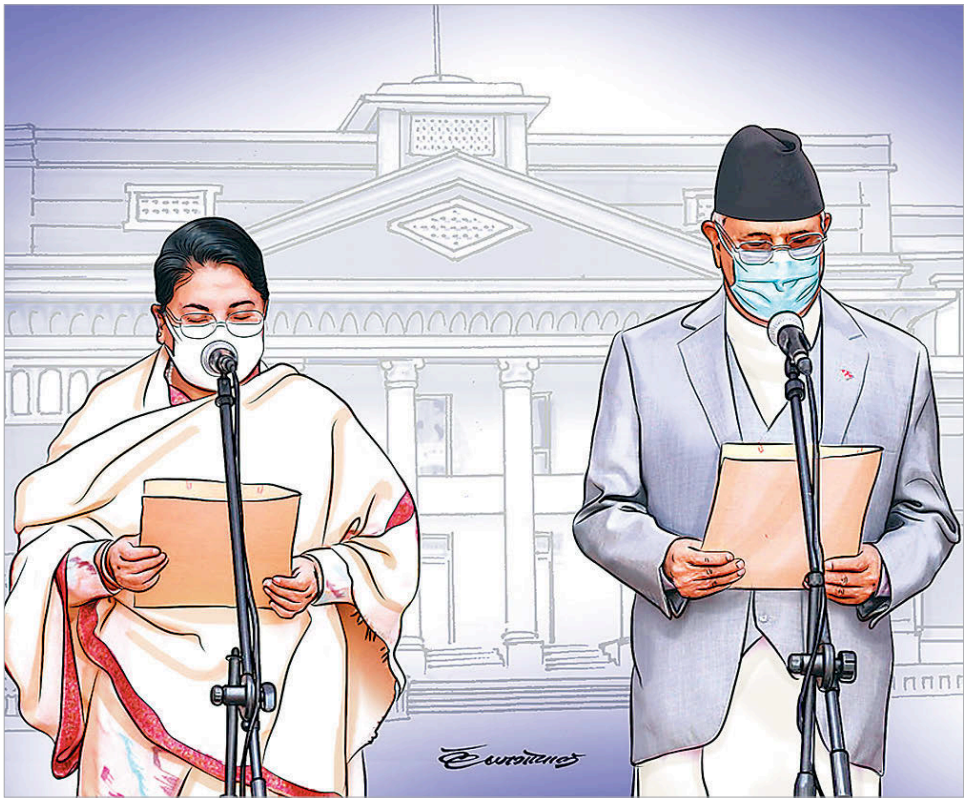
प्रधानमन्त्रीले

निम्त्याएको दुर्दशा !

श्रीकृष्ण अनिरुद्ध गौतम

दुई कम्युनिस्ट पार्टीको गठबन्धन, निर्वाचन र तिनैहरूबीच एकता, त्यसपछि परस्पर खिचलो र शासकीय सनकका कारण आज देशमा ज्यादै असहज, बडो विद्रूप अवस्था उपस्थित भएको छ । नयाँ संविधानअन्तर्गत भएको २०७४ सालको निर्वाचन, त्यसबाट बनेको पहिलो संसदको कार्यकाल नै पूरा नभई देशले राजनीतिक अस्थिरताको मार खेपिरहेको छ । प्रधानमन्त्री खड्गप्रसाद शर्मा ओलीले एकपछि अर्को दुष्प्रयोग गर्दै आफैमाथि दुर्दशा निम्त्याइरहेका छन् । फलस्वरूप, व्यवस्थै रहँदैन कि फिँ गरेर अनेक शंका, आशंका र उपशंकाहरू गरिँदै छन् । कोही भने व्यवस्थै नरहने भयो भन्दै नाच्दै छन् । एक थरी गणतन्त्रलाई मनलाग्दी गाली गर्न मुख तिखारेर बसेका छन्, अर्का थरी सघीयतालाई धोरेहात देखाउँदै छन्, जबकि अहिले यो विद्रूप देखिनामा न गणतन्त्रको दोष छ, न त सघीयताले नै प्रेरित गरेको छ । जेजति दोष हो, मूर्ख पुस्ताका राजनीतिज्ञहरूको वचस्व भएको राजनीतिका कारण हो । वास्तवमा अहिले भइरहेका यावत् प्रकरणहरू नेपालका राजनीतिक दलहरूले लोकतन्त्रका मूलभूत मान्यताहरूको अवहेलना गर्दै आफू र आफ्ना भनिनेहरूको क्षुधा शान्त गर्न राज्यको दुरुपयोग गरेकाले घटित हुन आएका हुन् । त्यसैकारण प्रधानमन्त्री ओली पुग-नपुग दुईतिहाइबाट खुस्केर महत्त्व-राजेन्द्रको टेको लगाएर अडिगनुपर्ने अवस्थामा पुगेका हुन् । हेर्नुहोस् त अवस्था कति लज्जाजनक छ, एउटै कार्यावधिमा दुई पटक प्रतिनिधिसभा विघटन गरिएको र दुई पटक विघटनको मुद्दा सर्वोच्च अदालतमा पुगेको छ, व्याख्या खोज्दै ! पहिलो विघटन गए साल पुस ५ र अर्को विघटन यसै साल जेठ ८ मा भएको; पहिलो विघटन बढेर भएर प्रतिनिधिसभा पुनःस्थापित भएपश्चात्, विघटनपूर्वकै रोग दोहोरियो । ओलीइतरका दलहरू अनिर्णयका बन्दी भएर बसे । ओली सके निकाल, लो हेर्न भन्दै, चुनौती दिँदै, शत्रुता बढाउँदै बसे । देश अहिले त्यही अनिर्णय र शत्रुताको दुष्प्रभाव भोगिरहेको छ ।

आफैले विघटन गरेको सभा पुनःस्थापित भएपछि शुरूक राजीनामा दिन त परै, प्रधानमन्त्री ओली असन्तुष्ट किताका जोखनाले के गर्दा रहेछ, हेर्नै भन्दै बसे । जोखना हेर्दाहेँदै अदालतको फैसलाले एकता बढेर गरिंदियो । पार्टीहरू पूर्ववत् अवस्थामा फर्किँए । फर्किए पनि माओवादी केन्द्रले समर्थन फिर्ता लिन आलटाल गरिरह्यो, यसले ओलीको अहंकार अरू बढ्यो । वैशाखमा आएर बल्ल ओलीले आफ्नै विश्वासको मत लिने प्रस्ताव गरे । यो प्रस्ताव अहिले भयो । उदेक मान्यो जगल्ले र विश्व नै अचम्ममा त्यति बेला पन्यो जब विश्वासको मत प्राप्त गर्न अयोग्य ठहरिएका तिनै ओली पदमुक्त भएर पनि पुनः प्रधानमन्त्री नियुक्त भए । त्यसो गर्नु प्राविधिक रूपमा मिले पनि पद्धतिको अपेक्षाअनुरूप थिएन । प्राविधिक रूपमा मिले तर नैतिक रूपमा नमिल्ने प्रणस्तै अवसर आउँछन् । लोकतन्त्रका केही सार्वजनिक मान्यताहरू छन्, ती मान्यता संविधानमा लेखिएकै हुनुपर्छ भन्ने हुँदैन ।

जस्तै, संसदमा नीति र कार्यक्रम पारजित भए पनि प्रधानमन्त्रीले राजीनामा दिनुपर्दैन तर लोकतन्त्रका मूल्य र आदर्श आत्मसात् गरेका सभ्य राजनीतिज्ञहरू त्यस्तो अवस्थामा पदमा बसिरहनु आफ्नै नैतिक, आध्यात्मिक र मनोवैज्ञानिक ख्याल्यका लागि प्रतिकूल मान्छन् र पदत्याग गर्छन् । निर्वाचनमा आफूले त जितियो तर आफूले नेतृत्व गरेको पार्टी पराजित भयो भने आफूले छोडेर अर्को नेताका लागि सहजै मार्गप्रशस्त गरिँदैनन् । साथै अर्को विषय यहाँ उल्लेख हुन आउँछ— संसदीय प्रथाकी जननी मानिने बेलायतमा आफूले अघि बढाएको विषयवस्तुमा पराजित भए, संसदको समर्थन कायमै रहे पनि नेता प्रधानमन्त्री पदमा टाँसिएर बस्दैनन् । राजीनामा दिएर मार्गप्रशस्त गरिंदिन्छन् । जस्तै, सन् २०१६ मा बेलायत युरोपियन युनियनमा रहने कि नरहने भनेर गरिएको जनमतसंग्रहमा तत्कालीन प्रधानमन्त्री डेभिड विलियम क्यामरुनको पक्ष पराजित भयो । पक्ष पराजित हुँदमा उनलाई प्रधानमन्त्री रहिरह्न कसैले रोकेको थिएन, संसदमा उनको बहुमत कायमै थियो तर उनले आफ्नो पक्ष पराजित भई-भई पदमा बसिरहनु उचित ठानेनन् र राजीनामा दिएर नयाँ नेतृत्वका लागि मार्गप्रशस्त गरिंदिए ।

हुन त यहाँका ओली बारम्बार लोकतन्त्रबारे लम्बे-लम्बे प्रवचन दिइरहेका पाइन्छन् तर उनी नै उही शरीरमा संसदको फ्लोरमा पराजित भएलगत्तै संविधानको अर्को धाराको दुई चडेर फेरि प्रधानमन्त्री हुन स्तौ दिगमिम नमान्नी पुनः नियुक्ति लिन शीतलनिवास पुगे । कुर्सीमा टाँसिन चाहल्लै भनी-भनी टाँसिइरहे । यदि ओली लोकतन्त्रप्रेमी हुन्थे र उनले पटकपटक दावी गरेजस्तै सार्चे ‘लोकतन्त्रकै लागि आफू चौध वर्ष जेल बसेका’ हुन्थे भने आफूले विरासतको मत प्राप्त गर्न असमर्थ भएको अवस्थामा एमाले संसदीय दलको नेता छोडिदिएर अर्को नेता चुन्न मार्गप्रशस्त गरिंदिएका हुन्थे । उताले त्यस्तो गर्नु

त परै, सायद सोच्दा पनि सोचेनन् । सबैभन्दा ठूलो संसदीय दलको नेताका रूपमा उनी नै पुनः प्रधानमन्त्री बने, शपथमा ‘त्यो पदैन’ भन्दै राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीलाई हेँसाए । लिखित शपथपत्रलाई मजाक बनाए । जे होस्, नैतिक रूपमा पदमा नबस्नुपर्ने, प्राविधिक हिसावले संविधानको धारा ७६(२) मा पराजित भएर उनी त्यही धाराको उपधारा (३) को बुई चडेर पुनः प्रधानमन्त्री भए । उनलाई अब के भन्ने ?

संविधानअनुसार ओलीले पुनश्च प्रतिनिधिसभामा विश्वासको मत लिनुपर्छ । तर पुनः विश्वासको प्राप्त गर्न असमर्थ छु भन्दै आफैले संविधानको धारा ७६(५) अनुसार नयाँ सरकार गठन गर्ने प्रक्रिया प्रारम्भ गर्न सिफारिस गरे । फलस्वरूप नेपाली कांग्रेस, माओवादी केन्द्र, जनता समाजवादी पार्टीको उपेन्द्र-बाबुराम तथा एमालेको असन्तुष्ट (माधवकुमार नेपाल, फलनाथ खनाल) पक्षले कांग्रेस समापित शेरबहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री बनाउने प्रस्तावमा हस्ताक्षर गरे । यो थाहा पाएर, अधिल्लो दिन विश्वासको मत नै जुटाउन नसक्ने भएँ भनेर सिफारिस गर्ने ओली, अरूलाई उछिन्दै आफूलाई १५३ प्रतिनिधिसभा सदस्यको समर्थन छ भन्दै फेरि शीतलनिवास पुगे ।

यहाँ समाचार, विचार, विश्लेषणमा धेरै पटक दोहोरिइसकेको र्थात लामो वर्णन फेरि किन भन्ने प्रश्न उठ्न सक्छ । किन गरिएको भने, ती प्रसंगको पुनरुल्लेखले ओलीको विचलन मज्जाले देखिन्छ । पगापगमा विचलित भएको, उनको भनाइ र गराइमा बिलकुलै तारतम्य नमिल्नेको प्रस्टिन्छ । साथै यस रूपमा दोहोर्‍याउनुको विशेष प्रयोजन छ । घटनाहरूको शृंखलाबद्ध पुनःस्मरण गर्दा घटनाक्रमको परिचित्र प्रस्तुत हुनाका साथै कतिपय छुटेका प्रसंगहरू अन्तरकृत्तरमा देखिन्छन् । नियत प्रस्टिँदै जान्छ । कस्तो प्रेरणाका अधीन रहेर पद्धतिकै अवमूल्यन गरिएको भन्ने निष्कर्षमा पुग्न सजिलो हुन्छ । यी यावत् घटना र प्रसंगको अवलोकन गर्दै जाँदा ओलीको लोकतन्त्रका लागि जेल बसेको भन्ने दावी सक्कली होइन भन्नेतर्फ उनकै क्रियाकलापले मज्जाले सकेत गर्छन् किनभने ‘लोकतन्त्रकै लागि चौध वर्ष जेल बस्ने मानिस’ र्थात मरिहत्ते गरेर पदमा बसिरहँदैन ।

थाहा त पक्कै होला, लोकतन्त्रको बाहक शक्ति राजनीतिक नैतिकता हो, त्यति ठूलो त्याग गर्ने मानिस बाहक शक्तिकै तिरस्कार गरी कहाँ पदमा बसिरहन सक्छ ! अन्तस्करणले मान्दै मान्दैन । उसको त्यागले उसलाई पदासक्त हुनै दिँदैन । त्यति ठूलो त्यागी अरूलाई न सही, कम्तीमा आफ्नै विश्वासपात्रलाई

लोकतन्त्रका केही सार्वजनिक मान्यताहरू छन्, जुन संविधानमा लेखिएकै हुनुपर्छ भन्ने हुँदैन ।

पद प्रस्ताव गरेर आफू भने अलग बस्छ । त्यसैले दुर्भाग्यवश भन्नेपर्छ, ओलीका अहिलेका यावत् क्रियाकलापले लोकतन्त्रकै लागि उनी चौध वर्ष जेल बसेको भन्ने उनको दावीलाई, क्षमा गर्नुहोला, पुष्टि गर्दैनन् । उनका क्रियाकलापले नै पुष्टि नगरेको प्रत्यक्ष छ । चाणक्यले भनेकै प्रत्यक्षलाई थप प्रमाण चाहिँदैन । प्रत्यक्ष नै प्रमाण हो ।

यी यावत् घटनाक्रमका कारण पछिल्लो समयमा ओलीका वरिपरि निर्मित उनको आत्मविश्वासवी छवि फनै ध्वस्त भएको छ । उनी आफ्ना प्रशंसकले भनेजस्तै आत्मविश्वासका पुञ्ज हुन्थे भने आलंकारिक राष्ट्रपतिद्वारा एकपछि अर्को मिन्दै नमिल्ने अशोभनीय निर्णय गराउँदै आफू पदमा बसिरहने उद्योग गर्ने थिएनन् । लोकतन्त्रमा समर्थन गुमेपछि सत्ता जान्छ, स्वाभाविक हो । तर उनले यो स्वाभाविकता स्विकार्न सकेनन्, त्यसैले फेरि दोस्रो विघटनको सिफारिस उनले सत्ताबाट हात धुनुपर्छ भनी भयभीत भएर गरेका हुन् ।

साथै उनले आफ्ना प्रशंसकहरूले गुंथिएको आत्मविश्वासको पगरीलाई धुजाधुजा पारिंदिएका छन् । विनासत्ता आफ्नो अस्तित्व नै नरहने ठानेर बरु राष्ट्रपतीय संस्था विवादित भए भइरहोस् भन्दै सिफारिसका सिफारिसको ओइरो लगाएका हुन् । अब किन नभन्ने, संसद् र पार्टीमा एक्लै पर्दै गएर दुवैतिर समर्थन गुमाइसकेका हुनाले उनको समस्त आड-भरोसा राष्ट्रपतिमा केन्द्रित हुन पुगेको हो । ओलीले गरेको सिफारिसलाई राष्ट्रपति भण्डारीले सम्झाएर, बुझाएर विलम्ब गर्न सकिन्छ, तर किन हो कुन्नि, उनले रातै नपखी अनुमोदन गरिँदने गरेकी छु ।

भनिरहनु नपर्ला, आलंकारिक भएकैले राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्री ओलीले गरेको सिफारिस कार्यान्वयन गरेकी होइनन् । विगतमा अरू प्रधानमन्त्रीले गरेका सिफारिस उनले कार्पेटमुनि नराखेकी होइनन् । त्यसैले ओली प्रधानमन्त्री भएका हुनाले मिन्दै नमिल्ने सिफारिससमेत तत्कालै कार्यान्वयन गरेकी हुन् भनेर यहाँ मैले लेखिरहने पर्दैन, यसको चर्चा घरघरे छ । सामाजिक सञ्जालेभरि देखिन्छ । यसर्थ यो किमार्थ व्यक्तिगत आक्षेप होइन । राष्ट्रपतीय संस्थाको ओज गिरिकामा चिन्ता हो र यसमा सबैभन्दा बढी चिन्तित र सचेत हुनुपर्ने स्वयं राष्ट्रपति भण्डारी नै हो । सार्च्दै भन्ने हो भने, आज गणतन्त्रले आक्षेप खनुनुपरेको एउटा प्रमुख कारण राष्ट्रपतीय संस्थाको ओज गिर्नु पनि हो । एवंप्रकारले प्रधानमन्त्री स्वयं राष्ट्रपतीय संस्थामाथि समेत दुर्दशा निम्त्याउँदै छन् ।

विश्वकप छनोट

कठिन प्रतिद्वन्द्वीको सामना

राजु विडिड (काठमाडौं)

नेपाली राष्ट्रिय टिमले एसियाली महारथी अस्ट्रेलियाविरुद्ध प्रतिस्पर्धा गर्दै शुक्रबार विश्वकप २०२२ छनोटबाट औपचारिक विदाइ लिँदै छ। छनोटको अन्तिम खेलमा नेपालले आस गर्ने खासै ठाउँ छैन। खेल हाथो भने पनि चित्त दुखाउने अवस्था छैन। प्रशिक्षक अब्दुल्लाह अलमुताइरीको आगमनले नेपाली टिमलाई नयाँ रूप दिएको छ, केही सम्भावना देखाएको छ, यसैलाई निरन्तरता दिने अपेक्षा गरिएको छ। एसियन कप २०१५ को च्याम्पियन हो अस्ट्रेलिया। टोलीले विश्वकपको पछिल्ला चारै संस्करण खेलेको छ। अहिलेको छनोटमा शतप्रतिशत जितसहित अस्ट्रेलिया समूह 'बी' को शीर्षस्थानमा छ। त्यसैले फिफा वरीयतामा १३० स्थानमाथिको टिमविरुद्ध प्रतिस्पर्धा गर्दा नेपालले धेरै आशा गर्ने ठाउँ छैन। प्रशिक्षक अब्दुल्लाहले आक्रामक खेलने रणनीति प्रयोग गरिरहेका छन्। उनी ठूलो टिमविरुद्ध डराएर रक्षात्मक खेलने नेपालको परम्परा भत्काउन चाहन्छन्।

नेपालले मैत्रीपूर्ण खेलमा इराक (६-२ को हार), छनोटमा चार्डिन ताइपेई (२-० को जित) र जोर्डन (३-० को हार) मा गरिएको प्रदर्शनले राखे गर्ने सम्भावना पनि देखाएको छ। यो छनोटको सुरुका भेटमा ताइपेई र जोर्डनविरुद्ध 'अवे' खेलमा जुन नतिजा निस्किएको थियो, यसपालि कुवेत सिटीमा पनि ती दुई टिमविरुद्ध नेपालले उही अन्तरको जित र हार निकाल्यो। नेपाली टिम १० अक्टोबर, २०१९ मा अस्ट्रेलियाविरुद्ध ५-० ले हारेको थियो। नेपाली खेलाडीहरूलाई आफ्नै पेनाल्टी क्षेत्रवरिपरि सीमित पारेको क्यानबरा रंगशालामा जेमी म्याक्कारेनले ह्याट्रिक गरेका थिए भने डिफेन्डर ह्यारी साउटरले दुई गोल गरेका थिए। युरोपेली लिगमा व्यस्त रहेका खेलाडीको वचस्व, शारीरिक रूपमा अग्ला र बलिया अनि खेल कौशलमा निकै माथिल्लो स्तरका खेलाडी समावेश टिमको सामना गर्न नेपाली टिमलाई सजिलो हुने छैन।

खेलने शैलीमा केही परिवर्तन गरेका थियौं, जसको नतिजा देखिएको छ,' फ्रि-म्याच प्रेस कन्फरेन्समा बहिर्बार प्रशिक्षक अब्दुल्लाहले भने, 'हामी अर्को राम्रो खेल खेल्न चाहन्छौं। जसमा नतिजाभन्दा पनि राम्रो प्रदर्शन गर्ने लक्ष्य बनाएका छौं।' उनले थपे, 'हाम्रो मुख्य लक्ष्य सेटप्लेयरमा हुने साफ च्याम्पियनसिप हो। भविष्यमा राम्रो नतिजा दिने संकेत दिनुसकेका छौं। साफकै तयारीमा हामी जुलाईमा युरोपेली र अफ्रिकी देशहरूसँग प्रतिस्पर्धा गर्ने योजनामा छौं।'

उनले अस्ट्रेलियाविरुद्ध युवा खेलाडीलाई डेब्यूको असर दिनसक्ने पनि बताए। यो टिमका २३ सदस्यमध्ये गोलकिपरद्वय दीप कार्की र विशाल सुनार, मिडफिल्डरहरू आयुष घलान, सुरजय्य ठकुरी र कमल थापाले अन्तर्राष्ट्रिय फुटबलमा डेब्यू गर्न पाएका छैनन्। यी कुवेती प्रशिक्षकले एक्काले दिएको लक्ष्यमा (समूहको चौथो स्थानमा रहने) सफल भएको पनि बताए। अधिल्ला दुई खेलमा घरेलु टिम कुवेतलाई ३-० र ताइपेइलाई ५-१ ले हराएको अस्ट्रेलियाले छनोटको अन्तिम खेलमा जोर्डनविरुद्ध प्रतिस्पर्धा गर्दै छ। त्यसैले नेपाली टिमविरुद्ध अस्ट्रेलियाले पहिलो रोजाइका केही खेलाडीलाई आराम गराएर नयाँलाई अवसर दिनसक्छ। लगातार सात खेल जितेर अस्ट्रेलिया एक खेलअगावै विश्वकप छनोटको तेस्रो चरणमा स्थान सुरक्षित गर्न चाहन्छ।

जोर्डनविरुद्धको हारसँगै नेपाल

औपचारिक रूपमै विश्वकप छनोटबाट बाहिरिनुसकेको छ। एसियन कप २०२३ छनोटको तेस्रो चरणमा पुग्ने सम्भावना भने यथावत छ। जावेर अल-अहमद अन्तर्राष्ट्रिय रंगशालामा अस्ट्रेलियालाई स्तब्ध पार्नसके नेपालले समूहमा चौथो हुने आठ टिममध्ये उत्कृष्ट चारमा रहेर सिधै एसियाली प्रतियोगिताको छनोटको तेस्रो चरणमा स्थान पक्का गर्नसक्छ। प्रतिस्पर्धा सधैं ०-० बाट सुरु हुने फुटबलमा जे पनि हुनसक्छ। तर, वास्तविकता अलि फरक छ। समूहमा चौथो हुनेमध्ये उत्कृष्ट चारमा परेन भने नेपालले तेस्रो चरणमा स्थान बनाउन प्लेअफ खेल्नुपर्नेछ।

भन्डै दुई वर्षअघिको खेलमा अस्ट्रेलियाविरुद्ध गोल गर्नसके एउटै पनि अवसर सिर्जना नगरेको सम्झन्छन् विंगर सुजल श्रेष्ठ। त्यो वेला पूरा समय खेलेका उनले भने, 'हामीले एउटै मौका पाएका थिएनौं। ५-० ले हारका थियौं। नराम्रो हार थियो। गोल त खाइन्छ तर त्यसो गोल नखाऔं भनेर लागिपरेका थियौं। तर सकिएन। तैपनि त्यो प्रदर्शनमा नेपालीहरू खुसी नै थिए। मलाई चाहिँ अर्को राम्रो गर्न सक्थौं जस्तो लागेको थियो।' उनले थपे, 'कोचले पछिको साफ च्याम्पियनसिपको तयारी भनेर आक्रामक खेलाइहरूभएको छ। त्यो हिसाबले आक्रामक खेल्नु राम्रो हो। तर, नेपालको खुसी र गोरवका लागि रक्षात्मक खेल्नु राम्रो हो जस्तो लाग्छ।'

चोटमुक्त हुने प्रयासमा रहेका सुजल चैतमा भएको श्री नेसन्स कपयता मैदानमा फर्किएका छैनन्। उनीसहित क्यानबेरामा पहिलो रोजाइमा खेलेका चार खेलाडी यसपालि टिममा छैनन्। पहिलो रोजाइका गोलकिपर किरण चेम्जोङ, डिफेन्समा रोहित चन्द, अनन्त तामाङ, दिनेश राजवंशी, मिडफिल्डका विशाल राई, अञ्जन विष्ट र फरबाई अभिषेक रिजाल टिममा निरन्तर छन्। त्यतिवेला वैकल्पिकको सूचीमा रहेका सुमन आर्यल, सन्तोष तामाङ, सुनिल बल र नवयुग श्रेष्ठ पनि कुवेत सिटीमा खेल्नरहेका छन्। प्रशिक्षक योहान कार्लिलले सभ्रालेको त्यो टिमका ११ खेलाडी अब्दुल्लाहको टिममा कायम रहे। १२ खेलाडीको लागि नयाँ प्रतिद्वन्द्वी हुनेछ अस्ट्रेलिया।

क्यानबेरामा पूरा समय अस्ट्रेलियाको आक्रमण भेलेमा डिफेन्डर रज्जत धिमाल पनि थिए। उनले भने, 'अस्ट्रेलियाजस्तो टिमसँग हामीले गुमाउनुपर्ने केही छैन। सिक्ने नै हो। त्यसैले राम्रो फुटबल खेल्नुपर्छ जस्तो लाग्छ। एट्र्याकिङ गर्ने र त्यत्तिकै डिफेन्डिङ पनि गर्ने।' उनले थपे, 'अहिले विगतको भन्दा राम्रो एट्र्याकिङ गेम खेल्नरहेको छ। अलि सुधारिएको छ। इराकजस्तो टिमलाई २ गोल गर्नु भनेको एकदम राम्रो हो। मिडफिल्डमा राम्रो पोजिसन राखेर ताइपेइलाई हरायो। जोर्डनसँग पनि बल पोसेसन राख्ने प्रयास गरेका थियौं। तीनै गोल 'सेट पिस' मा खाएको हो। गोल गर्नसक्ने एक-दुई अवसर सिर्जना पनि गरेका थियौं। त्यसैले हामीले अस्ट्रेलियासँग पनि सक्छु भनेर खेल्नुपर्छ। नसक्ने भन्ने हुदैन। खेलाडी भएपछि हेरस खानु हुँदैन। सक्छु भन्ने कन्फिडेन्स हुनुपर्छ।'

अस्ट्रेलियाका प्रशिक्षक ग्राहम आर्नोल्डले नेपाली टिममा परिवर्तन आएको बताए। 'नेपाली टिम निकै मिहिनेती छ र हामी खेल उत्साही छौं,' उनले भने, 'नेपालले फरक शैलीमा खेल्नरहेको छ। पछाडिबाटै खेल प्रशस्त प्रयास गरेको छ। कोचले धेरै राम्रो काम गरेका छन्। हामी नेपाललाई सम्मान गर्छौं। उनीहरू मिहिनेती छन्।'

युरो २०२० आजदेखि

विश्व विजेताको नजर युरोमा

'महामारीबीच युरोप सुरक्षित छ भनेर देखाउने युरो २०२० आयोजना एउटा ठूलो अवसर हो । युरोप अगाडि बढिरहेको छ । युरोपको जीवन चलायमान छ ।'

एफपी (लन्डन)

युरो २०२० शुक्रबार सुरु हुँदै छ। क्रिस्टियानो रोनाल्डोको पोर्चुगल उपाधि रक्षाको तयारीमा हुनेछ। विश्व च्याम्पियन फ्रान्स पनि युरो जित्न चाहन्छ। फ्रान्सले यस्तो गर्न सके यो दुर्लभ दोहोरो उपाधिको उपलब्धि हुनेछ। कोरोना भाइरस महामारीका कारण प्रतियोगिता एक वर्षपछि हुन लागेको छ। फ्रान्सेली टिम निकै बलियो देखिन्छ। त्यसैले फ्रान्स तेस्रोपल्ट युरोपेली विजेता हुन सक्षम छ। पूरा युरोपमा छरिएर हुने यस प्रतियोगितामा शीर्ष वरीयताको बोलचाल र युवा इंग्ल्यान्डलाई पनि कम आँक सकिने छैनन्।

प्रतियोगिताको इतिहासमै पहिलोपल्ट युरोपका ११ सहरमा खेल हुनेछ। यसअघि बढीमा दुई देशसम्म प्रतियोगिता हुन्थ्यो। कोभिड-१९ महामारीबीच पनि यति धेरै सहरमा खेल चल्नेछ। युरोपेली फुटबल महासंघ (यूईएफ) ले दर्शक प्रवेशलाई अनिवार्य गरेपछि डब्लिन र बिल्वाओले त्यसलाई पूरा गर्ने वचन दिन सकेनन्। त्यसैले यी दुईलाई आयोजक सहरबाट हटाइए। यहाँ हुने खेल अब लन्डन र सेन्ट पिटर्सबर्गमा हुनेछ।

शुक्रबार रोमको ओलम्पिक स्टेडियममा पहिलो खेल हुनेछ। त्यसमा इटाली र टर्की भिड्नेछन्। दर्शक संख्याले १६ हजार छुने विश्वास छ। सबैको प्रिय फ्रान्स मंगलबारमात्र मैदान उत्रन्छ। विश्व च्याम्पियनले म्युनिकमा हुने समूह चरणको खेलमा जर्मनीको सामना गर्नेछ। केलियन एम्बाप्पे, करिम बेन्जेमा र एन्टोइन ग्रीजमनको उपस्थितिले फ्रान्स शक्तिशाली देखिएको हो। सबैको नजर ३३ वर्षीय बेन्जेमाप्रति हुनेछ। उनी साढे पाँच वर्षको लामो निर्वासनपछि फ्रान्सेली टिममा फर्केका छन्।

रियल म्याड्रिडमा पछिल्लो सिजन उनका लागि राम्रो रह्यो। डिफेन्डिङ च्याम्पियन पोर्चुगलले समूह 'एफ' मा मलाई चाहिँ अर्को राम्रो गर्न सक्थौं जस्तो लागेको थियो।' उनले थपे, 'कोचले पछिको साफ च्याम्पियनसिपको तयारी भनेर आक्रामक खेलाइहरूभएको छ। त्यो हिसाबले आक्रामक खेल्नु राम्रो हो। तर, नेपालको खुसी र गोरवका लागि रक्षात्मक खेल्नु राम्रो हो जस्तो लाग्छ।'

चोटमुक्त हुने प्रयासमा रहेका सुजल चैतमा भएको श्री नेसन्स कपयता मैदानमा फर्किएका छैनन्। उनीसहित क्यानबेरामा पहिलो रोजाइमा खेलेका चार खेलाडी यसपालि टिममा छैनन्। पहिलो रोजाइका गोलकिपर किरण चेम्जोङ, डिफेन्समा रोहित चन्द, अनन्त तामाङ, दिनेश राजवंशी, मिडफिल्डका विशाल राई, अञ्जन विष्ट र फरबाई अभिषेक रिजाल टिममा निरन्तर छन्। त्यतिवेला वैकल्पिकको सूचीमा रहेका सुमन आर्यल, सन्तोष तामाङ, सुनिल बल र नवयुग श्रेष्ठ पनि कुवेत सिटीमा खेल्नरहेका छन्। प्रशिक्षक योहान कार्लिलले सभ्रालेको त्यो टिमका ११ खेलाडी अब्दुल्लाहको टिममा कायम रहे। १२ खेलाडीको लागि नयाँ प्रतिद्वन्द्वी हुनेछ अस्ट्रेलिया।

क्यानबेरामा पूरा समय अस्ट्रेलियाको आक्रमण भेलेमा डिफेन्डर रज्जत धिमाल पनि थिए। उनले भने, 'अस्ट्रेलियाजस्तो टिमसँग हामीले गुमाउनुपर्ने केही छैन। सिक्ने नै हो। त्यसैले राम्रो फुटबल खेल्नुपर्छ जस्तो लाग्छ। एट्र्याकिङ गर्ने र त्यत्तिकै डिफेन्डिङ पनि गर्ने।' उनले थपे, 'अहिले विगतको भन्दा राम्रो एट्र्याकिङ गेम खेल्नरहेको छ। अलि सुधारिएको छ। इराकजस्तो टिमलाई २ गोल गर्नु भनेको एकदम राम्रो हो। मिडफिल्डमा राम्रो पोजिसन राखेर ताइपेइलाई हरायो। जोर्डनसँग पनि बल पोसेसन राख्ने प्रयास गरेका थियौं। तीनै गोल 'सेट पिस' मा खाएको हो। गोल गर्नसक्ने एक-दुई अवसर सिर्जना पनि गरेका थियौं। त्यसैले हामीले अस्ट्रेलियासँग पनि सक्छु भनेर खेल्नुपर्छ। नसक्ने भन्ने हुदैन। खेलाडी भएपछि हेरस खानु हुँदैन। सक्छु भन्ने कन्फिडेन्स हुनुपर्छ।'

अस्ट्रेलियाका प्रशिक्षक ग्राहम आर्नोल्डले नेपाली टिममा परिवर्तन आएको बताए। 'नेपाली टिम निकै मिहिनेती छ र हामी खेल उत्साही छौं,' उनले भने, 'नेपालले फरक शैलीमा खेल्नरहेको छ। पछाडिबाटै खेल प्रशस्त प्रयास गरेको छ। कोचले धेरै राम्रो काम गरेका छन्। हामी नेपाललाई सम्मान गर्छौं। उनीहरू मिहिनेती छन्।'

रोमस्थित ओलम्पिक स्टेडियम । युरो २०२० को पहिलो खेलमा इटाली र टर्की भिड्दैछन् ।

तस्विर : एपी

बनाउने छ। यसै कारण यो टिम प्रेरित रहनेछ। यो कारण हो, प्रतियोगिताका दुवै सेमिफाइनल र फाइनल वेम्बलीमा हुनेछ। पछिल्ला केही ठूला प्रतियोगितामा इटाली र नेदरल्यान्ड्स छनोटसमेत हुन सकेका थिएनन्। यसपल्टको प्रतियोगितामा यी दुई फर्केका छन्। तिनलाई आफ्नो उपस्थिति सिद्ध गर्ने चुनौती हुनेछ। इंग्लिस कप्तान ह्यारी केन यसपल्टको प्रतियोगितामा आफ्नो टिमको सम्भावना बढी देख्छन्।

सन् २०१८ को विश्वकपमा इंग्ल्यान्ड सेमिफाइनल पुगेको थियो। यसपल्ट केन आफ्नो टिमको सम्भावना योभन्दा बढी देख्छन्। उनी भन्छन्, 'हाम्रो टिम बढी अनुभवी भएको छ, मलाई यस्तै लाग्छ। हाम्रा खेलाडीले क्लबका लागि ठूलो खेल खेल्नसके। विश्वकप खेलेका खेलाडी पनि अर्कै टिममा छन्। यो पनि बहुमूल्य अनुभव भयो। इंग्ल्यान्डले ठूलो उपाधि नजितेको धेरै समय भइसकेको छ। त्यसैले हामीले बलियो मानसिकता लिएर खेल्नुपर्छ।'

उनी इंग्ल्यान्डले युरो २०२० मा लामै यात्रा गर्नसक्ने विश्वास राख्छन्। युरोप महामारीबाट मुक्त हुने तर्खरमा छ। डायस जस्ता खेलाडी छन्।

इंग्ल्यान्डलाई भने एउटा तथ्यले बलियो

रूपमा युरोपेली फुटबल महासंघले एउटा टिमलाई २६ खेलाडी राख्न पाउने छुट दिएको छ। स्पेनी फुटबल संघले त अफ घोषित टिमबाहिर पनि १७ खेलाडीलाई समानान्तर तयारीमा राखेको छ।

डिफेन्डर डिएगो लोरेन्टलाई कोरोनाले छोएपछि स्पेनी फुटबल संघ यति चनाखो बनेको हो। उनी टिममा संक्रमित हुने दोस्रो खेलाडी हुन्। दुई स्विडेनी खेलाडी फरबाई डेजान क्लसेभ्स्की र मिडफिल्डर म्याथिस स्नानबर्ग पनि संक्रमित पाइएको छ। यी सबै चुनौतीका बावजुत पनि युरोपेली फुटबल महासंघ मान्छ, प्रतियोगिता सुरक्षित रहनेछ। महासंघका अध्यक्ष एलेक्जान्डर सेफेरिनले भनेका छन्, 'महामारीपछि युरो सफल आयोजना हुने पहिलो ठूलो प्रतियोगिता हुनेछ।'

उनले दाबी गरेका छन्, 'महामारीबीच पनि युरोप सुरक्षित छ भनेर देखाउने यो अवसर हो। युरोप अगाडि बढिरहेको छ। यो जीवन्त छ। युरोपको जीवन चलायमान छ। युरोपले उत्कृष्ट पुरागमन गर्नेछ।' यसको सबैभन्दा ठूलो उदाहरण बुडापेस्टको पुस्कास एरिनामा हुने खेल हुनेछ। त्यस रंगशाला शतप्रतिशत भरिने विश्वास छ। प्रत्येक आयोजक रंगशालामा शतप्रतिशतदेखि क्षमताको एक चौथाइ दर्शकलाई प्रवेश दिनु नै पर्नेछ।

उद्घाटनमा इटालीविरुद्ध टर्की

रोम (एजेन्सी)- इटाली र टर्की शुक्रबार रोमको ओलम्पिक रंगशालामा आमने सामने भएपछि युरोपियन च्याम्पियनसिप फुटबल सुरु हुनेछ। कोभिड-१९ को महामारीका कारण युरो एक वर्ष ढिला गरी सुरु हुन लागेको हो। उद्घाटन दिनको यस खेलमा १६ हजार प्रशंसक उपस्थित हुने अनुमान गरिएको छ। ११ देशका शहरमा हुने ५१ खेलमा दर्शकको उपस्थिति यहीअनुरूप नै हुनेछ।

रोबर्टो मान्चिनीको इटालीले पछिल्ला सबै आठ खेल जितेको छ। यसक्रममा कुनै गोल खर्चेको छैन। यथार्थ के हो भने इटाली २०१८ यता अपराजित छ। टर्की प्रतियोगिताको आश्चर्यजनक टोली हुनसक्छ। टर्कीको टोलीमा फ्रेंच लिग जितेको लिलेका स्टाइकर बुराक थिल्माज, मिडफिल्डर युसुफ याज्जिकी र रक्षक जेकी सेलिक रहेका छन्। बुराक टर्कीका दोस्रो सर्वाधिक गोल स्कोरर हुन्। उनले २९ गोल गरिसकेका छन्। उनीभन्दा अगाडि सन्यास लइसकेका हाकान सुकरले टर्कीका लागि

५१ गोल गरेका छन्। इटालीका लागि युरोपियन गोल्डेन बूट विजेता सिर्रो इमोवाइल प्रभावशाली देखिन सक्छन्। उनले सिर्रो ए मा २०१९-२० को सिजनमा कीर्तिमानी ३६ गोल गरेका छन्। इटालीले सन् १९९० को विश्वकपपछि पहिलो ठूलो प्रतियोगिता आयोजना गरिरहेको छ। यस समूहका अन्य दुई टोली बेल्स र स्विट्जरल्यान्ड शनिबार बाकुमा प्रतिस्पर्धा गर्नेछन्। युरोपियन च्याम्पियनसिप दुई देशभन्दा बढी स्थानमा पहिलो पटक आयोजना भइरहेको छ।

AGRIMOVE

Get fresh vegetables, fruits, meat products & more delivered

NEXT DAY DELIVERY

OUR GUARANTEE

PCR Testing done for all delivery person

Safe & contact-less delivery available

Get Next Day Delivery

Digital payments accepted

Best customer support

PLACE YOUR ORDER

Call our hot-line numbers to place your order or get more information

Available from 8am - 8pm

NCELL: 9801016851 | 9801016850

NTC: 9851216800 | 9851216900

We are Also available on Viber and Whatsapp

Place your Order Online at

www.agrimove.org

GO

for hundreds of more products visit www.agrimove.org

ACCEPTING ONLINE ORDERS FOR: Organic Vegetables | Naturally Grown | Fruits | Meat | Fish | Eggs | Dairy & Pickles | Rice & Grains | Super Foods | Other organic local products

Meat value Pack - 1

BEFORE
Rs 2300

AVAILABLE
@Rs 2199

Local mutton cut piece - 1 kg
Chicken wings- 1 kg
Chicken giblets (pangra)- 1kg

Meat value Pack - 2

BEFORE
Rs 2750

AVAILABLE
@Rs 2649

Duck cut pieces - 1kg
Trout Fish - 1 kg
Eggs - 30 pcs

Healthy value Pack - 1

BEFORE
Rs 2750

AVAILABLE
@Rs 2120

बासमती बाजु चामल - १० किलो
फापरको ढिठो - १ किलो
कोडाको ढिठो - १ किलो

मीठो - १ किलो
प्याज - १ किलो

Fruits - Large Value Pack 1

BEFORE
Rs 4643

AVAILABLE
@Rs 1550

Pomegranate - 1 kg
Banana - 1 dozen
Fuji Apple - 1 pc
Pineapple - 1 pc
Papaya - 1 pc
Watermelon - 1 pc

Fruits - Large Value Pack 2

BEFORE
Rs 4168

AVAILABLE
@Rs 1100

Mango - 2 kgs
Banana - 1 dozen
Fuji Apple - 1 kg
Watermelon - 1 pc

Fruits - Family Pack

BEFORE
Rs 2933

NOW AVAILABLE
@Rs 2800

Pomegranate - 1 kg
Pineapple - 1 pc
Papaya - 2.5 kgs

Banana - 1 dozen
Litchi - 1 kg
Mango - 3 kgs

Fuji Apple - 2 kgs
Watermelon - 1 pc

Vegetables - Family Pack

BEFORE
Rs 2103

NOW AVAILABLE
@Rs 1999

प्याज - २५ किलो
लौका - १ किलो
बन्डा - १ किलो
गोलचन्डा - २ किलो
कोली - १ किलो
ग्याङ्गा - १ किलो

लसुन - ५०० ग्रा
आलु - २५ किलो
मोडो खुर्सानी - १ किलो
पर्वल - १ किलो
मोडो खुर्सानी - १ किलो
खुर्सानी - ५०० ग्रा

टोफु - २ पिस
मीठो - १ किलो
गोजर - १ किलो
काज्जली - ५०० ग्रा
लुक्कर - ५०० ग्रा

Healthy value Pack - 2

BEFORE
Rs 4428

NOW AVAILABLE
@Rs 4299

गोलचन्डा - २ किलो
मीठो - १ किलो
प्याज - २५ किलो
कोली - १ किलो

आलु - २५ किलो
मोडो खुर्सानी - १ किलो
पर्वल - १ किलो
काज्जली - ५०० ग्रा
लुक्कर - ५०० ग्रा

मीठो - १ किलो
प्याज - १ किलो
मोडो खुर्सानी - १ किलो
खुर्सानी - ५०० ग्रा

Fruits, Vegetables and more

Rs. 35

Rs. 35

Rs. 35

Rs. 400

Rs. 65

Tomatoes
Potatoes
Red Pumpkin
Buff Sausage
Green Onion

मनाइयो वट सावित्री पर्व

जनकपुर (कास)- ब्राह्मण, कायस्थ तथा बरही जातिका विवाहित महिलाले मात्र मनाउने वट सावित्री पर्व पछिल्लो समय समावेशी बनेको छ। जेठ अमावस्याको दिन मनाइने यस पर्वमा बिहीबार यी जातिबाहेकका महिलाले पनि हर्षोल्लासपूर्वक मनाए। प्रकृति पुजाको यस पर्वमा महिलाहरू वट (बर) को वृक्षलाई पूजा गर्छन्। मिथिलाञ्चलको पर्व 'वट सावित्री' को दिन यहाँ वटवृक्षलाई श्रीमान्को जस्तै सेवा गर्ने चलन छ। बिहीबार बिहानैदेखि

शिक्षकको रकम भएन फिर्ता

■ **शिव पुरी** (रौतहट)

चन्द्रपुर नगरपालिकाले गत वर्ष कोरोना नियन्त्रणका लागि भन्दै शिक्षकसित सहयोग रकम संकलन गरेको थियो। उक्त रकम खर्च नभएपछि फिर्ता दिने भनिएको थियो। तर, एक वर्ष बिन्दा पनि शिक्षकहरूले रकम फिर्ता पाउन सकेका छैनन्।

गत वर्ष कोरोना संक्रमण बढेपछि नगरपालिकाको शिक्षा शाखाका उपसचिव कृष्ण सिग्देलको ठाडो आदेशमा नगरक्षेत्रका विद्यालयका शिक्षकबाट सहयोगस्वरूप भन्दै १० लाख २६ हजार असुलिएको थियो। संक्रमण नियन्त्रणमा उक्त रकम खर्च भएन। त्यसपछि शिक्षकहरूले रकम खर्च भयो/भएन खोजी गरे। प्रमुख जिल्ला अधिकारी इन्द्रदेव यादवलाई समेत शिक्षकले मौखिक जानकारी गराए। प्रजिअ यादवले चासो देखाएपछि गत वर्ष नै फिर्ता गर्ने भनिएको थियो।

तर, उक्त रकम अहिलेसम्म फिर्ता नभएको जनज्योति माविका सहायक प्रधानाध्यापक देवनारायण हुमागाउँले बताए। 'रकम हिनामिना भएको

प्रदेश २ को नीति तथा कार्यक्रम

पुरानै योजनालाई निरन्तरता

■ **सन्तोष सिंह** (धनुषा)

प्रदेश २ सरकारले आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को नीति तथा कार्यक्रममा पुरानै योजनालाई प्राथमिकतामा राखेको छ। प्रदेश प्रमुख डा.राजेश भाले बिहीबार प्रदेशसभामा प्रदेश सरकारको नीति तथा कार्यक्रम प्रस्तुत गरेका हुन्।

प्रदेश सरकारले कोरोना महामारी नियन्त्रण, स्वास्थ्य, कृषि, पर्यटन, स्वरोजगार, शिक्षा र सिँचाइलाई प्राथमिकतामा राखेर नीति तथा कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको छ। प्रदेश सांसद निर्वाचन क्षेत्र विकास कार्यक्रमलाई यथावत् राख्दै सरकारका पुरानै 'वेटी पठाऊ, वेटी बचाऊ', 'जहाँ सडक त्यहीं विकास' लगायत अभियानलाई निरन्तरता दिएको छ। यस्तै, जनकपुरस्थित मणिपाल अस्पतालको निर्माणाधीन भवनलाई कोरोना अस्पताल बनाउने, स्वास्थ्यकर्मीको दरबन्दी थप्ने, कोरोनाको मात्रै अस्पताल छुट्याउने नीति सरकारले लिएको छ। कोरोना आपत्कालीन सेन्टर स्थापना गर्ने, भारततर्फ निर्यातमा आवतजावत हुने भएकाले नाकाहरूमा हेल्थडेस्क स्थापना र स्वास्थ्य कर्मचारीलाई स्वास्थ्य विमा गर्ने नीति लिइएको छ।

सिल्ड सुरु गरी खेलकुदको विकास र विपन्न दलितका लागि दलित छात्रवृत्ति र रासन कार्ड उपलब्ध गराउने जनाइएको छ। चुरे संरक्षणमा विशेष सहयोगको घोषणा गर्दै स्थानीय तह, संघीय सरकारसँग समन्वय गरिने भएको छ। एक जिल्ला एक पर्यटन केन्द्र बनाएर प्रदेशको पर्यटन विकास गर्ने सरकारले नीति लिएको छ।

कृषि व्यवसाय प्रवर्द्धन गर्न मूल्य निर्धारणमा कृषकको मुख्य भूमिका, कृषि विमा, कृषि सडक, कृषि विद्युतीकरण र सिँचाइलाई प्राथमिकतामा राखिएको छ। कृषिको मभौला उद्योगको कर राजस्व छुट, उखु कृषक र चिनी उद्योगका लागि विशेष प्याकेज, भेटेनरी सेवालाई प्रभावकारी बनाउने नीति सरकारले लिएको छ।

कोरोना महामारी नियन्त्रण, स्वास्थ्य, कृषि, पर्यटन, स्वरोजगार, शिक्षा र सिँचाइ प्राथमिकतामा

प्रदेश गौरवको योजनाका रूपमा मधेस स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानमा आगामी आर्थिक वर्षमा पठनपाठन सुरु र प्रादेशिक अस्पताललाई ५ सय बेड क्षमतामा विस्तार गर्ने योजना पनि सरकारले लिएको छ। प्रदेशलाई कुपोषणमुक्त बनाउन अभियान सञ्चालन गरिने र स्वास्थ्य नीति ल्याएर प्रदेशको स्वास्थ्य अवस्थामा सुधार ल्याइने नीति लिइएको छ। बायोमेडिकल इन्जिनियरिङ कलेजको स्थापना गरी अस्पतालका उपकरणहरू सुधार गर्ने र प्रादेशिक शिक्षा गुरुयोजना कार्यान्वयन गरिने भएको छ। प्रत्येक जिल्लामा एक-एक पुस्तकालय स्थापना, प्रदेश प्रमुख नैतिक शिक्षालाई निरन्तरता दिँदै प्रत्येक प्रदेश निर्वाचन क्षेत्रमा एक-एक प्राविधिक विद्यालय स्थापना र जनकपुरलाई शिक्षा हब बनाउने योजना छ।

कोरोनाका कारण रोजगारी गुमाएका लागि 'मुख्यमन्त्री युवा स्वरोजगार उद्यम विकास कार्यक्रम' सञ्चालन गरिएको भएको छ। मुख्यमन्त्री रनिङ

लिएको छ। कृषि यान्त्रिकीकरणको विकास गरी कृषि उत्पादकत्व बढाउन दिगो मूलआधार तय गरी कृषिजन्य औद्योगीकरणमा विशेष सहयोग गरिनेछ। पूर्वपश्चिम महेन्द्र राजमार्ग आसपासमा मनोरन्जनात्मक बगैँचा निर्माण गरिने भएको छ। प्रदेशलाई कृषिप्रधान बनाउन साना मभौला सिँचाइलाई प्राथमिकता दिइने नीति कार्यक्रममा उल्लेख छ। प्रत्येक जिल्ला सदरमुकाममा सञ्चालित दलित छात्रावास र ज्येष्ठ नागरिक आवास कार्यक्रम सम्पन्न गरी अतिथि सदन निर्माण गर्ने र जनकपुरमा मधेस सम्मेलन केन्द्र निर्माण गर्ने जनाइएको छ। यस्तै, मुख्यमन्त्री स्वच्छता अभियान प्राधिकरण गठन गरिने भएको। स्वच्छता अभियानअन्तर्गत प्रदेशसभा निर्वाचन क्षेत्रमा १/१ वटा पोखरी सौन्दर्यकरण र जनकपुर तथा वीरगन्जलाई स्वच्छ सहर बनाउन अभियान चलाउने नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख छ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्मः वि.स. २००१/१०/१०

स्वर्गारोहणः वि.स. २०७८/०२/१६

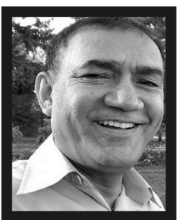
स्व. शान्ता लक्ष्मी खड्गी

यस हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि. का कर्मचारी श्री धर्मरत्न खड्गीका धर्मपत्नी श्रीमती **शान्ता लक्ष्मी खड्गी** को यहि मिति २०७८ जेष्ठ १६ का दिन असाध्यैक निधन भएको आज १३औँ दिनको पुण्य तिथीमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवार प्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि. इटिटोल, ललितपुर परिवार

आयो ठप्प ठिपी लग्यो मिति पुग्यो टारेर लडैन त्यो इन्द्रे विन्ति गरुन भुकेर पदमा त्यो विन्ति मान्दैन त्यो।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

गोकुल कुमारी रायमाझी **महेन्द्र बहादुर रायमाझी** **धना बस्नेत (रायमाझी)**

यस पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. का प्रबन्ध संचालक श्री केशव बहादुर रायमाझीका एकै परिवारका ममतामयी माता **गोकुल कुमारी रायमाझी**, दाजु **महेन्द्र बहादुर रायमाझी** तथा **बहिनी धना बस्नेत (रायमाझी)** को क्रमश **मिति २०७८/०२/१७, २०७८/०२/१८ र २०७८/०२/१८** मा दुःखद् असामयिक स्वर्गारोहण भएकाले उहाँहरू सबैको दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै असामान्य अकल्पनीय यस दुःखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजन प्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति ईश्वरले प्रदान गरुन् भन्ने कामना सहित हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. परिवार बुटनगर, काठमाडौं

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्मः १९९९/०२/२९

स्वर्गारोहणः २०७८/०२/१७

स्व. कोमल बहादुर चित्रकार

हाम्रा आदरणीय अभिभावक, नेपालका वरिष्ठ चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संघ (ACAN) का संस्थापक, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संस्था (ICAN) का संस्थापक अध्यक्ष, दक्षिण एशियाली लेखाव्यवसायी महासंघ (SAFA) का पूर्व अध्यक्ष, नेपालमा लेखाव्यवसायको विकासमा अतुलनीय योगदान दिनुहुने, रोटरी क्लब लगायत अरु विभिन्न संस्था मार्फत सामाजिक कार्यमा संलग्न तथा बुद्धपदका अनुयायी

सि.ए. कोमल बहादुर चित्रकार

७९ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोमा हामी सम्पूर्ण परिवारको तर्फबाट हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

हाम्रो दुःखमा साथ दिनुहुने र समवेदना प्रकट गर्नुहुने सम्पूर्णमा हार्दिक साधुवाद प्रकट गर्दछौं।

श्रीमति	श्रीमति	श्रीमति
शारदा लक्ष्मी चित्रकार	भाई/बुहारी	भतिजा/भतिजी
छोरा/बुहारी	भाई/बुहारी	भतिजा/भतिजी
शरद चित्रकार/केशरी चित्रकार	विश्वम्बर चित्रकार/लिना चित्रकार	रोहण चित्रकार/लुम्ना चित्रकार
वसन्त चित्रकार	विष्णु चित्रकार/विद्या चित्रकार	
बहिनी/ज्वाइँ	भान्जा र भान्जीहरू	भतिजी/ज्वाइँ
रविलक्ष्मी चित्रकार/फलनाथ खनाल	निर्भिक चित्रकार	सिचु चित्रकार/विजय व्यञ्जनकार
मंजु चित्रकार/दिपक सुवेदी क्षेत्री	विक्रम चित्रकार	
सलाभाई/बुहारी	अनिता चित्रकार	नाति र नातिनीहरू
मदन चित्रकार/इन्दु चित्रकार	गिता मानन्धर	पलेस्वा चित्रकार
	संगिता राणा	सिद्धार्थ चित्रकार
	मेरिना चित्रकार	

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म वि.सं. १९८९/०८/१०

स्वर्गारोहण वि.सं. २०७८/०२/१६

स्व. नन्द कुमारी फुयाल

वागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री माननिय रामेश्वर फुयालकी ममतामयी माता **नन्द कुमारी फुयाल**को यहि मिति २०७८ साल जेठ १६ गतेका दिन ८९ वर्षको उमेरमा स्वर्गारोहण भएकोमा स्वर्गीय आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै दुःखको यस घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति मिलोस् भनि कामना गर्दछौं।

कृष्णहरि थापा	-	नगर प्रमुख
बिन्दु सिखडा	-	नगर उपप्रमुख
मुकुन्द प्रसाद गजुरेल - अध्यक्ष वडा नं. १	प्रकाश फुयाल	- अध्यक्ष वडा नं. ६
सुदर्शन धिमाल - अध्यक्ष वडा नं. २	जीवन थापा	- अध्यक्ष वडा नं. ७
राममणी पुडासैनी - अध्यक्ष वडा नं. ३	श्रीकृष्ण चापागाई - अध्यक्ष वडा नं. ८	
भाइकाजी अधिकारी - अध्यक्ष वडा नं. ४	कुन्दन खड्का	- अध्यक्ष वडा नं. ९
राजाराम पुडासैनी - अध्यक्ष वडा नं. ५		
	तथा	
	समस्त नगरपालिका परिवार	

जो ५५ वर्षदेखि सनई बजाउँछन्

■ **शंकर आचार्य** (पटेवासुगौली, पर्सा)

७१ वर्षीय मठा महाराले सनई बजाउन थालेको ५५ वर्ष भयो। ४ छोरा र ९ नाति भएका उनले अझै पनि गाला फालेर सेतो लामो जुँगा हल्लाउँदै सनई बजाउन थालेपछि, सबैलाई मन्त्रमुग्ध पार्छन्। लठ्ठीएर सनईको धुन सुन्न आउनेहरू उनलाई घेरा हाल्छन्।

मठालाई ५५ वर्षदेखि सनई बजाउन साथ दिइरहेका छन्, उनकै समबयी मामा सोहन रामले। मठा र सोहनको यो टोलीलाई बिहेवारी र अन्य मांगलिक कार्यहरूमा सनई बजाउन भ्याइन्छ। हुन्छ। दुवैले आफ्ना बुबा र हजुरबुवाहरूबाट घरमै सनई बजाउने कला सिकेका हुन्। विगतमा २५ रूैयाँ पारिश्रामिक लिने गरेको थिनको सनई टोलीले अचेल एउटै बिहेवारीमा ४ हजार ५ सय रूैयाँ थाप्छ। टोलीमा एक जना नगरा/पाला र अर्को सिंहावादक पनि हुन्छन्। यी पाका सनई वादकका मुखका दुई/तीनवटा दाँत सनई बजाउँदै बिइसके। निरन्तरको सनईको धुन आफ्नै कानमा पर्दा थ्रवण क्षमता पनि घटेको छ। तैपनि उनीहरूको जोसमा रतिभर कमी आएको छैन।

दुवैको चिन्ता आफूहरूपछि सनईको विरासत धान्ने पुस्ता तयार नहुनुमा छ। हामी डाँडामाथिको जुन भइसक्यौं, कति बेला यो बूढो ज्यानबाट प्राण निस्कन्छ, थाहा छैन', मठा भन्छन्, 'हाम्रो शेषपछि हाम्रो पुख्यौली सनई भने अनाथ हुने भए, यिनलाई बजाइदिने कोही हुने भएन।' आफ्नै छोरातिहारले पनि अझैसम्म सनई बजाउन नसिक्दा मठाको चिन्ता बढेको छ। 'हामीले उति बेला जुँगाको रेखी नबस्दै बुबा, हजुरबुवाहरूको पछि लागेर सनई

बजाउन सिकिसकेका थियौं,' उनी भन्छन्, 'हाम्रा छोरातिहार भने सनई छुन पनि रुचाउँदैनन्, हामी तिमीहरूजस्तो सनई बजाउँदैनौं भन्छन्, योभन्दा बढी कमाइ अरु पेसाबाटै हुन्छ भने किन मूख दुखाइराख्ने भन्छन्।'

४ छोराहरू अहिले अंश लिएर आफूसँग अलग भइसकेको र आफू पत्नीसँग बस्ने गरेको मठा सुनाउँछन्। सनईको कमाइवाहेक आफुले बूढ भत्ताबाट पनि गुजारा चलाउने गरेको उनले बताए। आफूहरूलाई अझै पनि बिहेवारी, चाड, पर्व, मेला

दुवैको चिन्ता आफूहरू पछि सनईको विरासत धान्ने पुस्ता तयार नहुनुमा छ

आदिमा सनई बजाउने निम्तो आइरहेको र शरीरले साथ दिउन्जेल बजाउन नछाड्ने सोहन बताउँछन्। 'सनईले हामीलाई रोजगारी मात्र दिएको छैन, सनई वादकको पहिचान पनि दिएको छ,' उनले भने, 'जातीय रूपमा पनि मधेसमा सनई बजाउने काम हामी चमार जातिको मात्र गर्दै आएका छौं, नयाँ पुस्ताले सनई छुन नचाहेकाले पछि यो हराउँछ।' सनई आफूहरूका लागि पेसा मात्र नभएर विरासत भएकोले यसको संरक्षण समाज र सरकारले गर्नुपर्ने उनीहरूको माग छ। 'ठीक छ हाम्रा सन्तानले रुचाएनन्, तर समाजका लागि त यो चाहिन्छ, बिहेवारी र शुभकार्यमा सनईको सुरिलो धुन हाम्रो शेषपछि पनि त गुञ्जनुपर्छ नि,' मठा भन्छन्।

हाते औजारबाटै ट्याक खन्दै स्थानीय

गोरखा (कास)- तिब्बती सीमा रुइला जोड्ने सडकको ट्याक खोल्न सुरु भएको छ। चुमनुव्री गाउँपालिका-१ सामागाउँस्थित साम्दोबाट सडक निर्माण थालिएको हो। गाल, गैँसीलगायत हाते औजारको प्रयोगबाट सडकको ट्याक खनेको स्थानीय लाम्पा डुण्डुप लामाले बताए। साम्दोबाट रुइलास्थित ३५ नम्बर पिल्लरको ९ किलोमिटरमध्ये यस वर्ष साढे ३ किमि सडकको ट्याक खोलिने उनले बताए। सामागाउँ र साम्दोको ११-११ जनाको

हातले खनेको उनले बताए। 'गोरखाको तल्लो बजारबाट खच्चडमा वोकाएर ल्याउँदा ढुवानीमै ठूलो खर्च हुन्छ,' उनले भने, ट्याक खुलिसकेपछि सडक मार्ग भएर सामग्री ढुवानी गर्दा निकै कम पर्छ। ट्याक खोलेर गाडी चले त चामल, नुनतेल र निर्माण सामग्री सस्तो पर्ने भयो।' स्थानीय तथा पर्यटकलाई पनि सजिलो हुने भन्दै स्थानीय खुसी हुँदै सडक खन सहभागी भएको उनले बताए। 'सडक सञ्जालले जोडिए जीवनस्तर उकासिन्छ, भनेर स्थानीय उत्साहित छन्,' लामाले भने।

अपर्याप्त खोपले स्वास्थ्यकर्मी अलमलमा

■ **अगन्धर तिवारी** (पर्वत)

चीनबाट यसै साता भित्रिएको १० लाख डोज भेरोसेल खोपको अहिले सबैतिर चर्चा छ। सरकारले ६० देखि ६४ वर्ष उमेर समूहका लागि लक्षित गरे पनि यो खोप लक्षित समूहका सबैले भने लगाउन नपाउने भएको छन। जिल्लाका लागि प्राप्त खोपअनुसार लक्षित जनसंख्याको आधाले पनि नपाउने भएपछि अन्योल भएको स्वास्थ्यकर्मीले बताए। सरकारले दावी गरेअनुसार पर्वतमा करिव ६ हजार डोज खोप आवश्यक हुन्छ। तर, जिल्लाभरका लागि जम्मा २१ सय डोज मात्रै प्राप्त भएको छ। २०६८ को जनगणनाको तथ्यांकअनुसार ६० देखि ६४ उमेर समूहको जनसंख्या ५ हजार ६ सय छ। जनसंख्याअनुसार खोप अपुग हुने भएपछि जिल्ला तथा पालिकास्तरीय खोप समन्वय समितिको छलफलपछि ६२ देखि ६४ उमेर समूहमा खोप लगाउने निर्णय भएको थियो। ६२-६४ उमेर समूहको जनसंख्या सबै पालिकाबाट संकलन गर्दा २

हजार ६ सय ६२ पुगेपछि प्राप्त खोपले उक्त समूहका लागि समेत अभाव हुने देखिएको छ। उक्त उमेर समूहका लागि समेत खोप अभाव हुने भएपछि जिल्ला तथा पालिकास्तरीय खोप समन्वय समितिले ६४ वर्ष उमेर समूहबाट सुरु गरेर जीत उमेर समूहलाई पुग्छ, त्यसपि रोकिनुपर्ने बाध्यता रहेको स्वास्थ्य कार्यालय पर्वतले जनाएको छ। यही आइतबार सबै पालिकामा सञ्चालन हुने खोप कार्यक्रमले लक्षित जनसंख्यालाई नसमेट्ने भएपछि सर्वसाधारणमा चरम असन्तुष्टि उत्पन्न हुनेमा स्वास्थ्यकर्मी रसित छन्। 'अहिले खोपको माग ज्यादै बढेको छ,' स्वास्थ्य कार्यालय प्रमुख डा. भोजराज गौतमले भने, 'हामीले खोप लगेर अब पुग्न भन्यौं भने स्थिति सम्हालिसाध्य हुँदैन। त्यसैले स्थानीय जनप्रतिनिधिलाई संयोजन गरिदिन भनेका छौं।' खोपको मात्रा थोरै आएपछि ६४ वर्षदेखि घट्टो उमेरकालाई जीत पुग्छ, त्यति मात्रै लगाउने निर्णय जिल्ला खोप समन्वय समितिले गरेको छ। यो निर्णय र खोपको उपलब्धताले स्थानीय

सर्वसाधारणमा आक्रोश पैदा गर्ने वातावरण सिर्जना गरेको जनप्रतिनिधिको गुनासो छ। 'यो खोप तिर्खाएका बेला पानी छर्किने मेसो मात्रै भयो,' फलेवास-३ का वडाध्यक्ष अर्जुनबहादुर कार्कीले भने, 'प्रभावित क्षेत्रलाई प्रार्थमिकतामा राखेर वितरण गरेको भए समस्या आउने थिएन। अहिलेको खोपको कार्यक्रमले जनप्रतिनिधि चिढ्याउने मात्रै हो।' स्वास्थ्य कार्यालयले सबै सरोकारवालाको छलफलपछि ६२-६४ उमेर समूहका लागि खोप लगाउने निष्कर्षमा पुगेको उनले बताए। मोदीबाहेक सबै पालिकामा खोप स्थानान्तरिज उपलब्ध भइसकेको स्वास्थ्य कार्यालयले जनाएको छ। 'कुशमा र मोदीमा कुशमाबाटै पठाउनुपर्छ,' तथ्यांक अधिकृत प्रवीण भण्डारीले भने, 'केही वडा अलि टाढा छन्। त्यहाँ सोही दिन समयमै खोप नपढाए टेम्पेचर मेटेनत गर्न समस्या हुन्छ।' अहिले ल्याइएको भेरोसेल खोप २-८ डिग्री तापक्रमभन्दा तलमाथि भए विभिन्न चुनौती भएको कार्यक्रममा जानकारी गराइयो।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

२०१५ मंसिर १५

स्वर्गारोहण

२०७८ जेठ १५

स्व. महेन्द्र बहादुर रायमाथी

यस नेपाल राष्ट्रिय व्यवसायी माहासंघका केन्द्रीय कार्य समितिका कोषाध्यक्ष **महेन्द्र बहादुर रायमाथी**को स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै उहाँ प्रति हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै शोकाकुल परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

नेपाल राष्ट्रिय व्यवसायी महासंघ परिवार

काठमाडौ नेपाल

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

वि.स. २०११/१०/१०

स्वर्गारोहण:

वि.स. २०७८/०२/१६

स्व. शान्ता लक्ष्मी खड्गी

यस हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा. लि. का कर्मचारी श्री **धर्मरत्न खड्गी**का धर्मपत्नी श्रीमती **शान्ता लक्ष्मी खड्गी** को यहि मिति २०७८ जेष्ठ १६ का दिन असायमक निधन भएको आज १३औं दिनको पुण्य तिथीमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवार प्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा. लि.

इटिटोल, ललितपुर परिवार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९८/०४/०५

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१६

स्व. उत्तम चरण श्रेष्ठ

हाम्रा अभिन्न मित्र तथा एशियन इन्जिनियरिङ कलेजका संस्थापक सदस्य शिव चरण श्रेष्ठका दाजु उत्तम चरण श्रेष्ठको स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

विनोद कुमार श्रेष्ठ, कृष्ण प्रसाद पाण्डे, रविन ढकाल, ओम शान्त महर्जन, सुशिल कुमार भण्डारी

आयो लप्प टिपी लग्यो मिति पुग्यो टारेर टढेन त्यो
इन्दै बिन्ति गरुन भुकेर पदमा त्यो बिन्ति मान्दैन त्यो।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

गोकुल कुमारी रायमाथी

महेन्द्र बहादुर रायमाथी

धना बस्नेत (रायमाथी)

यस पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. का प्रवन्ध संचालक श्री केशव बहादुर रायमाथीका एकै परिवारका ममतामयी माता **गोकुल कुमारी रायमाथी**, दाजु **महेन्द्र बहादुर रायमाथी** तथा **बहिनी धना बस्नेत (रायमाथी)** को क्रमश **मिति २०७८/०२/१७, २०७८/०२/१८ र २०७८/०२/१८** मा दुःखद् असामयिक स्वर्गारोहण भएकाले उहाँहरु सबैको दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै असामान्य अकल्पनीय यस दुःखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजन प्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति ईश्वरले प्रदान गरुन् भन्ने कामना सहित हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. परिवार

बुद्धनगर, काठमाडौं

‘पहिला खोप अनि पढाइ’

सम्पन्न रसाइली (तनहुँ)

नयाँ भेरियन्टसहितको दोस्रो लहरको कोरोना कहका कारण शिक्षण संस्थाले नियमित पठनपाठन मात्र होइन शैक्षिक सत्रको अन्तिम परीक्षासमेत लिन सकेनन्। कोरोना संक्रमणको त्रासका कारण रोकिएका वार्षिक परीक्षाको नतिजा आन्तरिक मूल्यांकनबाट सार्वजनिक गर्ने तयारी भएको छ। जिल्लाका १० वटै पालिकामा रहेका सामुदायिक तथा संस्थागत विद्यालयले विद्यार्थीको आन्तरिक मूल्यांकनबाट वार्षिक परीक्षाको नतिजा सार्वजनिक गर्ने तयारी गरेका हुन्। यता सरकारले यही असार १ देखि नयाँ शैक्षिक सत्र सञ्चालनको तयारी गरेको छ। तर जिल्लाका शैक्षिक संस्था भने कसरी अगाडि बढ्ने भन्ने दोधारमा छन्। संक्रमण जोखिम पनि नघटेको र कोरोनाविरुद्धको खोप पनि शिक्षक, विद्यार्थी तथा अभिभावकको पहुँचमा नभएकाले आगामी दिनमा कसरी पठनपाठन गर्ने भन्ने समस्या आइलागेको भानु नगरपालिका-२ स्थित होमराज लोहनी राष्ट्रिय शिक्षा सदन माविका प्रजानाथ्यापक होमनारायण श्रेष्ठ बताउँछन्। उनले भने, 'मुलुकका तीनै तहका सरकार तथा सरोकारवाला निकायले यस्तो विषम परिस्थितिलाई ह्याल गरी पठनपाठन कसरी गर्ने भन्ने

सावुनपानीले हात धुई विद्यार्थी।

काइल तस्विर : सम्पन्न/कान्तिपुर

विषयमा प्रस्ट नीति बनाउनुपर्छ।' दैनिक रूपमा कोरोना संक्रमण बढ्दो रहेको र विद्यार्थीको भौतिक उपस्थितिमा कक्षा सञ्चालन गर्दा विद्यार्थी तथा शिक्षकमा संक्रमण हुने जोखिम पनि उतिकै रहेको उनले बताए। 'कोरोनाको जोखिम कायमै छ, शिक्षक अझै पनि खोपको दायरामा आएका छैनन्। संक्रमणको जोखिममा विद्यार्थीलाई पढाउन पनि मुस्किल छ। विद्यार्थीले मन लगाएर पढ्नु पनि सकिँदैन,' उनले भने। विद्यार्थी र शिक्षकलाई कोरोनाविरुद्धको खोप लगाउन सकिए भौतिक कक्षा सञ्चालनमा सरकाले यस वर्षको विकास वजेटलाई कटौती गरी नागरिकलाई सहज रूपमा कोरोनाविरुद्धको खोप व्यवस्थापनमा ध्यान दिनुपर्छ। हाम्रा सबै विद्यार्थीसँग प्रविधिको पहुँच छैन।'

कारण सबै विद्यार्थी प्रविधिको पहुँचमा नरहेको उनको भनाइ छ। 'ग्रामीण क्षेत्र भएकाले विद्यार्थी १/२ घण्टा हिँडेर विद्यालय आउनुपर्ने बाध्यता छ,' उनले भने, 'दुई सिफ्ट विद्यालय सञ्चालनका लागि पनि कठिन छ। त्यसैले विद्यार्थी र शिक्षकलाई खोपको दायरामा ल्याउन सके सुरक्षित वातावरणमा पठनपाठन गर्न गराउन सकिन्छो।' सरकारले चाँडो सबैलाई कोरोनाविरुद्धको खोप उपलब्ध गराउनुपर्ने भानुका नगरप्रमुख उदयराज गौलीले बताए। उनले भने, 'मुलुकका तीनै तहका सरकारले यस वर्षको विकास वजेटलाई कटौती गरी नागरिकलाई सहज रूपमा कोरोनाविरुद्धको खोप व्यवस्थापनमा ध्यान दिनुपर्छ। हाम्रा सबै विद्यार्थीसँग प्रविधिको पहुँच छैन।'

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९९/०२/२९

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१७

स्व. कोमल बहादुर चित्रकार

हाम्रा आदरणीय अभिभावक, नेपालका वरिष्ठ चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संघ (ACAN) का संस्थापक, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संस्था (ICAN) का संस्थापक अध्यक्ष, दक्षिण एशियाली लेखाव्यवसायी महासंघ (SAFA) का पूर्व अध्यक्ष, नेपालमा लेखाव्यवसायको विकासमा अतुलनीय योगदान दिनुहुने, रोटरी क्लब लगायत अरु विभिन्न संस्था मार्फत सामाजिक कार्यमा संलग्न तथा बुद्धपदका अनुयायी

सि.ए. कोमल बहादुर चित्रकार

७९ वर्षको उमेरमा असायमिक निधन भएकोमा हामी सम्पूर्ण परिवारको तर्फबाट हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

हाम्रो दुःखमा साथ दिनुहुने र समवेदना प्रकट गर्नुहुने सम्पूर्णमा हार्दिक साधुवाद प्रकट गर्दछौं।

श्रीमति	शारदा लक्ष्मी चित्रकार	
छोरा/बहारी	भाई/बहारी	भतिजा/भतिजी
शरद चित्रकार/केशरी चित्रकार	विश्वम्बर चित्रकार/लिना चित्रकार	रोहण चित्रकार/लुम्ना चित्रकार
वसन्त चित्रकार	विष्णु चित्रकार/विद्या चित्रकार	
बहिनी/ज्वाइँ	भान्जा र भान्जीहरु	भतिजी/ज्वाइँ
रविलक्ष्मी चित्रकार/फलनाथ खनाल	निर्भिक चित्रकार	सिचु चित्रकार/विजय व्यञ्जनकार
मंजु चित्रकार/दिपक सुवेदी क्षेत्री	विक्रम चित्रकार	
	अनिता चित्रकार	
सलामाई/बहारी	गिता मानन्धर	नाति र नातिनीहरु
मदन चित्रकार/इन्दु चित्रकार	संगिता राणा	पलेस्वा चित्रकार
	मेरिना चित्रकार	सिद्धार्थ चित्रकार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

वि.सं. १९८९/०८/१०

स्वर्गारोहण

वि.सं. २०७८/०२/१६

स्व. नन्द कुमारी फुयाल

बागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री माननिय रामेश्वर फुयालकी ममतामयी माता **नन्द कुमारी फुयाल**को यहि मिति २०७८ साल जेठ १६ गतेका दिन ८९ वर्षको उमेरमा स्वर्गारोहण भएकोमा स्वर्गीय आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै दुःखको यस घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति मिलोस् भनि कामना गर्दछौं।

कागेश्वरी मनोहरा नगरपालिका

थली, काठमाडौं

कृष्णहरि थापा	-	नगर प्रमुख	
बिन्दु सिखडा	-	नगर उपप्रमुख	
मुकुन्द प्रसाद गजुरेल	- अध्यक्ष वडा नं. १	प्रकाश फुयाल	- अध्यक्ष वडा नं. ६
सुदर्शन धिमाल	- अध्यक्ष वडा नं. २	जीवन थापा	- अध्यक्ष वडा नं. ७
राममणी पुडासैनी	- अध्यक्ष वडा नं. ३	श्रीकृष्ण चापागाई	- अध्यक्ष वडा नं. ८
भाइकाजी अधिकारी	- अध्यक्ष वडा नं. ४	कुन्दन खड्का	- अध्यक्ष वडा नं. ९
राजाराम पुडासैनी	- अध्यक्ष वडा नं. ५		
		तथा	
		समस्त नगरपालिका परिवार	

निषेधाज्ञाको मारमा बस व्यवसायी

■ **प्रकाश बराल** (बागलुङ)

लालकाजी पुन ६ वर्षदेखि बागलुङ बजारमा डेरामा वसै आएका छन्। १२ घण्टा बस चलाउने उनको दैनिकी थियो। २०७६ चैत ८ देखि उनको पेशामा संकट सुरु भयो। चैत ११ गते लकडाउन सुरु हुनु तीन दिन पहिलेदेखि बसको यात्रा रोकिएको थियो। त्यसपछि सहज दिन फर्केर आएन। चैतदेखि असोजसम्म बस चलाउने पाइएन, त्यसपछि, बसमा स्वास्थ्य मापदण्डको नियमित अनुगमन भयो। सामाजिक दूरी कायम गर्ने, अनिवार्य स्वास्थ्य मापदण्डको खोप लगाउने स्वास्थ्य मापदण्डको पालना गर्दा यात्री चहेनन्। जिपमा ७ देखि १० जना कोचकोच हिँड्दा कसैले पनि जाँच गरेनन्। बसमा १०-१५ जना हुँदा पनि दिगिने अनुगमनमा परिन्थ्यो,' पुनले भने, 'तिनै जिपले दोब्बर भाडा असुल्थे, बसमा ५ रूपैयाँ वढी भाडा मान्न पाइएन।' निषेधाज्ञाको समयमा भने रातो प्लेटको सवारीले १० गुणामम्म भाडा लिएर यात्री ओसारको उनले बताए। बसको यात्रा गर्दा बागलुङदेखि पर्वतको कुस्मा ५० रूपैयाँ, पोखरा गएको २ सय रूपैयाँ भाडा छ। तर रातो प्लेटका जिपले एक जनाको ५ हजार रूपैयाँसम्म असुल गरेका छन्। 'बिरामीलाई काठमाडौँबाट घर ल्याउँदा ५० हजार तिर्ने बाध्य भयौँ,' स्थानीय राधिका कँडेलले भनिन्। 'अस्पतालबाट डिस्चार्ज भएपछि बस्ने ठाउँ थिएन, ऋण खोज्ने घर आइयो।' दयास्वीमा पनि अन्य समयभन्दा चारदेखि पाँच गुणा भाडा तिर्नेपछि मात्रै एकठाउँबाट अर्को ठाउँ पुग्न सकिने उनले बताइन्। खाद्य सामग्री र निर्माण सामग्री बोक्ने निहूना हजारौं ठगी भएको पुनको भनाइ छ। 'खाद्यान्न बोक्ने भनेका छन्,

स्थानीय भगवती यातायात कम्पनीले जिप र बसमा झन्डै ५० करोड लगानी गरेको छ। बुर्तिबुटा यातायात सेवा कम्पनीमा ८० सवारी सूचीकृत छन्। कम्पनीका वरिष्ठ उपाध्यक्ष कुलबहादुर सिंजालीका अनुसार ६० करोड लगानी छ।

●●●●●●●●●●

●●●●●●●●●●

●●●●●●●●●●

६५ परिवारलाई खाद्यान्न

पाल्पा (कास)- रैनादेवी छहरा-७, बल्हेङगढीका विपन्न वर्ग र दलित समुदायका मजदुरी गरेर गुजारा गर्ने ६५ घरपरिवारलाई खाद्यान्न वितरण गरिएको छ। मेची महाकाली बुहारी संयुक्त आवाज लुम्बिनी प्रदेशको पहलमा निषेधाज्ञाका कारण कमाउन नपाएका परिवार छनोट गरी खाद्यान्न वितरण गरिएको हो।

गरिवीका कारण कोही भोकै बस्न नपरोस् भन्ने अभियानअन्तर्गत

निषेधाज्ञाले पीडामा परेकालाई सहयोग गरेको संस्थाकी कपिलवस्तु संयोजक चन्द्रा सापकोटाले बताइन्। चामल, दाल, नुन, तेललगायत १ लाख ३० हजार रूपैयाँ बराबरको खाद्यान्न सामग्री सहयोग गरेको उनले बताइन्। किशोरी तथा गर्भवती आठ जनालाई स्वास्थ्य तथा सरसफाइका सामग्रीसमेत वितरण गरिएको छ। मेची महाकाली बुहारी संयुक्त आवाज लुम्बिनी प्रदेश संयोजक लता खड्काले रूपन्देही र कपिलवस्तुका

पदाधिकारी, बल्हेङगढीका जनप्रतिनिधिहरू सहभागितामा खाद्यान्न हस्तान्तरण गरिएको बताइन्। खाद्यान्नका लागि संस्थाका पदाधिकारीहरूको सक्रियता, बल्हेङगढीमा जन्मेर विभिन्न क्षेत्रमा बसोबास गर्ने र सामाजिक क्षेत्रमा काम गर्दै आएकाहरूको सहयोग रहेको छ।

रैनादेवी छहरा-७ का कार्यवाहक वडाध्यक्ष लोकेन्द्रबहादुर खड्काले जिल्लामै दुर्गमको वडा भएकाले स्थानीयको जनजीवन कष्टकर भएको

बताए। 'संस्थाले गहते माविमा यसअघि १ लाख रूपैयाँको अक्षय कोष स्थापना गरेको छ। विद्यालयमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थीका लागि स्टेसनरी, भोला र मास्क वितरण गरेको थियो। हिसामुक्त समाज निर्माणका लागि संस्थाले पहल गरेको र निषेधाज्ञा लागेका बेलामा काम गर्न नपाएर छक्क टार्न समस्या भएका परिवारलाई खाद्यान्न सहयोग गरेको मेची महाकाली बुहारी संयुक्त आवाज वाममती प्रदेशका सल्लाहकार कल्पना पौडेलले बताइन्।

खोपप्रति देखिएन उत्साह

मनोज पौडेल (कपिलवस्तु), सन्जु पौडेल (लुम्बिनी), ठाकुरसिंह थारु (नेपालगन्ज), नवीन पौडेल (परासी) र वीरेन्द्र केसी (अर्घाखाँची)

कपिलवस्तुको यशोधरा गाउँपालिका-८, खोरियाका ६२ वर्षीय पुरुषलाई खोप लगाउन बुधवार र बिहीवार स्थानीय केन्द्रमा बोलाइएको थियो। उनी गएनन्। 'म सिमानामा बस्छु' उनले भने, 'चीनको हावापानीका लागि बनाइएको खोप हो, मैले लगाइँनँ।' पहिलो मात्रा लगाएका व्यक्तिको अनुभव सुनेर मात्र लगाउने उनले जवाफ दिए। यहाँका सीमावर्ती पालिकामा खोपको प्रभावकारिताबारे जानकारी छैन। डर र भ्रम छ। जसले गर्दा खोप केन्द्रमा भीड छैन। फाइभुड लगाउन खोप केन्द्रमा पुग्ने गरेका छन्। कोरोनाको पहिलो र दोस्रो लहरमा हटस्पट बनेको जिल्लामा अहिले पनि संक्रामित छन्। दोस्रो लहर सुरु भएपछि १ सय ७० जनाको मृत्यु भइसकेको छ।

जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय रूपन्देहीले रोहिणी गाउँपालिकालाई प्रतिदिन ४ सय ७९ जनालाई लगाउने लक्ष्यअनुसार खोप उपलब्ध गराएको थियो। बुधवार

रूपन्देहीको तिलोत्तमा-८ स्थित केन्द्रमा खोप लगाइँदै।

तिथ्यार : सन्जु/कान्तिपुर

खोप लक्ष्य पूरा भएन। 'सूचना दिँदा पनि लक्षित उमेर समूहका व्यक्ति आएनन्,' गाउँपालिका प्रमुख सनोजकुमार यादवले भने, 'विरामी नपढाँसम्म खोपको महत्त्व नबुझ्ने देखियो।' बुधवार बचेको १ सय ६९ खोपको मात्रा बिहीवार लगाएको उनले बताए। लुम्बिनी सांस्कृतिक नगरपालिकामा पाँचवटा खोप केन्द्र बनाइएको थियो। नगरपालिकाका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख धुवराज घिमिरेले बुधवार २ सय ४६ र बिहीवार ८ सय ३२ जनाले खोप लगाएको जानकारी दिए। 'हामीले ३ सय १३ खोपको मात्रा फिर्ता गर्‍यो,' उनले भने, 'नगरपालिकामा लक्षित उमेरका व्यक्ति बाँकी रहे पनि खोप लगाउन आएनन्।' अनुगमनमा चीनबाट आएको खोपले अन्य रोग सिर्जना गर्ने हल्ला चलेको पाइएको घिमिरेले बताए।

वर्किको नरेनापुरमा लक्ष्यभन्दा निकै कमले कोरोनाविरुद्धको खोप लगाए। उक्त पालिकामा ५ सय ३८ जनालाई खोप लगाउने लक्ष्य थियो। बुधवार ४५ जनाले मात्र लगाएको स्वास्थ्य शाखा प्रमुख नगेन्द्रकुमार साहले बताए। 'बिहीवार पनि कमले मात्र खोप लगाएका छन्,' उनले भने, 'लक्षित उमेरकाले खोप नलगाएपछि फिर्ता पठाउँँ।' तोकिएको उमेर समूहले नलगाउने तर अन्य उमेर समूहलाई खोप दिन निर्देशन नभएकोले बचेको फिर्ता गरेको उनले जनाए। उक्त गाउँपालिका भारतको सीमासँग जोडिएको छ। खोपको महत्त्व नबुझ्नेका कारण लगाउन नआएको हुन सक्ने उनले बताए। जिल्लाको जानकारी गाउँपालिकाले पाएको ५ सय ३८ थान खोप बुधवार सकिएको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत बसबहादुर रानाले जानकारी दिए। नेपालगन्ज उपमहानगरपालिकाले २ हजार ५० जनालाई खोप लगाएको थियो। रूपन्देहीमा ६२ देखि ६४ वर्ष उमेर समूहका १४ हजार ५५

कपिलवस्तुका सीमावर्ती पालिकामा लक्ष्यअनुसार खोप लगाउन सम्भव भएन। 'पहिलो र दोस्रो दिन दयनीय अवस्था थियो,' जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयका कोरोना नियन्त्रण फोकल पर्सन उमेश घिमिरेले भने, 'त्यही भएर बिहीवार थप गरेपछि सुधार भयो।' तर, लक्ष्य भेटाउन नसकिएको उनले बताए। उनका अनुसार मंगलबार र बुधवार ३० प्रतिशतले पनि लगाएनन्। कृष्णनगर नगरपालिकामा १ हजार मात्रा खोप उपलब्ध गराइएको थियो। 'दुई दिनमा २ सय ७० डोज मात्र खोप लगाइयो,' स्वास्थ्य शाखाका प्राविधिक विष्णु पौडेलले भने, 'बिहीवार थप ३ सयले लगाए।' शुद्धोदन गाउँपालिकामा ७ सय ३० मात्रा आएका ३ दिनमा ५ सयले मात्र लगाए। मंगलबार र बुधवार २ सय १५ ले मात्र खोप लगाए। यशोधरामा ६ सय ६५ डोज खोप आएका ३ दिनमा ४० प्रतिशतले मात्र लगाए। महाराजगन्ज

भारतसित सीमा जोडिएका स्थानीय तहमा न्यून सहभागिता

नगरपालिकामा १ हजार डोज खोप आएको थियो। सबै खपत नभएपछि जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयले ५ सय भाइल फिर्ता लगेको थियो। भारतसित सीमा जोडिएका स्थानीय तहमा चर्चिया खोपबारे 'अफवाह' फैलाइएकोले कम रूचि देखिएको स्वास्थ्यकर्मीले बताए। विभिन्न अफवाह सुनेर समस्या भएको यशोधरा गाउँपालिका स्वास्थ्य शाखा संयोजक वीरेन्द्र मिश्राले बताए। जिल्लामा ९ हजार ५ सय ५० भाइल खोप आएको थियो। रूपन्देहीमा ६२ देखि ६४ वर्ष उमेर समूहका १४ हजार ५५

जनालाई खोप लगाउने लक्ष्य छ। जिल्लाका १६ स्थानीय तहमा रहेका ६९ वटा खोप केन्द्रमा खोप कार्यक्रम सञ्चालन भइरहेको छ। स्वास्थ्य कार्यालय प्रमुख डा. राजेन्द्र गिरीले बिहीबारसम्म ११ हजार ५ सय मात्रा प्रयोग भएको जानकारी दिए। उनले भने, 'बचेको खोप स्वास्थ्यकर्मीलाई लगाइनेछ।' प्रमुख जिल्ला अधिकारी अस्मान तामाङले कुनै पालिकामा धेरै र कुनैमा थोरै मात्र खोप लगाउन आएको बताए। पश्चिम नवलपरासीमा एउटा स्थानीय तहमा दुईवटा खोप केन्द्र छन्। तर, जिल्लाभर ५ हजार ७ सय ४५ जनाले खोप लगाउनुपर्नेमा तीन दिनमा मुस्कलले ४० प्रतिशतले मात्रै लगाएको स्वास्थ्य कार्यालयले जनाएको छ। ग्रामीण भेगमा मुस्कलले ३० प्रतिशतले खोप लगाएका छन्। सीमावर्ती गाउँपालिकामा कम चसो छ। पाल्हीनन्दन गाउँपालिकामा ६ सय २० जनाले खोप लगाउनुपर्नेमा तीन दिनमा जम्मा २ सय जनाले मात्र खोप लगाएका छन्।

उक्त गाउँपालिकाका अहेव धर्मजित पटेलका अनुसार खोप केन्द्र सीमित हुनु र खोपप्रति आममानिसमा रहेको गलत धारणा हटाउन नसक्दा सहभागी भएका छैनन्। सुस्ता, प्रतापपुर र सरावल गाउँपालिकामा पनि खोप लगाउनेको संख्या कम छ। बर्दघाट नगरपालिकामा १ हजार १ सय जनाका लागि खोप आए पनि अभियान सुरु भएको तीन दिनमा ६ सय जेष्ठ नागरिकले खोप लगाएका छन्। बर्दघाट नगरपालिकाका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख माधव ज्वालीले अत्र एक दुई दिनभित्रमा अभियान सकिने बताए। जेष्ठ नागरिकका लागि भनेर आएको खोप केही स्थानमा जनप्रतिनिधि र कर्मचारीका आफन्तले लगाएको गुनासो आए पनि स्वास्थ्य कार्यालयले भने सीमित मात्रामा खोप आएकोले त्यस्तो नभएको दावी गर्दै आएको छ।

जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय अर्घाखाँची स्वास्थ्यकर्मी र सुरक्षाकर्मीलाई खोप लगाउने तयारीमा थियो। तर, दिउँसो पहुँचवाल र केही युवा समूहले आफ्ना परिवार र आफन्तलाई लाइनमा लगाए। सर्वसाधारणको भीड बढेपछि १ सयलाई पहिलो चरणको डोज दिइएको जनस्वास्थ्य अधिकृत राजाराम आचार्यले बताए। आचार्यका अनुसार २ सय जना स्वास्थ्य र सुरक्षाकर्मीलाई दोस्रो चरणको खोप लगाइएको उनले बताए।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

२०१५ मंसिर १५

स्वर्गारोहण

२०७८ जेठ १५

स्व. महेन्द्र बहादुर रायमाझी

यस नेपाल राष्ट्रिय व्यवसायी माहासंघका केन्द्रीय कार्य समितिका कोषाध्यक्ष महेन्द्र बहादुर रायमाझीको स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै उहाँ प्रति हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै शोकाकुल परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

नेपाल राष्ट्रिय व्यवसायी महासंघ परिवार

काठमाडौ नेपाल

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

वि.सं. २०११/१०/१०

स्वर्गारोहण:

वि.सं. २०७८/०२/१६

स्व. शान्ता लक्ष्मी खड्गी

यस हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि. का कर्मचारी श्री धर्मरत्न खड्गीका धर्मपत्नी श्रीमती शान्ता लक्ष्मी खड्गी को यहि मिति २०७८ जेष्ठ १६ का दिन असायमक निधन भएको आज १३औं दिनको पुण्य तिथीमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवार प्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि. इटिटोल, ललितपुर परिवार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९८/०४/०५

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१६

स्व. उत्तम चरण श्रेष्ठ

हाम्रा अभिन्न मित्र तथा एशियन इन्जिनियरिङ कलेजका संस्थापक सदस्य शिव चरण श्रेष्ठका दाजु उत्तम चरण श्रेष्ठको स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

विनोद कुमार श्रेष्ठ, कृष्ण प्रसाद पाण्डे, रविन डकाल, ओम शान्त महर्जन, सुशिल कुमार भण्डारी

आयो टप्प टिपी लग्यो मिति पुग्यो टारेर टढैन त्यो इन्द्रे बिन्ति गरुन मुकुर पदमा त्यो बिन्ति मान्दैन त्यो।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

गोकुल कुमारी रायमाझी

महेन्द्र बहादुर रायमाझी

धना बस्नेत (रायमाझी)

यस पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. का प्रवन्ध संचालक श्री केशव बहादुर रायमाझीका एकै परिवारका ममतामयी माता गोकुल कुमारी रायमाझी, दाजु महेन्द्र बहादुर रायमाझी तथा बहिनी धना बस्नेत (रायमाझी) को क्रमश मिति २०७८/०२/१७, २०७८/०२/१८ र २०७८/०२/१८ मा दुःखद असामयिक स्वर्गारोहण भएकाले उहाँहरू सबैको दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै असामान्य अकल्पनीय यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजन प्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति ईश्वरले प्रदान गरुन् भन्ने कामना सहित हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. परिवार बुटनगर, काठमाडौं

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९९/०२/२९

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१७

स्व. कोमल बहादुर चित्रकार

हाम्रा आदरणीय अभिभावक, नेपालका वरिष्ठ चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संघ (ACAN) का संस्थापक, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संस्था (ICAN) का संस्थापक अध्यक्ष, दक्षिण एशियाली लेखाव्यवसायी महासंघ (SAFA) का पूर्व अध्यक्ष, नेपालमा लेखाव्यवसायको विकासमा अतुलनीय योगदान दिनुहुने, रोटरी क्लब लगायत अरु विभिन्न संस्था मार्फत सामाजिक कार्यमा संलग्न तथा बुद्धपदका अनुयायी

सि.ए. कोमल बहादुर चित्रकार

७९ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोमा हामी सम्पूर्ण परिवारको तर्फबाट हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

हाम्रो दुःखमा साथ दिनुहुने र समवेदना प्रकट गर्नुहुने सम्पूर्णमा हार्दिक साधुवाद प्रकट गर्दछौं।

श्रीमति		
शारदा लक्ष्मी चित्रकार		
छोरा/बहारी	भाई/बहारी	भतिजा/भतिजी
शरद चित्रकार/केशरी चित्रकार वसन्त चित्रकार	विश्वम्बर चित्रकार/लिना चित्रकार विष्णु चित्रकार/विद्या चित्रकार	रोहण चित्रकार/लुम्ना चित्रकार
बहिनी/ज्वाइँ	भान्जा र भान्जीहरू	भतिजी/ज्वाइँ
रविलक्ष्मी चित्रकार/फलनाथ खनाल मंजु चित्रकार/दिपक सुवेदी क्षेत्री	निर्भिक चित्रकार विक्रम चित्रकार अनिता चित्रकार गिता मानन्धर संगिता राणा मेरिना चित्रकार	सिचु चित्रकार/विजय व्यञ्जनकार
सल्लाभाई/बहारी		नाति र नातिनीहरू
मदन चित्रकार/इन्दु चित्रकार		पलेस्वा चित्रकार सिद्धार्थ चित्रकार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

वि.सं. १९८९/०८/१०

स्वर्गारोहण

वि.सं. २०७८/०२/१६

स्व. नन्द कुमारी फुयाल

वागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री माननिय रामेश्वर फुयालकी ममतामयी माता नन्द कुमारी फुयालको यहि मिति २०७८ साल जेठ १६ गतेका दिन ८९ वर्षको उमेरमा स्वर्गारोहण भएकोमा स्वर्गीय आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै दुःखको यस घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति मिलोस् भनि कामना गर्दछौं।

कागेश्वरी मनोहरा नगरपालिका थली, काठमाडौं

कृष्णहरि थापा

-

नगर प्रमुख

बिन्दु सिखडा

-

नगर उपप्रमुख

मुकुन्द प्रसाद गजुरेल

-

अध्यक्ष वडा नं. १

सुदर्शन धिमाल

-

अध्यक्ष वडा नं. २

राममणी पुडासैनी

-

अध्यक्ष वडा नं. ३

भाइकाजी अधिकारी

-

अध्यक्ष वडा नं. ४

राजाराम पुडासैनी

-

अध्यक्ष वडा नं. ५

प्रकाश फुयाल

-

अध्यक्ष वडा नं. ६

जीवन थापा

-

अध्यक्ष वडा नं. ७

श्रीकृष्ण चापागाईं

-

अध्यक्ष वडा नं. ८

कुन्दन खड्का

-

अध्यक्ष वडा नं. ९

तथा

समस्त नगरपालिका परिवार

सामाजिक सञ्जाल हयाक गर्ने पक्राउ

रोल्पा (कास)- सामाजिक सञ्जाल हयाक गरी रकम संकलन गरिरहेको गिरोहका दुई सदस्यलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिई अनुसन्धान थालेको छ। पत्रकारलगायतको फेसबुक हयाक गर्न संलग्न भएका मध्ये दुई जनालाई प्रहरीले सुनसरीबाट नियन्त्रणमा लिएको हो। फेसबुक हयाक गरेर आफन्त र साथीभाइबाट रकम असुल गरेको उजुरी परेपछि थालिएको अनुसन्धान एवं कारवाहीका क्रममा दुई युवालाई नियन्त्रणमा लिइएको रोल्पाका प्रहरी प्रमुख प्रहरी नायब उपरीक्षक नरेशराज सुवेदीले बताए। उनका अनुसार सुनसरीको दुवही नगरपालिका-५ का २० वर्षका रीतिककुमार कलवार र इटहरी उपमहानगरपालिका-१२ खनारका २४ वर्षका सरनेद्र चौधरीलाई दुई

जसपाद्वारा रक्तदान अभियान

लुम्बिनी (कास)- जनता समाजवादी पार्टीले गठन गरेको विपद् व्यवस्थापन समितिको आयोजनामा सिद्धार्थनगरमा बुधवार रक्तदान कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ। कोरोना महामारीका कारण अस्पताल भर्ना भएका विरामीलाई रगतको अभाव भएकाले रक्तदान अभियान सुरु गरेको पार्टीले जनाएको छ।

जसपा रूपन्देहीको पार्टी कार्यालय भैरहवामा भएको कार्यक्रममा पार्टी र भ्रातृ संगठनका नेता-कार्यकर्ता गरी

किसानलाई अनुदानमा उपकरण

लुम्बिनी (कास)- रूपन्देहीको मंगलपुरले बुधवार किसानलाई अनुदानमा यात्रिक औजार वितरण गरेको छ। कृषि यात्रिकीकरणको माध्यमबाट कृषि व्यवसायको आधुनिकीकरण गर्दै दिगो आर्थिक विकास गर्ने सरकारको लक्ष्यअनुसार अनुदानमा यात्रिक औजार वितरण गरेको स्मार्ट कृषि गाउँ तिलोत्तमा-१४, मंगलपुरका संयोजक पन्नेलाल केवटले बताए। मंगलपुर स्मार्ट कृषि गाउँलाई कृषि ज्ञान केन्द्रबाट ५० लाख बजेट विनियोजन गरिएको थियो, जसमध्ये ३९ लाख ५२ हजार मूय बराबरका उपकरण वितरण गरिएको हो।

२५ जनाले रक्तदान गरेका हुन्। रक्तदानमा नेपाल रेडक्रस सोसाइटी, रक्तसञ्चार सेवा एकाइ सिद्धार्थनगरको प्राविधिक सहयोग रहेको जनता समाजवादी विपद् व्यवस्थापन समिति संयोजक रविकुमार रैनियारले बताए। रक्तदान कार्यक्रमलाई रूपन्देहीका १६ वटै पालिकामा निरन्तरता दिई ३ सय ५० देखि ४ सय युनिट रगत संकलन गर्ने लक्ष्य रहेको जसपा रूपन्देहीका इन्चार्ज देवेन्द्र पाण्डेले बताए।

उद्योगबाट अवैध काठ बरामद

कञ्चनपुर (कास)- जिल्ला प्रहरी कार्यालय कञ्चनपुरले भीमदत्त नगरपालिका-१० जिमुवास्थित हुनेनाथ फर्निचर उद्योगबाट मंगलवार अवैध काठ बरामद गरेको छ। प्रहरीका अनुसार आँप, टुडी, मसाला र सिसौलगायत करीब ४ सय क्युफिट काठ बरामद गरिएको हो।

३ संक्रमितको मृत्यु

धनगढी (कास)- धनगढीस्थित सेती प्रादेशिक अस्पतालमा उपचार गराइरहेका कोरोना संक्रमितहरूमध्ये पछिल्लो २४ घण्टामा थप ३ जनाको मृत्यु भएको छ। विहीबार दिउँसोसम्म अस्पतालमा २६ जना संक्रमितको उपचार भइरहेको छ। अस्पतालका सूचना अधिकारी दिलीप श्रेष्ठद्वारा विहीबार सार्वजनिक विवरणअनुसार मृत्यु हुनेहरूमा कञ्चनपुरको बेलौरी-५ का ५४ वर्षीय पुरुष, कैलालीको गोदावरी-५ का ७७ वर्षीय पुरुष र अछामको साँफे-७ का १७ वर्षीय पुरुष छन्।

अस्पतालमा विहीबार दिउँसोसम्म उपचार गराइरहेका संक्रमितमध्ये २ जना भेन्टिलेटरमा, ९ जना आईसीयूमा, अक्सिजनको सपोर्टमा १५ जना तथा मध्यम अवस्थाका अन्य २ जना संक्रमित छन्।

पछिल्लो २४ घण्टामा ४ जना निको भएका छन् भने ९ जना नयाँ संक्रमित भर्ना गरिएको श्रेष्ठले बताए। सेती प्रादेशिक अस्पतालको पीसीआर प्रयोगशालामा १ सय ७९ जनाको परीक्षण गरिएको छ, जसमध्ये ८६ जनामा कोरोना पोजिटिभ पुष्टि भएको छ।

लक्षितले नै पाएनन् खोप

■ गतानी भट्ट (कञ्चनपुर)
मोहन बुढाछेर (धनगढी)

कञ्चनपुरको महेन्द्रनगर बजारस्थित नेपाल परिवार नियोजन संघको कार्यालयमा तीन दिनदेखि कोरोनाविरुद्धको खोप लगाउनेको भीड लागेको छ। विहानदेखि साँफसम्मै खोप लगाउनेहरू आइरहेका छन्। बजार क्षेत्रमा मात्रै होइन ग्रामीण भेगमा समेत खोप लगाउनेको भीड त्यति नै छ। स्वास्थ्यकर्मी र सुरक्षाकर्मीलाई भीड व्यवस्थापनमै समस्या देखिएको छ।

खोपको मात्रा सीमित आउनु र लगाउन चाहने धेरै भएका कारण हरेक केन्द्रमा भीड बढी भएको हो। सरकारले पछिल्लो पटक भेरोसेल कम्पनीको खोप ६२ देखि ६४ वर्ष उमेर समूहका वृद्धवृद्धालाई लगाउने नीति लिएको छ। सोहीअनुसार खोप र स्वास्थ्यकर्मीको व्यवस्थापन गरिएको छ।

तर दोस्रो लहरको कोरोना संक्रमणको त्रासका कारण अहिले

खोप लगाउन धेरैले चाहेका छन्। जसका कारण तोकिएको उमेर समूह मात्रै नभई अन्य उमेर समूहले समेत लगाउन चाहेको देखिन्छ, कतिपय ठाउँमा तोकिएको उमेर बाहेककाले लगाएको पनि छन्। बुधवार प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामकुमार महताले एक सूचना जारी गरी तोकिएको समूहबाहेकलाई खोप लगाउने स्वास्थ्यकर्मी र खोप पाउने व्यक्ति दुवैलाई कारवाही गरिने चेतावनीसमेत दिएका छन्। तोकिएको उमेर समूह बाहेककाले समेत खोप लगाएको सूचना आएपछि प्रजिअ महताले उक्त चेतावनीयुक्त सूचना जारी गरेका हुन्।

‘खोपको मात्रा थोरै छ, लगाउन चाहने धेरै छन्,’ जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय कञ्चनपुरका जनस्वास्थ्य निरिक्षक सिद्धराज भट्टले भने, ‘कहीकतै तोकिएको उमेर समूह बाहेककाले पनि लगाउन खोज्दा केही समस्या भएको देखिन्छ।’ दोस्रो लहरको संक्रमणका कारण यसअघि खोप लगाउन छुटेकाहरूसमेत खोप केन्द्रमा आइरहेको उनले बताए। उनका अनुसार जिल्लामा ६२ देखि ६४ वर्ष उमेर समूहको जनसंख्याबारे यकिन विवरण संकलन भएको छैन।

स्वास्थ्य कार्यालयका अनुसार जिल्लामा साढे ७ हजार खोप आएको छ। तोकिएको उमेर समूहलाई खोप लगाइसके पनि फ्रन्ट लाइनमा काम गर्ने स्वास्थ्यकर्मी, सुरक्षाकर्मी र कर्मचारीहरूलाई समेत लगाउने योजना रहेको स्वास्थ्य कार्यालयले जनाएको छ। बुधवारसम्म ४ हजार ४ सय ५३ जनाले खोप लगाइसकेका छन्। विहीबारको विवरण संकलन भइसकेको छैन। यसअघि ८ हजार ७ सय २३ ले

खोप लगाएका छन्। जसमध्ये ६ हजार ७४० ले दोस्रो डोजसमेत लगाइसकेका छन्।

‘दोस्रो लहरको संक्रमणको असर देखेर यसअघि छुटेकाहरू पनि खोप लगाउन खोजिरहेका छन्,’ स्वास्थ्य कार्यालयका प्रमुख शिवराज सुनारले भने, ‘तर अहिले हामीसँग सीमित खोप भएकाले तोकिएको उमेर समूह बाहेकलाई लगाउन सकिने अवस्था छैन।’ उनका अनुसार यसअघि छुटेका ६५ वर्षभन्दा माथिको समूहलाई पनि खोप लगाइदै छ।

‘तोकिएको बाहेकलाई पनि खोप लगाएको गुनासो आएपछि सम्बन्धित कार्यालयलाई सचेत पारिएको हो,’ प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामकुमार महताले भने,

‘खोपको मात्रा थोरै छ, लगाउन चाहने धेरै छन्’

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

२०१५ मंसिर १५

स्वर्गारोहण

२०७८ जेठ १५

स्व. महेन्द्र बहादुर रायमाझी

यस नेपाल राष्ट्रिय ब्यवसायी माहासंघका केन्द्रीय कार्य समितिका कोषाध्यक्ष **महेन्द्र बहादुर रायमाझी**को स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै उहाँ प्रति हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै शोकाकुल परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

नेपाल राष्ट्रिय ब्यवसायी महासंघ परिवार

काठमाडौं नेपाल

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९८/०४/०५

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१६

स्व. उत्तम चरण श्रेष्ठ

हाम्रा अभिन्न मित्र तथा एशियन इन्जिनियरिङ कलेजका संस्थापक सदस्य शिव चरण श्रेष्ठका दानु उत्तम चरण श्रेष्ठको स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

विनोद कुमार श्रेष्ठ, कृष्ण प्रसाद पाण्डे, रविन ढकाल, ओम शान्त महर्जन, सुशिल कुमार भण्डारी

आयो टप्प टिपी लग्यो मिति पुग्‍यो टारेर टढ्दैन् त्यो
इन्दै विन्ति गरुन भुकेर पदमा त्यो विन्ति मान्दैन् त्यो।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

गोकुल कुमारी रायमाझी

महेन्द्र बहादुर रायमाझी

धना बस्नेत (रायमाझी)

यस पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. का प्रबन्ध संचालक श्री केशव बहादुर रायमाझीका एकै परिवारका ममतामयी माता **गोकुल कुमारी रायमाझी**, दाजु **महेन्द्र बहादुर रायमाझी** तथा **बहिनी धना बस्नेत (रायमाझी)** को क्रमश **मिति २०७८/०२/१७, २०७८/०२/१८ र २०७८/०२/१८** मा दुःखद् असामयिक स्वर्गारोहण भएकाले उहाँहरू सबैको दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै असामान्य अकल्पनीय यस दुःखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजन प्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति ईश्वरले प्रदान गरुन् भन्ने कामना सहित हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

पिपुल्स हाईड्रोपावर कम्पनी लि. परिवार

बुढागढ, काठमाडौं

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

वि.स. २००१/१०/१०

स्वर्गारोहण:

वि.स. २०७८/०२/१६

स्व. शान्ता लक्ष्मी खड्गी

यस हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि. का कर्मचारी **श्री धर्मरत्न खड्गी**का धर्मपत्नी श्रीमती **शान्ता लक्ष्मी खड्गी** को यहि मिति २०७८ जेष्ठ १६ का दिन असाध्यैक निधन भएको आज १३औं दिनको पुण्य तिथीमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवार प्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

हिमालय डेरी प्रोडक्टस् प्रा.लि.

इटिटोल, ललितपुर परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

१९९९/०२/२९

स्वर्गारोहण:

२०७८/०२/१७

स्व. कोमल बहादुर चित्रकार

हाम्रा आदरणीय अभिभावक, नेपालका वरिष्ठ चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संघ (ACAN) का संस्थापक, नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संस्था (ICAN) का संस्थापक अध्यक्ष, दक्षिण एशियाली लेखाव्यवसायी महासंघ (SAFA) का पूर्व अध्यक्ष, नेपालमा लेखाव्यवसायको विकासमा अतुलनीय योगदान दिनुहुने, रोटरी क्लब लगायत अरु विभिन्न संस्था मार्फत सामाजिक कार्यमा संलग्न तथा बुद्धपदका अनुयायी

सि.ए. कोमल बहादुर चित्रकार

७९ वर्षको उमेरमा असाध्यैक निधन भएकोमा हामी सम्पूर्ण परिवारको तर्फबाट हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

हाम्रो दुःखमा साथ दिनुहुने र समवेदना प्रकट गर्नुहुने सम्पूर्णमा हार्दिक साधुवाद प्रकट गर्दछौं।

श्रीमति

शारदा लक्ष्मी चित्रकार

छोरा/बुहारी

शरद चित्रकार/केशरी चित्रकार

वसन्त चित्रकार

भाई/बुहारी

विश्वम्बर चित्रकार/लिना चित्रकार

विष्णु चित्रकार/विद्या चित्रकार

भतिजा/भतिजी

रोहण चित्रकार/लुम्ना चित्रकार

बहिनी/ज्वाइँ

रविलक्ष्मी चित्रकार/फलनाथ खनाल

मंजु चित्रकार/दिपक सुवेदी क्षेत्री

भान्जा र भान्जीहरू

निर्भिक चित्रकार

विक्रम चित्रकार

भतिजी/ज्वाइँ

सिचु चित्रकार/विजय व्यञ्जनकार

सल्लाभाई/बुहारी

मदन चित्रकार/इन्दु चित्रकार

अनिता चित्रकार

गिता मानन्धर

संगिता राणा

मेरिना चित्रकार

नाति र नातिनीहरू

पलेस्वा चित्रकार

सिद्धार्थ चित्रकार

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म

वि.सं. १९८९/०८/१०

स्वर्गारोहण

वि.सं. २०७८/०२/१६

स्व. नन्द कुमारी फुयाल

वागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री माननिय रामेश्वर फुयालकी ममतामयी माता **नन्द कुमारी फुयाल**को यहि मिति २०७८ साल जेठ १६ गतेका दिन ८९ वर्षको उमेरमा स्वर्गारोहण भएकोमा स्वर्गीय आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै दुःखको यस घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति मिलोस् भनि कामना गर्दछौं।

कागेश्वरी मनोहरा नगरपालिका

थली, काठमाडौं

कृष्णहरि थापा

विन्दु सिखडा

-

नगर प्रमुख

-

नगर उपप्रमुख

मुकुन्द प्रसाद गजुरेल - अध्यक्ष वडा नं. १

सुदर्शन धिमाल - अध्यक्ष वडा नं. २

राममणी पुडासैनी - अध्यक्ष वडा नं. ३

भाइकाजी अधिकारी - अध्यक्ष वडा नं. ४

राजाराम पुडासैनी - अध्यक्ष वडा नं. ५

प्रकाश फुयाल - अध्यक्ष वडा नं. ६

जीवन थापा - अध्यक्ष वडा नं. ७

श्रीकृष्ण चापागाई - अध्यक्ष वडा नं. ८

कुन्दन खड्का - अध्यक्ष वडा नं. ९

तथा

समस्त नगरपालिका परिवार

स्वास्थ्यलाई प्राथमिकतामा

■ अर्जुन शाह (धनगढी)

स्वास्थ्य क्षेत्रलाई प्रमुख प्राथमिकता दिँदै विहीबार सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारले आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को नीति तथा कार्यक्रम प्रदेशसभामा प्रस्तुत गरेको छ। प्रदेश प्रमुख गंगाप्रसाद यादवले नीति कार्यक्रम प्रस्तुत गर्दै कोरोना महामारी नियन्त्रण र व्यवस्थापनमा केन्द्रित हुनु आगामी आर्थिक वर्षको पहिलो प्राथमिकता भएको बताए। उनले सरकारले हालसम्म प्राप्त गरेको उपलब्धिको समेत चर्चा गर्दै आगामी आर्थिक वर्षमा हरेक क्षेत्रमा प्रभावकारी रूपमा कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने गरी नीति र कार्यक्रम ल्याएको उल्लेख गरे।

कोरोना महामारीको रोकथाम, नियन्त्रण, उपचार तथा व्यवस्थापनका कार्यलाई उच्च प्राथमिकतामा राखिने नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख छ।

सरकारले कोरोना महामारीको संक्रमण रोकथामका लागि नागरिकहरूलाई खोपको व्यवस्था मिलाउने उपचारका लागि सबै अस्पताल तथा जनस्वास्थ्य प्रयोगशालाको क्षमता बढाउने, मुख्य सीमा नाकामा रहेका हेल्थ डेस्क तथा होल्डिङ सेन्टरको व्यवस्था गर्ने योजना नीति तथा कार्यक्रममा समेटेको छ।

सेती, महाकाली र टीकापुरलाई विंशष्टीकृत सेवा उपलब्ध गराउने अस्पतालका रूपमा विकास गर्नुका साथै सेती प्रादेशिक अस्पताललाई शिक्षण अस्पताल सञ्चालनका लागि सम्भाव्यता अध्ययन गर्ने भनिएको छ। कोरोनाका कारण रोजगारी गुमाएर फर्केकालाई

आत्मनिर्भर हुन चाहने युव उद्यमीलाई प्रदेश स्वरोजगार विकास कोषमार्फत सहूलियत दरमा ऋण उपलब्ध गराउने भनिएको छ। साथै, औद्योगिक व्यवसायको प्रवर्द्धनलाई पनि प्राथमिकता दिएको छ। त्यसका लागि ५० लाखसम्म सहूलियत ब्याजदरमा कर्जा उपलब्ध गराउने भनिएको छ।

जनसहभागितामा आधारित विकाससँग रोजगारी कार्यक्रम लागू गर्ने नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख

अनुदान र सहयोगको उपलब्धि अनुगमन गर्न उच्चस्तरीय कार्यदल गठन गरिने

छ। कृषि क्षेत्रलाई पनि प्राथमिकता दिएको छ। सरकारबाट प्रदान गरिएका अनुदान र अन्य सहयोगको उपलब्धि अनुगमन गर्न उच्चस्तरीय कार्यदल गठन गर्ने भनिएको छ।

भूमिको उचित उपयोग गर्ने सरकारी, निजी, बाँक्का, गुठी जग्गाको व्यवस्थापन गर्ने, पूर्वाधार विकासमा परियोजना स्थापना गर्ने, ठूला आयोजनाको विस्तृत आन्तरिक लेखापरीक्षण गर्ने नीति ल्याइएको छ। एक जिल्ला एक नमुना क्याम्पस, मुख्यमन्त्री एकीकृत बस्ती विकास कार्यक्रमअन्तर्गत संघीय सरकार र स्थानीय तहसँगको सहकार्यमा एकीकृत नमुना बस्ती विकास गर्ने नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख छ। विपन्न परिवारका घर सुधार गर्न आवास सुधार कार्यक्रम लागू गर्ने भनिएको छ।

●●●●●●●●

●●●●●●●●

●●●●●●●●

●●●●●●●●